VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

2022. gada 1. jūnijā *

Ekonomikas un monetārā savienība – Banku savienība – Kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību vienotais noregulējuma mehānisms (VNM) – Noregulējuma procedūra, kas piemērojama gadījumā, ja vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga – VNV pieņemtā *Banco Popular Español* noregulējuma shēma – Pilnvaru deleģēšana – Pienākums norādīt pamatojumu – Labas pārvaldības princips – Regulas (ES) Nr. 806/2014 20. pants – Tiesības tikt uzklausītam – Tiesības uz īpašumu

Lietā T-570/17

Algebris (UK) Ltd, Londona (Apvienotā Karaliste),

Anchorage Capital Group LLC, Ņujorka, Ņujorka (ASV),

ko pārstāv *T. Soames*, *N. Chesaites*, advokāti, un *R. East*, *solicitor*,

prasītāji,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *L. Flynn* un *A. Steiblytė*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Vienotā noregulējuma valde (VNV), ko pārstāv *J. King* un *M. Fernández Rupérez*, pārstāves, kurām palīdz *B. Meyring*, *S. Schelo*, *F. Fernández de Trocóniz Robles*, *T. Klupsch* un *S. Ianc*, advokāti,

un

Banco Santander, SA, Santandera (Spānija), ko pārstāv *J. Rodríguez Cárcamo*, *A. Rodríguez Conde*, *D. Sarmiento Ramírez-Escudero*, advokāti, un *G. Cahill*, *barrister*,

personas, kas iestājušās lietā,

* Tiesvedības valoda – angļu.

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2017/1246 (2017. gada 7. jūnijs), ar ko apstiprina *Banco Popular Español, SA* noregulējuma shēmu (OV 2017, L 178, 15. lpp.),

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. van der Vaude [*M. van der Woude*], tiesneši M. Jēgers [*M. Jaeger*], V. Kreišics [*V. Kreuschitz*], G. De Bāre [*G. De Baere*] (referents) un G. Šteinfate [*G. Steinfatt*],

sekretārs: P. Kullens [*P. Cullen*], administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2021. gada 24. jūnija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesiskais regulējums

1 Pēc 2008. gada finanšu krīzes Eiropas Savienībā tika nolemts izveidot banku savienību, kuras pamatā būtu vispusīgs un detalizēts vienots finanšu pakalpojumus reglamentējošo noteikumu kopums attiecībā uz visu iekšējo tirgu un kuru veidotu vienots uzraudzības mehānisms un jaunas sistēmas noguldījumu garantijām un banku noregulējumam.

2 Pirmo banku savienības izveides posmu veidoja vienota uzraudzības mehānisma (VUM) izveidošana ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.). Saskaņā ar šīs regulas 12. apsvērumu VUM būtu jānodrošina, ka Savienības politika attiecībā uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību tiek īstenota konsekventi un iedarbīgi, ka finanšu pakalpojumus reglamentējošo vienoto noteikumu kopumu kredītiestādēm visās attiecīgajās dalībvalstīs piemēro vienādi un ka šīm kredītiestādēm piemēro augstākās kvalitātes uzraudzību, ko neierobežo citi, ar kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību nesaistīti apsvērumi. Šim nolūkam ar Regulu Nr. 1024/2013 Eiropas Centrālajai bankai (ECB) tiek uzticēti īpaši uzdevumi attiecībā uz politikas nostādnēm, kas saistītas ar kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, lai veicinātu kredītiestāžu drošumu un stabilitāti un finanšu sistēmas stabilitāti Savienībā un katrā dalībvalstī.

3 Pēc tam tika pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.). Tās 1. apsvērumā ir norādīts:

“Nesenā finanšu krīze parādīja, ka Savienības līmenī nopietni trūkst piemērotu instrumentu, lai efektīvi risinātu problēmas saistībā ar kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām [..], kas ir nestabilas vai kļūst maksātnespējīgas. Šādi instrumenti jo īpaši ir nepieciešami, lai novērstu maksātnespēju vai līdz minimumam samazinātu negatīvo ietekmi maksātnespējas gadījumā, saglabājot attiecīgās iestādes sistēmiski nozīmīgās funkcijas. Krīzes laikā šie problēmjautājumi

bija svarīgs faktors, kas lika dalībvalstīm glābt iestādes, šim nolūkam izmantojot nodokļu maksātāju naudu. Uzticamas atveseļošanas un noregulējuma sistēmas mērķis ir pēc iespējas lielākā mērā novērst šādas darbības nepieciešamību."

4 Direktīvas 2014/59 mērķis ir izveidot kopīgus noteikumus, lai minimāli saskaņotu valstu noteikumus, kas reglamentē banku noregulējumu Savienībā, un tajā ir paredzēta sadarbība starp noregulējuma iestādēm pārrobežu banku maksātnespējas gadījumos. Šajā ziņā Direktīvas 2014/59 3. panta 1. punktā it īpaši ir paredzēts, ka ikviena dalībvalsts izraugās vienu vai izņēmuma kārtā vairākas noregulējuma iestādes, kas ir pilnvarotas piemērot noregulējuma instrumentus un īstenot noregulējuma pilnvaras.

5 Tomēr, uzskatot, ka, pirmkārt, ar Direktīvu 2014/59 netiek panākta lēmumu pieņemšanas procesa centralizācija noregulējuma jomā, ka ar to galvenokārt tiek ieviesti noregulējuma instrumenti un katras dalībvalsts iestāžu rīcībā esošas kopīgās noregulējuma pilnvaras un ka tā atstāj tām rīcības brīvību attiecībā uz šo instrumentu izmantošanu un valsts noregulējuma finansēšanas shēmu izmantošanu, un uzskatot, otrkārt, ka ar šo direktīvu netiek pilnībā liegts dalībvalstīm pieņemt atsevišķus un potenciāli atšķirīgus lēmumus par pārrobežu grupu noregulējumu, tika nolemts izveidot vienotu noregulējuma mehānismu (VNM).

6 Tādējādi banku savienības izveides otrajā posmā tika pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

7 Regulas Nr. 806/2014 12. apsvērumā ir norādīts:

"Efektīvu noregulējuma lēmumu nodrošināšana attiecībā uz bankām, kas kļūst maksātnespējīgas, Savienībā, tostarp attiecībā uz Savienības līmenī iegūta finansējuma izmantošanu, ir izšķiroši svarīga finanšu pakalpojumu iekšējā tirgus izveides pabeigšanai. Iekšējā tirgū banku maksātnespēja vienā dalībvalstī var ietekmēt visas Savienības finanšu tirgu stabilitāti. Efektīvu un vienotu noregulējuma noteikumu un vienlīdzīgu noregulējuma finansēšanas nosacījumu nodrošināšana visās dalībvalstīs ir ne tikai to dalībvalstu interesēs, kurās bankas darbojas, bet visu dalībvalstu interesēs kopumā, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un uzlabotu iekšējā tirgus darbību. Banku sistēmas iekšējā tirgū ir savstarpēji cieši saistītas, banku grupas ir starptautiskas, un bankām ir liels ārvalstu aktīvu īpatsvars. Ja netiks ieviests VNM, banku krīzei dalībvalstīs, kas piedalās VUM, būtu spēcīgāka negatīvā sistēmiskā ietekme arī uz neiesaistītajām dalībvalstīm. VNM izveide nodrošinās neitrālu pieeju tādu banku jautājuma izskatīšanai, kas kļūst maksātnespējīgas, un tādējādi palielinās iesaistīto dalībvalstu banku stabilitāti un novērsīs krīzes negatīvās ietekmes izplatīšanos uz neiesaistītajām dalībvalstīm un līdz ar to atvieglos iekšējā tirgus darbību kopumā. Gan iesaistītajās, gan neiesaistītajās dalībvalstīs noteiktajiem iestāžu sadarbības mehānismiem vajadzētu būt skaidriem, un nevajadzētu tieši vai netieši diskriminēt nevienu dalībvalsti vai dalībvalstu grupu kā vietu finanšu pakalpojumu sniegšanai."

8 Regulas Nr. 806/2014 mērķis saskaņā ar tās 1. panta pirmo daļu ir izveidot vienotus noteikumus un vienotu procedūru 2. pantā minēto vienību noregulējumam, kuras veic uzņēmējdarbību iesaistītajās dalībvalstīs, proti, bankām, kuru piederības jurisdikcijas uzraudzības iestāde ir ECB vai attiecīgā valsts kompetentā iestāde dalībvalstīs, kuru naudas vienība ir euro, vai dalībvalstīs, kuru naudas vienība nav euro un kuras ir izveidojušas ciešu sadarbību saskaņā ar 7. pantu Regulā (ES) Nr. 1024/2013 (skat. Regulas Nr. 806/2014 15. apsvērumu).

9 Regulas Nr. 806/2014 1. panta otrajā daļā ir paredzēts, ka šos vienotos noteikumus un šo vienoto procedūru piemēro Vienotā noregulējuma valde (VNV), kas izveidota saskaņā ar šīs pašas regulas 42. pantu, kopā ar Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju, kā arī valstu noregulējuma iestādēm, izmantojot VNM, kurš izveidots ar šo pašu regulu. Tāpat ir paredzēts, ka VNM atbalsta vienotais noregulējuma fonds (VNF).

10 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 16. panta 1. punktu VNV lemj par finanšu iestādes, kas veic uzņēmējdarbību iesaistītajā dalībvalstī, noregulējuma darbību, ja ir izpildīti šīs pašas regulas 18. panta 1. punktā paredzētie trīs nosacījumi.

11 Pirmais nosacījums paredz, ka vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga. Šī nosacījuma vērtējumu veic ECB pēc apspriešanās ar VNV vai VNV, un tas tiek uzskatīts par izpildītu, ja vienība atrodas vienā vai vairākās Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punktā uzskaitītajās situācijās.

12 Otrais nosacījums paredz, ka nepastāv pamatotas izredzes, ka citi privātā sektora vai uzraudzības pasākumi pieņemamā termiņā novērstu vienības maksātnespēju.

13 Trešais nosacījums paredz, ka noregulējuma darbība ir vajadzīga sabiedrības interesēs, proti, ka tā ir vajadzīga, lai sasniegtu vienu vai vairākus noregulējuma mērķus, un ja, veicot vienības likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, minētie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā.

14 Regulas Nr. 806/2014 14. pantā ir norādīti šādi noregulējuma mērķi: garantēt kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību; izvairīties no ievērojami negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti, jo īpaši novērst kaitīgas ietekmes izplatīšanos; aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, maksimāli samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu; aizsargāt noguldītājus un ieguldītājus un aizsargāt klientu finanšu līdzekļus un klientu aktīvus.

15 Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punktā ir paredzēts, ka, pirms VNV lemj par noregulējuma darbības veikšanu vai attiecīgo kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertācijas pilnvaru īstenošanu, tā nodrošina attiecīgās vienības aktīvu un saistību objektīvu, piesardzīgu un reālistisku vērtējumu, ko veic persona, kas ir neatkarīga no jebkādām publiskām iestādēm, tostarp no VNV un valsts noregulējuma iestādes, un no attiecīgās vienības.

16 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 15. punktu vērtējums ir lēmuma par noregulējuma instrumenta piemērošanu vai par noregulējuma pilnvaru īstenošanu vai lēmuma par kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaru īstenošanu neatņemama sastāvdaļa.

17 Ja ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, VNV pieņem noregulējuma shēmu.

18 Rīkojoties noregulējuma procedūras ietvaros, VNV, Padomei un Komisijai ir jānodrošina, lai noregulējuma darbība tiktu veikta atbilstoši noteiktiem Regulas Nr. 806/2014 15. pantā uzskaitītajiem principiem, kuru vidū ir princips, saskaņā ar kuru zaudējumus pirmie sedz noregulējamās iestādes akcionāri, kā arī princips, saskaņā ar kuru neviens kreditors necieš lielākus zaudējumus nekā tos, kas viņam būtu radušies, ja noregulējuma darbībā minētā vienība būtu likvidēta atbilstoši parastajai maksātnespējas procedūrai.

19 Noregulējuma shēmā VNV nosaka noregulējuma instrumentu piemērošanu. Regulas Nr. 806/2014 22. panta 2. punktā ir uzskaitīti dažādi pieejamie noregulējuma instrumenti, proti, uzņēmuma pārdošana, pagaidu iestādes izmantošana, aktīvu nodalīšana un iekšējā rekapitalizācija.

20 Noregulējuma shēmā VNV var arī īstenot attiecīgās vienības pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas vai konvertēšanas pilnvaras saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 21. pantā izklāstītajiem nosacījumiem. Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 19. pantu noregulējuma darbība var ietvert arī valsts atbalsta piešķiršanu vai VNF izmantošanu.

21 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu, tiklīdz VNV ir pieņēmusi noregulējuma shēmu, tā to nekavējoties nosūta Komisijai. Komisija 24 stundu laikā no brīža, kad VNV tai nosūtījusi noregulējuma shēmu, vai nu apstiprina noregulējuma shēmu, vai iebilst pret noregulējuma shēmas diskrecionāriem aspektiem gadījumos, uz kuriem neattiecas šā punkta trešā daļa, proti, attiecībā uz atbilstību sabiedrības interešu kritērijam vai būtiskām izmaiņām VNF līdzekļu apmērā. Attiecībā uz šiem pēdējiem minētajiem diskrecionārajiem aspektiem Komisija divpadsmit stundu laikā pēc tam, kad VNV ir nosūtījusi noregulējuma shēmu, var ierosināt Padomei iebilst pret VNV pieņemto noregulējuma shēmu, iebildumu pamatojot ar to, ka tā neatbilst sabiedrības interešu kritērijam, vai apstiprināt VNV pieņemtajā noregulējuma shēmā norādīto VNF līdzekļu apmēru, vai iebilst pret būtiskām šīs summas izmaiņām. Noregulējuma shēma var stāties spēkā tikai tad, ja 24 stundu laikā no brīža, kad VNV nosūtījusi noregulējuma shēmu, Padome vai Komisija nav izteikušas iebildumus.

22 Regulas Nr. 806/2014 18. panta 9. punktā ir norādīts, ka VNV nodrošina, ka attiecīgās valstu noregulējuma iestādes veic nepieciešamās noregulējuma darbības noregulējuma shēmas īstenošanai. Minētajām iestādēm adresē noregulējuma shēmu, un tajā iekļauj norādījumus šīm iestādēm, kuras veic visus nepieciešamos pasākumus, lai to īstenotu saskaņā ar šīs pašas regulas 29. pantu, īstenojot visas noregulējuma pilnvaras.

23 Pēc noregulējuma darbības veikšanas, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punktu, lai novērtētu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu bijusi labāka, ja uzņēmums, uz kuru attiecas noregulējuma procedūra, būtu bijis pakļauts parastai maksātnespējas procedūrai, VNV nodrošina, ka vērtējumu veic neatkarīga persona. Šīs vērtēšanas rezultātā, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punkta e) apakšpunktu, akcionāriem vai kreditoriem var tikt izmaksāta kompensācija, ja viņiem ir radušies lielāki zaudējumi nekā tie, kas būtu radušies, ja likvidācija notiktu saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru.

Tiesvedības priekšvēsture un fakti pēc prasības celšanas

24 Prasītāji *Algebris (UK) Ltd* un *Anchorage Capital Group LLC* ir ieguldījumu fondu pārvaldītāji, kuriem piederēja pirmā līmeņa papildu pašu kapitāla instrumenti un otrā līmeņa pašu kapitāla instrumenti, kurus bija izdevusi *Banco Popular Español, SA* (turpmāk tekstā – "*Banco Popular*") pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas attiecībā uz to.

Par "Banco Popular" situāciju pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas

25 *Banco Popular* grupa, kuras mātesuzņēmums bija *Banco Popular*, noregulējuma brīdī bija sestā lielākā Spānijas banku grupa.

26 2016. gadā *Banco Popular* palielināja kapitālu par 2,5 miljardiem euro.

27 2016. gada 5. decembrī VNV izpildsesijā pieņēma *Banco Popular* grupas noregulējuma plānu. Šajā noregulējuma plānā augstākas prioritātes noregulējuma instruments bija Regulas Nr. 806/2014 27. pantā paredzētais iekšējās rekapitalizācijas instruments.

28 2017. gada 3. februārī *Banco Popular* publicēja savu 2016. gada ziņojumu, kurā tā paziņoja par vajadzību pēc īpašām rezervēm 5,7 miljardu euro apmērā, kas izraisīja konsolidētos zaudējumus 3,485 miljardu euro apmērā, kā arī jauna prezidenta iecelšanu amatā.

29 2017. gada 10. februārī *DBRS Ratings Limited (DBRS)* (tagad – *DBRS Morningstar*) pazemināja *Banco Popular* kredītreitingu, piešķirot tam negatīvu perspektīvu, ņemot vērā *Banco Popular* kapitāla vājināto situāciju saistībā ar būtiskākiem neto zaudējumiem nekā tie, kas bija paredzēti šī sprieduma 28. punktā minētajā tās gada ziņojumā, kā arī *Banco Popular* centienus samazināt joprojām lielo ienākumus nenesošo aktīvu uzkrājumu.

30 2017. gada 3. aprīlī *Banco Popular* paziņoja iekšējās revīzijas rezultātus, norādot, ka varētu būt nepieciešamas korekcijas 2016. gada ziņojumā. Šie pielāgojumi tika veikti *Banco Popular* finanšu ziņojumā par 2017. gada pirmo ceturksni.

31 2017. gada 10. aprīlī *Banco Popular* akcionāru kopsapulcē valdes priekšsēdētājs paziņoja, ka banka plāno vai nu palielināt kapitālu, vai veikt sabiedrības darījumu, ņemot vērā grupas stāvokli pašu kapitāla un ienākumus nenesošo aktīvu ziņā. *Banco Popular* ģenerāldirektors tika aizstāts nepilnu gadu pēc viņa stāšanās amatā.

32 Pēc 2017. gada 3. aprīļa paziņojuma par vajadzību pielāgot 2016. gada finanšu rezultātus *DBRS* 6. aprīlī pazemināja *Banco Popular* kredītreitingu, saglabājot tā negatīvo perspektīvu. *Standart & Poor's* 2017. gada 7. aprīlī un *Moody's Investors service* (turpmāk tekstā – "*Moody's*") 2017. gada 21. aprīlī arī pazemināja *Banco Popular* reitingu ar negatīvu perspektīvu.

33 2017. gada aprīlī *Banco Popular* uzsāka privātas pārdošanas procedūru ar mērķi to pārdot spēcīgam konkurentam, kas atjaunotu tās finansiālo stāvokli. Termiņš, līdz kuram potenciālajiem pircējiem, kurus interesē *Banco Popular* iegāde, bija jāiesniedz savs piedāvājums, tika noteikts 2017. gada 10. jūnijā un pēc tam tika pārcelts līdz 2017. gada jūnija beigām.

34 2017. gada 5. maijā *Banco Popular* iesniedza savu finanšu ziņojumu par 2017. gada pirmo ceturksni, norādot zaudējumus 137 miljonu euro apmērā.

35 2017. gada 12. maijā *Banco Popular* likviditātes seguma prasība (*Liquidity Coverage Requirement*) nokrita zem minimālā 80 % sliekšņa, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV 2013, L 176, 1. lpp.) 460. panta 2. punkta c) apakšpunktā.

36 Ar 2017. gada 16. maija vēstuli *Banco Santander, SA* informēja *Banco Popular*, ka tā nevar iesniegt saistošu cenas piedāvājumu privātas pārdošanas procedūrā.

37 2017. gada 16. maijā *Banco Popular* paziņojumā par būtisku faktu *Comisión nacional del mercado de valores* (*CNMV*, Vērtspapīru tirgus valsts komisija, Spānija) norādīja, ka potenciālie pircēji ir izrādījuši interesi privātās pārdošanas procedūrā, bet nav saņemts neviens saistošs cenas piedāvājums.

38 2017. gada 19. maijā aģentūra *FITCH* pazemināja *Banco Popular* ilgtermiņa kredītreitingu.

39 2017. gada 23. maijā VNV priekšsēdētāja *Elke König* sniedza interviju televīzijas kanālam *Bloomberg*, kurā viņai tostarp tika uzdots jautājums par situāciju *Banco Popular*.

40 2017. gada maijā vairākos rakstos presē tika atspoguļotas *Banco Popular* grūtības. Piemēram, ir jāmin 2017. gada 11. maija raksts, kas publicēts tīmekļvietnē *elconfidencial.com* ar nosaukumu "*Saracho* liek steidzami pārdot *Popular JP Morgan* un *Lazard* maksātnespējas riska dēļ" ("*Saracho encarga la venta urgente del Popular a JP Morgan y Lazard por riesgo de quiebra*"). Šajā rakstā tiek norādīts, ka bankas prezidents bija pilnvarojis *JP Morgan* un *Lazard* rīkot steidzamu bankas pārdošanu maksātnespējas riska dēļ masveida individuālo un institucionālo klientu noguldījumu aizplūšanas dēļ un ka viņš uzskatīja, ka vienīgais veids, kā nodrošināt bankas dzīvotspēju, ir pilnīga un tūlītēja visas grupas pārdošana. Rakstā tiek norādīts, ka, "ņemot vērā nemainīgo noguldījumu aizplūšanu un ārējo finansēšanas avotu slēgšanu, bankai draud nopietns maksātnespējas risks un ka [tās prezidents] tādējādi bija spiests izmantot visdrastiskākos pasākumus un pakāpeniski atturēties no savu aktīvu pārdošanas, lai uzlabotu pašu kapitāla rādītājus un izpildītu ECB prasības".

41 2017. gada 15. maijā tīmekļvietnē *elconfidencial.com* publicētajā rakstā ar nosaukumu "ECB divus mēnešus pārbauda *Banco Popular* pārdošanas procesa vidū" ("*El BCE inspecciona a Banco Popular durante dos meses en pleno proceso de venta*") ir norādīts, ka *Banco Popular* pārdošanas plāns, ko īstenoja tās prezidents, ir ticis veikts pēc ECB pārbaudes, ar kuru tika apstiprināts rezervju deficīts. Saskaņā ar šo rakstu ECB inspektori esot secinājuši, ka *Banco Popular* grūtības ir saistītas ar tās rezervju deficītu, lai segtu tās riska darījumus ar nekustamo īpašumu, un ka ir jāizvairās no gadījuma rakstura noguldījumu aizplūšanas. Šie inspektori esot pauduši arī savu neapmierinātību attiecībā uz 2016. gada pārskatu iesniegšanu.

42 2017. gada 31. maijā aģentūra *Reuters* publicēja rakstu ar nosaukumu "ES tiek brīdināta par *Banco Popular* noregulējuma risku" ("*EU warned of wind-down risk for Spain's Banco Popular*"). Šajā rakstā tostarp ir minēts, ka, atsaucoties uz Savienības ierēdņa, kurš vēlējās palikt anonīms, sniegto informāciju, kāds no galvenajiem banku uzraugiem Eiropā bija brīdinājis Savienības ierēdņus, ka *Banco Popular* varētu tikt likvidēta, ja tai neizdosies atrast pircēju. No šī raksta izriet, ka šis ierēdnis ir arī norādījis, ka VNV priekšsēdētāja nesen bija izteikusi "agrīnu brīdinājumu" un paziņojusi, ka VNV īpaši uzmanīgi seko līdzi (*Banco Popular*) procesam, lai, iespējams, tajā iejauktos.

43 Tajā pašā dienā VNV publicēja paziņojumu presei, kurā apstrīdēja šī raksta saturu.

44 2017. gada jūnija pirmajās dienās *Banco Popular* nācās saskarties ar masveida skaidras naudas izņemšanu.

45 2017. gada 5. jūnija rītā *Banco Popular* iesniedza pirmo pieteikumu par ārkārtas likviditātes palīdzību *Banco de España* (Spānijas Bankai) un pēcpusdienā – otru pieteikumu, kurā tika palielināta prasītā summa būtiskas likviditātes kustības dēļ. Pamatojoties uz Spānijas Bankas lūgumu un pēc tajā pašā dienā ECB veiktā vērtējuma par *Banco Popular* lūgumu par ārkārtas

likviditātes palīdzību, ECB padome neizteica iebildumus par ārkārtas likviditātes palīdzību *Banco Popular* laikposmā līdz 2017. gada 8. jūnijam. *Banco Popular* saņēma daļu no šīs ārkārtas likviditātes palīdzības, pēc tam Spānijas Banka norādīja, ka tā nespēj sniegt papildu ārkārtas likviditātes palīdzību *Banco Popular*.

46 2017. gada 6. jūnijā *DBRS* un *Moody's* pazemināja *Banco Popular* kredītreitingu.

Par citiem faktiem pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas

47 2017. gada 23. maijā VNV uzdeva *Deloitte* kā neatkarīgam ekspertam veikt *Banco Popular* vērtējumu saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. pantu.

48 2017. gada 24. maijā VNV, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 34. pantu, pieprasīja no *Banco Popular* informāciju, kas nepieciešama vērtējuma veikšanai. 2017. gada 2. jūnijā tā arī lūdza *Banco Popular* sniegt informāciju par privātas pārdošanas procedūru, kā arī paredzēt piekļuvi nodrošinātajai virtuālajai datu zālei, ko pēdējā minētā bija izveidojusi šajā procedūrā.

49 2017. gada 3. jūnijā VNV izpildsesijā pieņēma Lēmumu SRB/EES/2017/06, kas adresēts *Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria* (*FROB*, Banku iestāžu pārstrukturēšanas fonds, Spānija), par *Banco Popular* pārdošanu. VNV apstiprināja, ka *FROB* var nekavējoties uzsākt *Banco Popular* pārdošanas procedūru, un norādīja *FROB* prasības pārdošanai atbilstoši Direktīvas 2014/59 39. pantam. VNV īpaši norādīja, ka *FROB* ir jāsazinās ar pieciem potenciālajiem pircējiem, kuri tika aicināti iesniegt savu piedāvājumu privātajā pārdošanas procedūrā.

50 No pieciem potenciālajiem pircējiem divi nolēma nepiedalīties pārdošanas procedūrā, un vienu ECB izslēdza prudenciālu iemeslu dēļ.

51 2017. gada 4. jūnijā divi potenciālie pircēji, kuri bija nolēmuši piedalīties pārdošanas procedūrā – *Banco Santander* un *Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (BBVA)* – parakstīja vienošanos par informācijas neizpaušanu, un 2017. gada 5. jūnijā tie ieguva piekļuvi virtuālajai datu telpai.

52 2017. gada 5. jūnijā VNV pieņēma pirmo vērtējumu (turpmāk tekstā – "1. vērtējums"), piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktu, kura mērķis bija sniegt informāciju, kas ļautu noteikt, vai ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā definētie noregulējuma procedūras uzsākšanas nosacījumi.

53 2017. gada 6. jūnijā ECB pēc apspriešanās ar VNV veica vērtējumu par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta otro daļu.

54 Šajā vērtējumā ECB norādīja, ka iepriekšējos mēnešos *Banco Popular* bija būtiski pasliktinājusies tās naudas līdzekļu situācija, galvenokārt tādēļ, ka ir ievērojami izsmelta tās noguldījumu bāze. *Banco Popular* saskārās ar ievērojamu naudas līdzekļu aizplūšanu visos klientu segmentos. ECB uzskaitīja notikumus, kas izraisīja likviditātes problēmas, ar kurām nācās saskarties *Banco Popular*.

55 Šajā ziņā tā norādīja, ka 2017. gada februārī, iesniedzot savus gada pārskatus, *Banco Popular* bija atklājusi īpašu rezervju nepieciešamību 5,7 miljardu euro apmērā, kas 2016. gadā radīja zaudējumus 3,485 miljardu euro apmērā, kā arī tās ilglaicīgā prezidenta, kurš bija uzsācis bankas

stratēģijas pārskatīšanu, nomaiņu. Paziņojums par papildu rezervēm un zaudējumiem finanšu gada beigās izraisīja to, ka 2017. gada 10. februārī *DBRS* samazināja *Banco Popular* kredītreitingu, un *Banco Popular* klientiem radās lielas bažas, kas izpaudās kā būtiska negaidīta noguldījumu izņemšana un biežāks klientu apmeklējums bankas filiālēs.

56 ECB arī norādīja: tas, ka *Banco Popular* 2017. gada 3. aprīlī publicēja *ad hoc* publisku paziņojumu, informējot par vairāku iekšējo revīziju rezultātiem, kam varētu būt būtiska ietekme uz iestādes finanšu pārskatiem, kā arī apstiprinājumu tam, ka iestādes prezidents-ģenerāldirektors tiks nomainīts nepilnu gadu pēc viņa stāšanās amatā, izraisīja vēl vienu noguldījumu izņemšanas vilni. ECB norādīja, ka šo noguldījumu izņemšanas vilni veicināja arī:

– *Standard & Poor's* veiktā *Banco Popular* kredītreitinga pazemināšana 2017. gada 7. aprīlī;

– *Banco Popular* 2017. gada 10. aprīļa paziņojums par to, ka tā neizmaksāšot dividendes un ka varētu būt nepieciešams palielināt kapitālu vai veikt sabiedrības darījumu, ņemot vērā saspringto pašu kapitāla situāciju un nepieciešamo izlīdzinājumu ar citām bankām ienākumus nenesošu aktīvu segšanai;

– *Moody's* veiktā *Banco Popular* kredītreitinga pazemināšana 2017. gada 21. aprīlī;

– 2017. gada pirmā ceturkšņa rezultātu, kas bija sliktāki nekā paredzēts, publiskošana;

– nepārtrauktais negatīvais atspoguļojums plašsaziņas līdzekļos, kā, piemēram, 2017. gada 11. un 15. maija raksti, kas minēti šī sprieduma 40. un 41. punktā, kas lika domāt, ka *Banco Popular* prezidents bija izdevis rīkojumu par steidzamu bankas pārdošanu nenovēršama bankas maksātnespējas riska vai likviditātes trūkuma dēļ un ka no uzraudzības iestādes veiktās pārbaudes uz vietas izrietēja, ka bankai bija nepieciešami ievērojami papildu uzkrājumi.

57 ECB arī konstatēja, ka īpaši būtisks bija noguldījumu zaudējums kopš 2017. gada 31. maija pēc tam, kad plašsaziņas līdzekļos tika izpausts fakts, ka banka varētu tikt likvidēta, ja notiekošais pārdošanas process netiks ļoti ātri pabeigts.

58 Turklāt ECB norādīja, ka, lai gan *Banco Popular* iepriekšējās nedēļās bija izstrādājusi dažādus pasākumus papildu likviditātes radīšanai un bija sākusi tos īstenot, ienākošo un vēl sagaidāmo plūsmu apmērs nebija pietiekams, lai novērstu *Banco Popular* likviditātes pozīcijas samazināšanos vērtējuma veikšanas dienā. Tā arī norādīja, ka, pat izmantojot ārkārtas likviditātes palīdzību, attiecībā uz kuru ECB padome 2017. gada 5. jūnijā nebija izteikusi iebildumus, naudas līdzekļu situācija šajā datumā nebija pietiekama, lai nodrošinātu *Banco Popular* spēju izpildīt savas saistības vēlākais līdz 2017. gada 7. jūnijam.

59 ECB uzskatīja, ka *Banco Popular* jau veiktie pasākumi nebija pietiekami efektīvi, lai mainītu tās naudas līdzekļu stāvokļa pasliktināšanos. Tā norādīja, ka *Banco Popular* kā alternatīvu pasākumu, lai garantētu tās spēju izpildīt savas saistības noteiktajā termiņā, mēģināja īstenot sabiedrības darījumu, proti, to pārdot spēcīgākam konkurentam. Tomēr ECB uzskatīja, ka, ņemot vērā *Banco Popular* naudas līdzekļu situācijas pasliktināšanos, pierādījumu neesamību par tās spēju tuvākajā nākotnē mainīt savu likviditātes situāciju un to, ka sarunas līdz šim nebija panākušas pozitīvu rezultātu, šāda privāta darījuma apstiprinājums nebija paredzams termiņā, kas ļautu *Banco Popular* samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā.

60 ECB konstatēja, ka tajā pašā laikā nebija pieejami agrīni uzraudzības vai iejaukšanās pasākumi, kas ļautu nekavējoties atjaunot *Banco Popular* naudas līdzekļu situāciju un nodrošināt tai pietiekami daudz laika, lai tā varētu īstenot sabiedrības darījumu vai rast citu risinājumu. ECB kā kompetentās iestādēs rīcībā esošie pasākumi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV 2013, L 176, 338. lpp.), 104. panta un Direktīvas 2014/59 27.–29. panta vai Regulas Nr. 1024/2013 16. panta transponēšanu valsts tiesībās nevarēja nodrošināt, ka *Banco Popular* spēs samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā, ņemot vērā novēroto likviditātes pasliktināšanās apmēru un tempu.

61 Noslēgumā ECB, it īpaši ņemot vērā pārmērīgo noguldījumu izņemšanu, ātrumu, kādā banka zaudēja naudas līdzekļus, un tās nespēju radīt citus likvīdus, uzskatīja, ka pastāv objektīvi apstākļi, kas norāda, ka tuvākajā nākotnē *Banco Popular*, iespējams, nevarēs samaksāt savus parādus vai citas saistības noteiktajā termiņā. ECB secināja, ka *Banco Popular* maksātnespēja tiek uzskatīta par pierādītu vai katrā ziņā paredzamu tuvākajā nākotnē atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktam un 4. punkta c) apakšpunktam.

62 2017. gada 6. jūnijā *Banco Popular* valde informēja ECB, ka tā ir nonākusi pie secinājuma, ka banka atrodas maksātnespējas iespējamības situācijā.

63 Tajā pašā dienā *FROB* sagatavoja vēstuli, kurā bija ietverta informācija par pārdošanas procedūru (turpmāk tekstā – "procesuālā vēstule") un kurā piedāvājumu iesniegšanas termiņš tika noteikts 2017. gada 6. jūnija pusnaktī.

64 Tajā pašā dienā *BBVA*, viens no diviem potenciālajiem *Banco Popular* pircējiem, arī informēja *FROB*, ka tā neiesniegšot piedāvājumu.

65 Tāpat 2017. gada 6. jūnijā *Deloitte* iesniedza VNV otro vērtējumu (turpmāk tekstā – "2. vērtējums"), kas sagatavots saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu. 2. vērtējuma mērķis bija aprēķināt *Banco Popular* aktīvu un saistību vērtību, sniegt novērtējumu par attieksmi attiecībā uz akcionāriem un kreditoriem, kāda tā būtu bijusi, ja saistībā ar *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, kā arī sniegt informāciju, kas ļautu pieņemt lēmumu par pārvedamajām akcijām un īpašumtiesību vērtspapīriem un ļautu VNV noteikt, kas ir komerciāli nosacījumi uzņēmuma pārdošanas instrumenta mērķiem. Šajā vērtējumā tostarp *Banco Popular* ekonomiskā vērtība tika aprēķināta 1,3 miljardu euro vērtībā labākajā gadījumā, mīnus 8,2 miljardu euro apmērā visnelabvēlīgākajā gadījumā un mīnus 2 miljardu euro apmērā atbilstoši visprecīzākajiem aprēķiniem.

66 2017. gada 7. jūnijā *Banco Santander* iesniedza saistošu cenas piedāvājumu.

67 Ar 2017. gada 7. jūnija vēstuli *FROB* informēja VNV, ka *Banco Santander* 7. jūnijā plkst. 3.12 iesniedza piedāvājumu un ka *Banco Santander* piedāvātā cena par *Banco Popular* akciju pārdošanu bija 1 EUR. *FROB* paziņoja, ka tās padome ir izvēlējusies *Banco Santander* par izraudzīto pretendentu konkursa kārtībā notikušajā *Banco Popular* pārdošanas procedūrā un ir nolēmusi ierosināt VNV, lai VNV lēmumā par *Banco Popular* noregulējuma shēmas pieņemšanu par pircēju tiktu izraudzīta *Banco Santander*.

Par 2017. gada 7. jūnija "Banco Popular" noregulējuma shēmu

68 2017. gada 7. jūnijā VNV izpildsesijā pieņēma Lēmumu SRB/EES/2017/08 par *Banco Popular* noregulējuma shēmu (turpmāk tekstā – "noregulējuma shēma"), pamatojoties uz Regulu Nr. 806/2014.

69 Saskaņā ar noregulējuma shēmas 1. pantu VNV, uzskatot, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti, nolēma piemērot *Banco Popular* noregulējuma procedūru no noregulējuma dienas.

70 Tādējādi VNV uzskatīja, pirmkārt, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, otrkārt, ka nav citu pasākumu, kas varētu novērst *Banco Popular* maksātnespēju saprātīgā termiņā, un, treškārt, ka noregulējuma darbība *Banco Popular* pārdošanas instrumenta veidā ir nepieciešama sabiedrības interesēs. Šajā ziņā VNV norādīja, ka noregulējums bija nepieciešams un samērīgs, lai sasniegtu divus Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punktā minētos mērķus, proti, nodrošinātu bankas kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību un novērstu ievērojamu negatīvu ietekmi uz finanšu stabilitāti.

71 Noregulējuma shēmas 5.1. pantā VNV nolēma:

"*Banco Popular* piemērotais noregulējuma instruments būs darbības pārdošana saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 24. pantu, nododot akcijas pircējam. Pašu kapitāla instrumentu vērtības norakstīšana un konvertācija tiek veikta tieši pirms uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošanas."

72 Noregulējuma shēmas 6. pants attiecas uz pašu kapitāla instrumentu vērtības norakstīšanu un uzņēmuma pārdošanas instrumentu. 6.1. pantā VNV norādīja, kādus pasākumus tā ir veikusi, piemērojot savas Regulas Nr. 806/2014 21. pantā paredzētās norakstīšanas pilnvaras.

73 Tādējādi noregulējuma shēmas 6.1. pantā VNV nolēma:

– vispirms, norakstīt *Banco Popular* pamatkapitāla nominālo summu 2 098 429 046 EUR apmērā, kā rezultātā pilnībā tika anulētas *Banco Popular* akcijas;

– pēc tam konvertēt visu pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu, kurus emitējusi *Banco Popular* un kuri ir apgrozībā lēmuma par noregulējuma shēmu pieņemšanas brīdī, pamatsummu *Banco Popular* jaunemitētajās akcijās ("jaunās I akcijas");

– pēc tam norakstīt līdz nullei "jauno I akciju" nominālvērtību, kā rezultātā šīs "jaunās I akcijas" tiks anulētas pilnā apmērā;

– visbeidzot, konvertēt visu otrā līmeņa kapitāla instrumentu, kurus emitējusi *Banco Popular* un kuri ir apgrozībā noregulējuma lēmuma datumā, pamatsummu *Banco Popular* no jauna emitētajās "jaunajās II akcijās".

74 Noregulējuma shēmas 6.3. pantā ir paredzēts, ka šie norakstīšanas un konvertācijas pasākumi ir balstīti uz 2. vērtējumu, ko apstiprina pārredzamā un atklātā pārdošanas procesa, ko veic Spānijas noregulējuma iestāde *FROB*, rezultāti.

75 Noregulējuma shēmas 6.5. pantā VNV norādīja, ka tā īsteno pilnvaras, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 24. panta 1. punkta a) apakšpunktu attiecībā uz uzņēmuma pārdošanas instrumentu, un noteica, ka "jaunās II akcijas" brīvi un bez jebkādām trešo personu tiesībām vai privilēģijām tiek pārvestas *Banco Santander* apmaiņā pret pirkuma cenas 1 EUR samaksu. Tika precizēts, ka pircējs jau ir piekritis pārvešanai.

76 VNV arī norādīja, ka "jauno II akciju" pārvešana būtu jāveic, pamatojoties uz 2017. gada 7. jūnija pircēja saistošo piedāvājumu, un tā būtu jāīsteno *FROB* saskaņā ar 2015. gada 18. jūnija *Ley 11/2015 de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión* (Likums 11/2015 par kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanu un noregulējumu; *BOE* Nr. 146, 2015. gada 19. jūnijs, 50797. lpp.).

77 Noregulējuma shēma tika iesniegta Komisijai apstiprināšanai 2017. gada 7. jūnijā plkst. 5.13.

78 2017. gada 7. jūnijā plkst. 6.30 Komisija pieņēma Lēmumu (ES) 2017/1246, ar ko apstiprina *Banco Popular* noregulējuma shēmu (OV 2017, L 178, 15. lpp., turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums"), un paziņoja to VNV. Tādējādi noregulējuma shēma stājās spēkā tajā pašā dienā.

79 No apstrīdētā lēmuma 4. apsvēruma izriet:

"Komisija piekrīt šai noregulējuma shēmai. Jo īpaši tā piekrīt VNV sniegtajam pamatojumam, kāpēc noregulējums ir nepieciešams sabiedrības interesēs saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 806/2014 5. pantu."

80 Tajā pašā dienā *FROB* veica vajadzīgos pasākumus noregulējuma shēmas īstenošanai saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 29. pantu. Saistībā ar minēto *FROB* piekrita *Banco Popular* jauno akciju, kas iegūtas, konvertējot otrā līmeņa kapitāla instrumentus ("jaunās II akcijas"), pārvešanai uz *Banco Santander*.

Par faktiem pēc noregulējuma lēmuma pieņemšanas

81 2018. gada 14. jūnijā *Deloitte* nosūtīja VNV Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16.–18. punktā paredzēto vērtējumu par atšķirīgu attieksmi, kas tika veikts, lai noteiktu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu labvēlīgāka, ja *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra (turpmāk tekstā – "3. vērtējums"). 2018. gada 31. jūlijā *Deloitte* nosūtīja VNV šī vērtējuma papildinājumu, kurā tika labotas dažas formālas kļūdas.

82 2018. gada 28. septembrī pēc apvienošanās ar pievienošanu *Banco Santander* kļuva par vienīgo *Banco Popular* tiesību pārņēmēju.

83 2020. gada 17. martā VNV pieņēma lēmumu SRB/EES/2020/52, lai noteiktu, vai akcionāriem un kreditoriem, kurus skar *Banco Popular* noregulējuma darbības, ir piešķirama kompensācija. Paziņojums par šo lēmumu 2020. gada 20. martā tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV 2020, C 91, 2. lpp.). Šajā lēmumā VNV uzskatīja, ka akcionāriem un kreditoriem, kurus skar *Banco Popular* noregulējuma darbības, nav tiesību saņemt kompensāciju no VNF atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punkta e) apakšpunktam.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

84 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 17. augustā, prasītāji cēla šo prasību.

85 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2017. gada 20. novembrī un 18. decembrī, *Banco Santander* un VNV lūdza atļaut iestāties šajā tiesvedībā Komisijas prasījumu atbalstam. Ar 2019. gada 12. aprīļa rīkojumiem Vispārējās tiesas astotās palātas priekšsēdētājs atļāva iestāties lietā VNV un *Banco Santander*. Personas, kas iestājušās lietā, savus procesuālos rakstus un prasītāji savus apsvērumus par tiem iesniedza noteiktajos termiņos.

86 2018. gada 6. jūlija vēstulē Vispārējā tiesa, īstenojot tās Reglamenta 89. pantā paredzētos procesa organizatoriskos pasākumus, uzdeva pusēm rakstveida jautājumus. Puses uz šo lūgumu atbildēja noteiktajā termiņā.

87 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2019. gada 31. oktobrī, prasītāji iesniedza jaunu pierādījumu piedāvājumu saskaņā ar Reglamenta 85. panta 3. punktu. Komisija un VNV iesniedza savus apsvērumus noteiktajā termiņā.

88 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs atbilstoši Reglamenta 27. panta 5. punktam tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas trešajā palātā, kurai līdz ar to tika nodota šī lieta.

89 Pēc trešās palātas priekšlikuma Vispārējā tiesa atbilstoši Reglamenta 28. pantam nolēma nodot lietu paplašinātam iztiesāšanas sastāvam.

90 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2020. gada 16. oktobrī, prasītāji iesniedza jaunu pierādījumu piedāvājumu saskaņā ar Reglamenta 85. panta 3. punktu. Komisija, VNV un *Banco Santander* iesniedza savus apsvērumus noteiktajā termiņā.

91 Vispārējā tiesa 2021. gada 15. martā, veicot Reglamenta 89. pantā paredzētos procesa organizatoriskos pasākumus, aicināja Komisiju iesniegt vairākus dokumentus. Komisija 2021. gada 30. marta vēstulē atbildēja, ka nevar apmierināt Vispārējās tiesas lūgumu, tomēr varēšot iesniegt pieprasītos dokumentus pierādījumu savākšanas pasākuma ietvaros.

92 2021. gada 15. aprīlī Vispārējā tiesa Reglamenta 89. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros lūdza VNV iesniegt atsevišķus dokumentus. VNV 2021. gada 20. aprīļa vēstulē norādīja, ka pieprasītie dokumenti ir daļēji konfidenciāli un ka tos varētu iesniegt, ja Vispārējā tiesa noteiktu pierādījumu savākšanas pasākumu.

93 Ar 2021. gada 21. maija rīkojumu Vispārējā tiesa, pamatojoties, pirmkārt, uz Eiropas Savienības Tiesas statūtu 24. panta pirmo daļu un, otrkārt, Reglamenta 91. panta b) punktu, 92. panta 3. punktu, kā arī 103. pantu, uzdeva Komisijai iesniegt noregulējuma shēmas, 2. vērtējuma un ECB 2017. gada 6. jūnija vērtējuma par *Banco Popular* maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju pilnas redakcijas. Vispārējā tiesa arī uzdeva VNV iesniegt *Banco Popular* 2017. gada 6. jūnija vēstules ECB, kā arī tās pielikuma un ECB 2017. gada 18. maija vēstules *Banco Popular* konfidenciālo un nekonfidenciālo versiju.

94 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2021. gada 4. jūnijā, prasītāji iesniedza jaunu pierādījumu piedāvājumu saskaņā ar Reglamenta 85. panta 3. punktu. Pārējie lietas dalībnieki tika lūgti iesniegt savus apsvērumus par šo pieteikumu tiesas sēdē.

95 Ar 2021. gada 16. jūnija rīkojumu Vispārējā tiesa, pirmkārt, izņēma no lietas materiāliem dokumentu, kurus Komisija un VNV iesniedza, izpildot 2021. gada 21. maija rīkojumu, konfidenciālās versijas un, otrkārt, nosūtīja pārējiem lietas dalībniekiem 2017. gada 6. jūnija *Banco Popular* vēstuli ECB bez tās pielikuma.

96 Tā kā divi trešās palātas paplašinātā sastāvā locekļi nevarēja piedalīties lietas izskatīšanā, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs iecēla divus citus tiesnešus, lai papildinātu palātu.

97 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem mutvārdu jautājumiem tika uzklausītas 2021. gada 24. jūnija tiesas sēdē.

98 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu vai, pakārtoti, tā 1. pantu;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

99 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– prasību noraidīt;

– piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

100 *Banco Santander* un VNV prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– prasību noraidīt;

– piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

101 Prasības pamatojumam prasītāji izvirza sešus pamatus. Pirmais pamats attiecas uz to, ka Komisija neesot izvērtējusi noregulējuma shēmu pirms tās apstiprināšanas. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots pienākums norādīt pamatojumu. Trešais pamats attiecas uz dienesta noslēpuma un labas pārvaldības pienākumu pārkāpumu. Ceturtais pamats ir par acīmredzamām kļūdām vērtējumā, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 14., 18., 20.–22. un 24. pantu. Piektais pamats attiecas uz tiesību uz īpašumu pārkāpumu. Sestais pamats attiecas uz tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu.

102 Vispirms ir jānorāda, ka attiecībā uz Vispārējās tiesas veiktās pārbaudes apjomu prasītāji apgalvo, ka Vispārējai tiesai ir jāveic pilnīga un padziļināta noregulējuma shēmas pārbaude.

103 Komisija uzskata, ka, izskatot atcelšanas prasības, Savienības tiesām, kad tās saskaras ar sarežģītu tehnisku jautājumu, ir jāpārbauda faktu un tiesību konstatējumu, uz kuriem ir balstīts apstrīdētais tiesību akts, pareizība, jāpārbauda, vai nav pieļauta acīmredzama kļūda vai pilnvaru nepareiza izmantošana, un jāpārbauda, vai atbildētājs nav skaidri pārsniedzis savas rīcības brīvības robežas.

104 Šajā ziņā jānorāda, ka judikatūrā Vispārējās tiesas veiktās pārbaudes apjoms ir ierobežots gan situācijās, kurās apstrīdētais akts ir balstīts uz ļoti sarežģītu zinātnisku un tehnisku faktu izvērtēšanu, gan tad, ja runa ir par sarežģītu ekonomisku vērtējumu.

105 Pirmkārt, attiecībā uz situācijām, kurās Savienības iestādēm ir plaša rīcības brīvība, it īpaši attiecībā uz ļoti sarežģītu zinātnisku un tehnisku faktu izvērtēšanu, lai noteiktu veicamo pasākumu veidu un apmēru, Savienības tiesai vienīgi ir jāpārbauda, vai šīs izvērtēšanas pilnvaras nav īstenotas acīmredzami kļūdaini vai nepareizi izmantojot pilnvaras, kā arī vai šīs iestādes nav acīmredzami pārsniegušas savas rīcības brīvības robežas. Šādā kontekstā Savienības tiesa ar savu vērtējumu par zinātniskiem un tehniskiem faktiem nevar aizstāt Savienības iestāžu vērtējumu, jo tām vienīgajām LESD ir uzticēts šis uzdevums (spriedumi, 2011. gada 21. jūlijs, *Etimine*, C-15/10, EU:C:2011:504, 60. punkts, un 2013. gada 7. marts, *Bilbaína de Alquitranes* u.c./*ECHA*, T-93/10, EU:T:2013:106, 76. punkts; skat. arī spriedumu, 2017. gada 11. maijs, *Deza*/*ECHA*, T-115/15, EU:T:2017:329, 163. punkts un tajā minētā judikatūra).

106 Otrkārt, runājot par pārbaudi, ko Savienības tiesas veic Savienības iestāžu sniegtajam vērtējumam par sarežģītiem ekonomiskiem faktiem, tā veic ierobežotu pārbaudi, vienīgi pārbaudot, vai ir ievērotas procesuālās normas un izpildīts pienākums norādīt pamatojumu, vai fakti ir materiāli precīzi, kā arī vai nepastāv acīmredzama kļūda vērtējumā vai pilnvaru nepareiza izmantošana. Tātad arī šīs pārbaudes ietvaros Savienības tiesai kompetentas Savienības iestādes veiktais ekonomiskais novērtējums nav jāaizstāj ar savējo (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1985. gada 11. jūlijs, *Remia* u.c./Komisija, 42/84, EU:C:1985:327, 34. punkts; 2020. gada 10. decembris, *Comune di Milano*/Komisija, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 100. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2020. gada 16. janvāris, *Iberpotash*/Komisija, T-257/18, EU:T:2020:1, 96. punkts un tajā minētā judikatūra).

107 Tā kā lēmumi, kas VNV jāpieņem noregulējuma procedūras ietvaros, ir balstīti uz ļoti sarežģītu ekonomisku un tehnisku izvērtēšanu, ir jāuzskata, ka principi, kas izriet no šī sprieduma 105. un 106. punktā minētās judikatūras, ir piemērojami pārbaudei, kas jāveic tiesai.

108 Tomēr, lai gan VNV ir piešķirta rīcības brīvība ekonomiskos un tehniskos jautājumos, tas nenozīmē, ka Savienības tiesai ir jāatturas no VNV interpretācijas par ekonomiskajiem datiem, uz kuriem balstīts tās lēmums, pārbaudes. Kā Tiesa nospriedusi, pat sarežģītu vērtējumu gadījumā Savienības tiesai ir jāpārbauda ne vien izvirzīto pierādījumu saturiskā pareizība, ticamība un konsekvence, bet arī tas, vai šī informācija aptver visu to atbilstošo informāciju, kāda ir jāņem vērā, lai novērtētu sarežģītu situāciju, un vai šī informācija pamato no tās izrietošos secinājumus (skat. spriedumus, 2007. gada 22. novembris, Spānija/*Lenzing*, C-525/04 P, EU:C:2007:698, 57. punkts un tajā minētā judikatūra; 2019. gada 26. marts, Komisija/Itālija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 104. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2020. gada 10. decembris, *Comune di Milano*/Komisija, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 115. punkts un tajā minētā judikatūra).

109 Šajā ziņā, lai konstatētu, ka VNV ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā, kas varētu pamatot noregulējuma shēmas atcelšanu, prasītāju iesniegtajiem pierādījumiem ir jābūt pietiekamiem, lai apstrīdētu šīs shēmas ietvaros veiktā faktu vērtējuma ticamību (pēc analoģijas skat. spriedumus, 2018. gada 14. jūnijs, *Lubrizol France*/Padome, C-223/17 P, nav publicēts, EU:C:2018:442, 39. punkts; 1996. gada 12. decembris, *AIUFFASS* un *AKT*/Komisija, T-380/94, EU:T:1996:195, 59. punkts, un 2018. gada 13. decembris, *Comune di Milano*/Komisija, T-167/13, EU:T:2018:940, 108. punkts un tajā minētā judikatūra).

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz to, ka Komisija nav izvērtējusi noregulējuma shēmu pirms tās apstiprināšanas

110 Prasītāji būtībā apgalvo, ka, ņemot vērā īso termiņu, kas bija Komisijas rīcībā, lai apstiprinātu noregulējuma shēmu, tā nevarēja adekvāti novērtēt šīs shēmas diskrecionāros aspektus, pārkāpjot principus pilnvaru deleģēšanas jomā, kas noteikti ar 1958. gada 13. jūnija spriedumu *Meroni* /Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7). Tie norāda, ka Komisija vienīgi apstiprināja noregulējuma shēmu, prettiesiski deleģējot savu rīcības brīvību VNV.

111 Komisija norāda, ka no 2017. gada 2. maija, kad VNV to informēja par to, ka *Banco Popular* esot likviditātes problēmas un ka varētu būt nepieciešams piemērot noregulējuma darbību, tā bija iesaistīta visu iespējamo scenāriju sagatavošanā. Tā darbojās kā pastāvīgs novērotājs VNV lēmējinstitūcijās. Tai esot bijusi piekļuve visiem dokumentiem, un tās eksperti esot palīdzējuši VNV sagatavot noregulējuma shēmu. Tā apgalvo, ka tādējādi tā varēja veikt prasīto novērtējumu tai noteiktajā termiņā.

112 Jānorāda, ka 2014. gada 22. janvāra sprieduma Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome (C-270/12, EU:C:2014:18) 41. punktā Tiesa norādīja, ka 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni* /Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7) tā būtībā ir uzsvērusi, ka sekas, kas izriet no pilnvaru deleģēšanas, ir ļoti atšķirīgas atkarībā, pirmkārt, no tā, vai tiek deleģētas izpildes pilnvaras, kas ir skaidri ierobežotas un kuru izmantošana līdz ar to var tikt stingri kontrolēta atbilstoši deleģējošās iestādes noteiktajiem objektīvajiem kritērijiem, vai, otrkārt, "rīcības brīvība, kas ietver plašu novērtējuma brīvību, kuru izmantojot, ir iespējams īstenot reālu ekonomikas politiku".

113 Tiesa piebilda, ka tā 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7) arī ir norādījusi, ka pirmā veida deleģēšana nevar būtiski grozīt sekas, kuras izraisa tās ietekmēto pilnvaru īstenošana, taču ar otrā veida deleģēšanu, ar kuru tiek aizvietota deleģējošās iestādes izvēle ar iestādes, kurai tiek deleģētas pilnvaras, izvēli, tiek īstenota "patiesa atbildības nodošana" (spriedums, 2014. gada 22. janvāris, Apvienotā Karaliste/Parlaments un Padome, C-270/12, EU:C:2014:18, 42. punkts).

114 Lai izvērtētu šī pamata tvērumu, jāprecizē, kāda ir ar Regulu Nr. 806/2014 ieviestā noregulējuma shēmu pieņemšanas procedūra, it īpaši, kāda loma tajā ir uzticēta Komisijai.

115 Šajā ziņā ir jānorāda, ka noregulējuma darbību noteikšanas procedūra, ko likumdevējs ieviesa ar Regulu Nr. 806/2014, notika pēc apsvērumiem, kurus Padomes Juridiskais dienests bija formulējis 2013. gada 7. oktobra atzinumā par Komisijas regulas priekšlikumu, kura mērķis bija novērtēt regulas priekšlikumā sākotnēji paredzētās procedūras saderību ar pilnvaru deleģēšanas principiem, kas interpretēti 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7).

116 Sākotnēji šajā atzinumā izvērtētajā regulas priekšlikumā kompetenču sadalījums starp Komisiju un VNV bija atšķirīgs no tā, kas galu galā tika noteikts Regulā Nr. 806/2014. Tostarp Komisijai bija pilnvaras pakļaut vienību noregulējumam, izveidot ietvaru noregulējuma instrumentu izmantošanas kārtībai un izlemt, vai un kā ir jāizmanto pašu kapitāla instrumentu norakstīšanas un konvertācijas pilnvaras, un VNV kompetencē, ievērojot Komisijas noteikto ietvaru, bija pieņemt valsts noregulējuma iestādēm adresētos lēmumus.

117 Savā atzinumā Padomes Juridiskais dienests norādīja, ka atsevišķi pasākumi, kurus VNV varēja iekļaut noregulējuma lēmumā, nav pietiekami precīzi definēti. Padomes Juridiskais dienests uzskatīja, ka regulas priekšlikuma vispārējā sistēma un struktūra, kurā Komisija pieņem pamata noregulējuma lēmumu un VNV rīkojas saskaņā ar Komisijas noteiktajiem kritērijiem, atbilst Savienības tiesībām, kā tās ir interpretētas 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7). Tas tomēr uzskatīja, ka VNV pilnvaras īstenot noregulējuma instrumentus un tās lēmumus zināmā mērā šķiet diskrecionāra rakstura un pārsniedz tīri tehniskas pilnvaras. Tas secināja, ka tādējādi varētu būt vai nu nepieciešams iekļaut regulā citas tiesību normas, lai pareizi regulētu VNV veikto noregulējuma instrumentu piemērošanu, vai arī šo pilnvaru īstenošanā iesaistīt Savienības iestādi, kurai ir īstenošanas pilnvaras.

118 Savienības likumdevējs, ņemot vērā šo Padomes Juridiskā dienesta atzinumu, grozīja noregulējuma darbību noteikšanas mehānismu. Ciktāl noregulējuma darbības īstenošana ietver diskrecionāru vērtējumu, likumdevējs šīs pilnvaras ir paredzējis iestādei, nevis VNV.

119 Tas it īpaši izriet no Regulas Nr. 806/2014 24. un 26. apsvēruma, kuros ir paredzēts:

> "(24) Ņemot vērā to, ka noregulējuma politiku var pieņemt tikai Savienības iestādes un ka ikvienas konkrētās noregulējuma shēmas pieņemšanā tiek atstāta zināma rīcības brīvība, ir jāparedz atbilstoša Padomes un Komisijas iesaistīšanās, jo tās ir iestādes, kas saskaņā ar LESD 291. pantu var izmantot īstenošanas pilnvaras. Ar [VNV] pieņemtajiem noregulējuma lēmumiem saistīto rīcības brīvības aspektu novērtēšana būtu jāveic Komisijai. Ņemot vērā noregulējuma lēmumu būtisko ietekmi uz dalībvalstu finansiālo stabilitāti un Savienību kopumā, kā arī uz dalībvalstu fiskālo suverenitāti, ir svarīgi, lai īstenošanas pilnvaras pieņemt atsevišķus ar noregulējumu saistītus lēmumus tiktu uzticētas Padomei. Tādēļ Padomei pēc Komisijas ierosinājuma būtu efektīvi jāpārbauda [VNV] veiktais sabiedrības interešu pastāvēšanas izvērtējums un jāizvērtē jebkādas būtiskas izmaiņas Fonda līdzekļu summā, ko paredzēts izmantot konkrētai noregulējuma darbībai. [..]
>
> (26) [..] [VNV], ja tā uzskata, ka ir apmierināti visi noregulējuma sākšanai nepieciešamie nosacījumi, būtu jāpieņem noregulējuma shēma. Ar noregulējuma shēmas pieņemšanu saistītā procedūra, kurā ir iesaistīta Komisija un Padome, pastiprina nepieciešamo [VNV] darbības neatkarību, vienlaikus ievērojot principu, saskaņā ar kuru pilnvaras tiek deleģētas aģentūrām, kā to interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa [..]. Tādēļ šī regula paredz, ka [VNV] pieņemtā noregulējuma shēma stājas spēkā tikai tad, ja 24 stundas pēc tam, kad [VNV] to ir pieņēmusi, ne Padome, ne Komisija nav izteikušas iebildumus vai ja noregulējuma shēmu ir apstiprinājusi Komisija. Pamatam tam, ka Padome pēc Komisijas ierosinājuma iebilst pret [VNV] pieņemto noregulējuma shēmu, vajadzētu būt tikai sabiedrības interesēm un Komisijas izdarītām būtiskām izmaiņām [VNV] ierosinātajā apmērā, kādā drīkst izmantot Fonda līdzekļus. [..] Komisijai kā novērotājai [VNV] sanāksmēs būtu pastāvīgi jāpārbauda tas, vai [VNV] pieņemtā noregulējuma shēma pilnībā atbilst šai regulai, vai tā nodrošina pienācīgu līdzsvaru starp dažādajiem mērķiem un interesēm, vai tajā ir ievērotas sabiedrības intereses un vai ir saglabāta iekšējā tirgus integritāte. Ņemot vērā to, ka noregulējuma darbība ir saistīta ar ļoti ātru lēmumu pieņemšanas procesu, Padomei un Komisijai būtu cieši jāsadarbojas, un Padomei nevajadzētu paralēli veikt Komisijas jau sākto sagatavošanas darbu. [..]"

120 Tādējādi attiecībā uz noregulējuma procedūru Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktā ir paredzēts, ka Komisija vai nu apstiprina noregulējuma shēmu, vai arī izsaka iebildumus par tās diskrecionārajiem aspektiem, un ka noregulējuma shēma var stāties spēkā vienīgi tad, ja Padome vai Komisija nav izteikusi iebildumus divdesmit četru stundu laikā pēc tam, kad VNV to ir nosūtījusi.

121 Līdz ar to, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu, Savienības iestādei, proti, Komisijai vai Padomei, ir jāapstiprina noregulējuma shēma attiecībā uz tās diskrecionārajiem aspektiem, lai tā radītu tiesiskas sekas. Tādējādi Savienības likumdevējs ir uzticējis iestādei juridisko un politisko atbildību noteikt Savienības politiku noregulējuma jomā, šādi izvairoties no "faktiskas atbildības nodošanas" 1958. gada 13. jūnija sprieduma *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7) izpratnē.

122 Tādēļ Komisijai ir faktiski jāizvērtē noregulējuma shēmas diskrecionārie aspekti pirms tās stāšanās spēkā. Pretējā gadījumā, kā apgalvo prasītāji, Komisija būtu prettiesiski deleģējusi savu rīcības brīvību VNV, pārkāpjot pilnvaru deleģēšanas principus, kas izriet no 1958. gada 13. jūnija sprieduma lietā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7).

123 Ja, kā norāda prasītāji, noregulējuma shēma stājās spēkā pēc tam, kad to apstiprināja Komisija, nebalstoties uz novērtējumu, bet gan vienīgi apstiprinot, tas izraisītu to, ka VNV būtu vienpersoniski izvērtējusi diskrecionāros aspektus, kas saistīti ar ekonomikas politikas izvēli, un līdz ar to nepieciešamību īstenot noregulējumu, un tas neatbilstu 1958. gada 13. jūnija spriedumā *Meroni*/Augstā iestāde (9/56, EU:C:1958:7) noteiktajiem principiem.

124 Šajā ziņā apstrīdētā lēmuma 4. apsvērumā Komisija norādīja, ka tā piekrīt noregulējuma shēmai, jo īpaši iemesliem, ko VNV minēja, lai pamatotu noregulējuma darbības nepieciešamību sabiedrības interesēs.

125 Tādējādi Komisija apstiprināja VNV lēmumu piemērot *Banco Popular* noregulējuma darbību, tostarp uzskatot, ka uzņēmuma pārdošanas instrumenta izvēle bija nepieciešama un samērīga, lai sasniegtu mērķus garantēt kritiski svarīgu funkciju nepārtrauktību un izvairīties no būtiskas negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti.

126 Savos argumentos prasītāji norāda, ka, ņemot vērā procedūras norisi, Komisija vienīgi apstiprināja noregulējuma shēmu, to nepārbaudot, tādējādi prettiesiski deleģējot savu rīcības brīvību VNV.

127 Pirmām kārtām, prasītāji apgalvo, ka noregulējuma shēma tika iesniegta Komisijai 2017. gada 7. jūnijā plkst. 5.13 un stājās spēkā tajā pašā dienā plkst. 6.30. Tie uzskata, ka ir neiespējami, ka tik īsā laikā Komisija būtu izpildījusi savu pienākumu veikt pienācīgu noregulējuma shēmas diskrecionāro aspektu novērtējumu.

128 Otrām kārtām, prasītāji norāda, ka Komisijas 2017. gada 7. jūnija sanāksmes protokolā ir norādīts, ka noregulējuma shēma tika apstiprināta rakstveida steidzamības procedūrā. Pēc prasītāju domām, Finanšu stabilitātes, finanšu pakalpojumu un kapitāla tirgu savienības ģenerāldirektorātam bija jāizvērtē, vai VNV ir izdarījusi atbilstošus secinājumus par noregulējuma shēmas diskrecionārajiem aspektiem, un pēc tam bija jāiesaka Komisijai apstiprināt noregulējuma shēmu. Šis ieteikums esot bijis jāpaziņo komisāru kabinetiem, ģenerāldirektorātiem un Juridiskajam dienestam, precizējot termiņu, kurā ir jāformulē iebildumi, un, nepastāvot iebildumiem, lēmums būtu jāuzskata par pieņemtu saskaņā ar Komisijas

Reglamenta 12. pantu. Tie uzskata, ka Komisijai, veicot šo procedūru 77 minūtēs, nav iespējams atbilstoši izvērtēt noregulējuma shēmas diskrecionāros aspektus. Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktā tai esot piešķirts 24 stundu termiņš.

129 Jākonstatē, ka prasītāji neapstrīd, ka noregulējuma shēma bija jāpieņem steidzami.

130 No Regulas Nr. 806/2014 30. panta izriet, pirmkārt, ka VNV informē Komisiju par visiem pasākumiem, ko tā veic, lai sagatavotos noregulējumam un, otrkārt, ka, īstenojot savu attiecīgo atbildību saskaņā ar šo regulu, VNV un tostarp Komisija cieši sadarbojas, jo īpaši noregulējuma plānošanas, agrīnas intervences un noregulējuma posmā, un ka tās cita citai sniedz visu informāciju, kas nepieciešama to uzdevumu veikšanai.

131 Turklāt Regulas Nr. 806/2014 43. panta 3. punktā ir paredzēts, ka Komisija norīko pārstāvi, kuram ir tiesības piedalīties VNV izpildsesiju un plenārsesiju sanāksmēs kā pastāvīgam novērotājam, un ka tās pārstāvim ir tiesības piedalīties debatēs, un viņam ir pieejami visi dokumenti.

132 Kā norāda VNV un Komisija, pēdējā minētā bija iesaistīta dažādos posmos pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas jau kopš 2017. gada maija saskaņā ar tai Regulā Nr. 806/2014 noteiktajiem pienākumiem.

133 Šajā ziņā Komisija iebildumu rakstā detalizēti izklāsta dažādās tās dalības noregulējuma shēmas sagatavošanas posmos stadijas. Tā tostarp norāda uz vairākām sanāksmēm ar VNV, sākot no 2017. gada 22. maija, un ikdienas sanāksmēm, sākot no 2017. gada 30. maija, VNV nosūtīto noregulējuma shēmas sākotnējo projektu saņemšanu 2017. gada 6. un 7. jūnijā, kā arī uz tās dažādo dienestu darbību laikā no 2017. gada 6. jūnija plkst. 17.30 līdz 7. jūnija plkst. 5.13.

134 Komisija arī norāda, ka tai kā pastāvīgajai novērotājai bija piekļuve visiem dokumentiem, kas bija lietderīgi noregulējuma shēmas sagatavošanai, it īpaši dokumentiem par *Banco Popular* finanšu stāvokli, un ka tās eksperti piedalījās noregulējuma shēmas sagatavošanā kopā ar VNV, jo īpaši, izstrādājot noregulējuma shēmas paraugu. Tā piebilst, ka jau 2017. gada 6. jūnijā tās eksperti bija ieradušies VNV telpās, lai palīdzētu tai sagatavot noregulējuma shēmu.

135 Šajā ziņā, atbildot uz procesa organizatorisko pasākumu, Komisija, pirmkārt, iesniedza VNV izpildsesijas sanāksmju, kurās tā ir piedalījusies kopš 2017. gada 22. maija, protokolu sarakstu. Šis saraksts apliecina Komisijas dalību trīs sanāksmēs 2017. gada 24. maijā, 2. jūnijā un 6. un 7. jūnijā. Otrkārt, Komisija iesniedza neformālu iekšējo ziņojumu sarakstu attiecībā uz noregulējuma shēmas sagatavošanu 2017. gada 22., 24. un 29. maijā un 2. un 6. jūnijā. Treškārt, Komisija iesniedza vairākas elektroniskā pasta vēstules, kas tika izsūtītas starp tās dienestiem 2017. gada 1., 3., 6. un 7. jūnijā un kas attiecas uz noregulējuma paraugu nosūtīšanu atkarībā no pārdošanas instrumenta un sākotnējiem noregulējuma shēmas projektiem. Šīs elektroniskā pasta vēstules tostarp apliecina, ka Komisija 2017. gada 6. jūnijā plkst. 18.59 un 2017. gada 7. jūnijā plkst. 0.33 saņēma noregulējuma shēmas sākotnējos projektus.

136 No tā izriet, ka Komisijas dienesti ir piedalījušies vairākās sanāksmēs ar VNV un ka Komisija bija informēta par noregulējuma shēmas sākotnējiem projektiem un piedalījās to sagatavošanā pirms 2017. gada 7. jūnija plkst. 5.13.

137 Tiesas sēdē prasītāji atzina, ka Komisija ir piedalījusies noregulējuma shēmas pieņemšanas sagatavošanas posmos. Tomēr tie norādīja, ka Komisija nav sniegusi nekādus pierādījumus tam, ka sarunas būtu attiekušās uz noregulējuma shēmas galīgo redakciju.

138 Tomēr, ņemot vērā tās dalību noregulējuma shēmas pieņemšanas sagatavošanas posmos, Komisija jau bija informēta par grūtībām, ar kurām saskārās *Banco Popular*, VNV paredzētajiem pasākumiem to novēršanai un noregulējuma shēmas būtisko saturu. Līdz ar to prasītāji nevar apgalvot, ka tai jau nebija laika veikt noregulējuma shēmas novērtēšanu. Tam, ka sarunas sagatavošanas posmos neattiecās uz noregulējuma shēmas galīgo redakciju, šajā ziņā nav nozīmes.

139 No tā izriet, ka šis pamats ir balstīts uz kļūdainu prasītāju pieņēmumu, saskaņā ar kuru Komisijas iejaukšanās noregulējuma shēmas pieņemšanas sagatavošanas posmos esot bijusi ierobežota ar laika posmu starp brīdi, kad VNV nosūtīja noregulējuma shēmu 2017. gada 7. jūnijā plkst. 5.13, līdz tās apstiprināšanai Komisijā.

140 Līdz ar to, ciktāl tas ir balstīts uz kļūdainu pieņēmumu, ir jānoraida prasītāju arguments, saskaņā ar kuru Komisija esot vienīgi apstiprinājusi noregulējuma shēmu, pienācīgi neizvērtējot šīs shēmas diskrecionāros aspektus, tādējādi pārkāpjot pilnvaru deleģēšanas principus.

141 Šo secinājumu neatspēko pārējie prasītāju argumenti.

142 Attiecībā uz prasītāju argumentu, saskaņā ar kuru noregulējuma shēmas detaļas atšķīrās no tām, kas bija paredzētas noregulējuma plānā, kurš pieņemts, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 8. pantu, un apstiprināts 2016. gada decembrī, pietiek konstatēt, ka tas nav iedarbīgs. VNV pieņemtā un Komisijas apstiprinātā noregulējuma shēma nav balstīta uz šo plānu, kā norādīts noregulējuma shēmas 44.–46. apsvērumā.

143 Attiecībā uz prasītāju argumentu, saskaņā ar kuru Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktā Komisijai ir noteikts 24 stundu termiņš noregulējuma shēmas pieņemšanai, pietiek norādīt, ka runa ir par maksimālo termiņu. Kā uzsver Komisija, 24 stundu termiņš atbilst visilgākajam termiņam, ko tā varētu izmantot, ja noregulējums tiktu veikts nedēļas nogalē. Ja, kā tas ir šajā lietā, kredītiestādes maksātnespēja iestājas darba dienā, noregulējuma darbība ir jāveic naktī, lai nodrošinātu šīs iestādes kritisko funkciju turpinātību. Tādējādi noregulējuma shēma bija jāpieņem steidzamības kārtā līdz 2017. gada 7. jūnija plkst. 7.00, proti, tirgu atvēršanas brīdim.

144 Tāpēc pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro pamatu, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

145 Prasītāji apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums, kas ietverts tā 4. apsvērumā, nav pietiekams. Pirmkārt, tie norāda, ka apstrīdētā lēmuma 4. apsvērumā ir vispārīga atsauce uz VNV izvirzītajiem iemesliem, nenorādot nevienu konkrētu pamatojumu vai konkrētus noregulējuma shēmas noteikumus. Otrkārt, "iemesli", kas attiecas uz sabiedrības interešu kritēriju, neatklājot neko par Komisijas veikto vērtējumu, bet tikai apstiprinot noregulējuma shēmu. Treškārt, apstrīdētajā lēmumā neesot ietverts nekāds pamatojums attiecībā uz noregulējuma shēmas diskrecionārajiem aspektiem, kuri Komisijai bija jāizvērtē. Komisija esot vienīgi paziņojusi, ka tā apstiprina noregulējuma shēmu, nesniedzot papildu paskaidrojumus vai pamatojumu.

146 Saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru LESD 296. pantā paredzētajam pamatojumam ir jābūt pielāgotam attiecīgā akta raksturam un skaidri un nepārprotami jāatklāj aktu sagatavojušās iestādes argumentācija, lai ļautu ieinteresētajām personām uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai īstenot savu kontroli. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai šā tiesību akta formulējumu, bet arī tā

kontekstu, kā arī visu attiecīgo jomu regulējošo tiesību normu kopumu (skat. spriedumus, 2019. gada 8. maijs, *Landeskreditbank Baden-Württemberg*/ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, 85. un 87. punkts un tajos minētā judikatūra, un 2020. gada 21. oktobris, ECB/*Estate of Espírito Santo Financial Group*, C-396/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:845, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

147 Turklāt lēmuma pamatojuma precizitātes pakāpei ir jābūt samērīgai ar materiālajām iespējām un tehniskajiem nosacījumiem vai termiņu, kurā tas jāsniedz (skat. spriedumus, 2012. gada 6. novembris, *Éditions Odile Jacob*/Komisija, C-551/10 P, EU:C:2012:681, 48. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2019. gada 23. maijs, *KPN*/Komisija, T-370/17, EU:T:2019:354, 139. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2021. gada 27. janvāris, *KPN*/Komisija, T-691/18, nav publicēts, EU:T:2021:43, 162. punkts).

148 Jāatgādina, ka no apstrīdētā lēmuma 4. apsvēruma izriet:

"Komisija piekrīt šai noregulējuma shēmai. Jo īpaši tā piekrīt VNV sniegtajam pamatojumam, kāpēc noregulējums ir nepieciešams sabiedrības interesēs saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 806/2014 5. pantu."

149 Turklāt, pirmkārt, apstrīdētā lēmuma 2. apsvērumā Komisija atsaucās uz to, ka VNV noregulējuma shēmā bija norādījusi, ka attiecībā uz *Banco Popular* ir izpildīti visi Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta pirmajā daļā paredzētie nosacījumi noregulējuma procedūras uzsākšanai un ka tā ir izvērtējusi iemeslus, kāpēc noregulējuma darbība ir nepieciešama sabiedrības interesēs. Otrkārt, apstrīdētā lēmuma 3. apsvērumā Komisija norādīja, ka noregulējuma shēmā saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 6. punktu *Banco Popular* tika piemērota noregulējuma procedūra un noteikta uzņēmuma pārdošanas instrumenta piemērošana, kā arī izklāstīja iemeslus, kāpēc visi šie apstākļi bija pietiekami.

150 No tā izriet, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā tieši norādīja motīvus, kuru dēļ VNV uzskatīja, ka noregulējuma shēmas pieņemšanas nosacījumi ir izpildīti un ka ir lietderīgi piemērot uzņēmuma pārdošanas instrumentu. Tādējādi apstrīdētā lēmuma 4. apsvērumā ietvertās noregulējuma shēmas apstiprināšana ir jāinterpretē, ņemot vērā šos pārējos apsvērumus, un tā attiecas uz visiem šiem motīviem. Šajā apsvērumā Komisija tieši norādīja, ka tā piekrīt noregulējuma shēmā izklāstītajiem motīviem, kas attaisno noregulējuma darbības veikšanu attiecībā uz *Banco Popular*, jo īpaši attiecībā uz sabiedrības interešu kritēriju. Tādējādi, pretēji prasītāju norādītajam, Komisija apstrīdētajā lēmumā ir izdarījusi tiešu atsauci uz noregulējuma shēmas diskrecionārajiem aspektiem, tostarp sabiedrības interešu kritērija ievērošanu.

151 Līdz ar to ir jāuzskata, ka noregulējuma shēma un tās pamatojums ir uzskatāmi par daļu no konteksta, kādā tika pieņemts apstrīdētais lēmums.

152 Kā uzsver Komisija, prasītāji nenorāda, ka noregulējuma shēma nebūtu pienācīgi pamatota.

153 Turklāt jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu Komisija vai nu "apstiprina" noregulējuma shēmu, vai iebilst pret tās diskrecionārajiem aspektiem.

154 No tā izriet, ka tad, ja Komisija, kā tas ir šajā gadījumā, apstiprina noregulējuma shēmu, tās lēmuma pamatojums var aprobežoties ar paziņošanu, ka tā piekrīt tajā ietvertajam pamatojumam. Jebkurš cits papildu pamatojums tās apstiprināšanai varētu būt tikai

noregulējuma shēmā jau ietvertās informācijas atkārtošana. Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu Komisijai savā lēmumā nav jāatkārto VNV analīze, bet vienīgi tā jāapstiprina.

155 Turklāt saskaņā ar šī sprieduma 147. punktā minēto judikatūru ir jāņem vērā ļoti īsais termiņš, kāds ir Komisijai saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu lēmuma pieņemšanai, sākot no brīža, kad VNV ir nosūtījusi noregulējuma shēmu.

156 No tā izriet, ka pamatojums, kurā Komisija norāda, ka tā piekrīt noregulējuma shēmas saturam un VNV norādītajam pamatojumam tās pieņemšanai, ir pietiekams, lai pamatotu apstiprināšanu.

157 Tādēļ otrais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par trešo pamatu, kas attiecas uz dienesta noslēpuma un labas pārvaldības pienākumu pārkāpumu

158 Prasītāji apgalvo, ka ir pārkāpts LESD 339. pantā paredzētais konfidencialitātes un dienesta noslēpuma princips, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 41. pantā paredzētās tiesības uz labu pārvaldību.

159 Prasītāji uzskata, ka VNV priekšsēdētājas 2017. gada 23. maijā sniegtā intervija televīzijas kanālam *Bloomberg* un šī sprieduma 42. punktā minētais *Reuters* 2017. gada 31. maija raksts ir uzskatāmi par konfidencialitātes un dienesta noslēpuma pienākuma pārkāpumu, kurā vainojama VNV vai Komisija. Tie norāda, ka 2017. gada 23. un 31. maija informācijas izpaušana esot veicinājusi *Banco Popular* smago likviditātes krīzi, tādējādi izraisot tās noregulējumu. Prasītāji norāda uz hipotētisku scenāriju, saskaņā ar kuru, ja šāda izpaušana un līdz ar to likviditātes krīze nebūtu notikusi, noregulējuma shēma nebūtu tikusi pieņemta vai arī tai būtu bijis cits saturs.

160 Komisija norāda, ka, lai tiktu pieņemta un apstiprināta noregulējuma shēma, pietiek ar to, ka ir izpildīti noregulējuma nosacījumi, un ka iemesli, kuru dēļ šī situācija ir radusies, neietekmē apstrīdētā lēmuma spēkā esamību. Arī VNV apgalvo, ka prasītāju norādītie notikumi nevar ietekmēt apstrīdētā lēmuma likumību, jo jautājumam par to, kas izraisīja *Banco Popular* maksātnespēju, nav nozīmes.

161 Jānorāda, ka, pat pieņemot, ka prasītāji būtu pierādījuši, ka VNV vai Komisija esot presei izpaudušas konfidenciālu informāciju, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šāda veida pārkāpums attiecīga lēmuma atcelšanu var izraisīt tad, ja ir konstatēts, ka, nepastāvot šādam pārkāpumam, minētā lēmuma saturs būtu bijis atšķirīgs (skat. spriedumus, 2000. gada 6. jūlijs, *Volkswagen* /Komisija, T-62/98, EU:T:2000:180, 283. punkts un tajā minētā judikatūra; 2006. gada 5. aprīlis, *Degussa*/Komisija, T-279/02, EU:T:2006:103, 416. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2011. gada 3. marts, *Siemens*/Komisija, T-110/07, EU:T:2011:68, 402. punkts un tajā minētā judikatūra).

162 Šajā ziņā, kā norāda Komisija un VNV, noregulējuma shēma ir likumīgi pieņemta, ja ir izpildīti Regulā Nr. 806/2014 paredzētie nosacījumi, neatkarīgi no iemesliem, kas izraisījuši to, ka attiecīgā vienība atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā.

163 Prasītāji neapstrīd, ka noregulējuma shēmas pieņemšanas brīdī bija izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētie nosacījumi.

164 Tādējādi VNV, uzskatot, ka Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi ir izpildīti, pieņēma noregulējuma shēmu, un Komisija, uzskatot, ka noregulējuma shēma atbilst Regulas Nr. 806/2014 noteikumiem, to apstiprināja. Apstākļiem, kas izraisīja to, ka *Banco Popular* izpilda nosacījumus, kas attaisno noregulējuma shēmas pieņemšanu, it īpaši nosacījumu, ka tā atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, nav nozīmes.

165 Līdz ar to prasītāju apgalvotajai cēloņsakarībai starp 2017. gada 23. un 31. maija informācijas izpaušanu un *Banco Popular* likviditātes krīzi nav nozīmes un tā nevar izraisīt apstrīdētā lēmuma atcelšanu.

166 No tā izriet, ka nav iedarbīgs arī prasītāju tiesas sēdē izvirzītais arguments, ka Komisija, apstiprinot noregulējuma shēmu, lai arī *Banco Popular* noregulējums izrietēja no tā, ka VNV bija pārkāpusi savus konfidencialitātes un dienesta noslēpuma pienākumus, esot pārkāpusi labas pārvaldības principu.

167 Turklāt prasītāji nevar pamatoti apgalvot, ka 2017. gada 23. un 31. maija informācijas izpaušana esot izraisījusi *Banco Popular* smago likviditātes krīzi un ka gadījumā, ja šī prettiesiskā izpaušana un līdz ar to likviditātes krīze 2017. gada jūnija sākumā nebūtu notikusi, *Banco Popular* noregulējums nebūtu bijis nepieciešams vai arī tas būtu bijis citāds.

168 Šie argumenti balstās uz *Banco Popular* likviditātes krīzes pamatā esošo faktu un iemeslu, kas izraisījuši tās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situāciju, daļēju un kļūdainu atspoguļošanu.

169 Tātad ir jāatgādina, ka savā vērtējumā par *Banco Popular* maksātnespēju vai iespējamu maksātnespējas situāciju, kas minēta šī sprieduma 53.–61. punktā, ECB minēja dažādus notikumus, kas izraisījuši *Banco Popular* likviditātes situācijas pasliktināšanos.

170 Noregulējuma shēmas 24. apsvērumā VNV minēja citus apstākļus, kuru rezultātā ātri pasliktinājās *Banco Popular* likviditātes situācija, proti:

– 2017. gada februārī *Banco Popular* paziņoja, ka tai ir nepieciešamas ārkārtas rezerves 5,7 miljardu euro apmērā, kas izraisīja konsolidētos zaudējumus 3,485 miljardu euro apmērā, un iecēla jaunu prezidentu;

– 2017. gada 10. februārī *DBRS* pazemināja *Banco Popular* kredītreitingu;

– 2017. gada 3. aprīlī *Banco Popular* publicēja *ad hoc* publisku paziņojumu, informējot par iekšējo revīziju rezultātiem, kas potenciāli būtiski ietekmē tās finanšu pārskatus, un apstiprināja tās ģenerāldirektora nomaiņu nepilnu gadu pēc stāšanās amatā;

– 2017. gada 7. aprīlī *Standard & Poor's* un 21. aprīlī *Moody's* pazemināja *Banco Popular* kredītreitingu;

– 2017. gada 12. maijā *Banco Popular* pārkāpa likviditātes seguma prasību 80 % apmērā un kopš tā laika nav spējusi atjaunot atbilstību normatīvajam ierobežojumam;

– ilgstošais negatīvais plašsaziņu līdzekļu *Banco Popular* finanšu rezultātu un iespējamā nenovēršamā maksātnespējas vai likviditātes nepietiekamības riska atspoguļojums izraisīja noguldījumu izņemšanas pieaugumu;

– 2017. gada 6. jūnijā *DBRS* un *Moody's* pazemināja *Banco Popular* kredītreitingu.

171 VNV norādīja, ka visi šie apstākļi izraisīja ievērojamu noguldījumu izņemšanu.

172 No šiem faktiem, kurus prasītāji nav apstrīdējuši, izriet, ka *Banco Popular* situācija pasliktinājās jau labu laiku pirms 2017. gada 23. maija un ka *Banco Popular* likviditātes krīzi izraisīja vairāki faktori, kuru pamatā bija 2017. gada februārī un aprīlī paziņotie sliktie bankas rezultāti. It īpaši *Banco Popular* likviditātes seguma prasība kopš 2017. gada 12. maija neatbilda tiesību aktos noteiktajām prasībām.

173 Jānorāda, ka prasītāji nevar ignorēt visus objektīvos apstākļus, kas izraisīja *Banco Popular* likviditātes problēmas, it īpaši kopš 2017. gada aprīļa. Tie nevar pamatoti apgalvot, ka 2017. gada 23. maija paziņojums un 2017. gada 31. maija raksts, pat pieņemot, ka to pamatā bija VNV vai Komisijas pieļauts konfidencialitātes pārkāpums, bija *Banco Popular* likviditātes krīzes cēlonis, un ka, ja šādu paziņojumu nebūtu, noregulējums nebūtu nepieciešams.

174 No tā izriet, ka hipotētiskais scenārijs, uz kuru atsaucas prasītāji un kas ir ietverts to prasības pieteikumam pievienotajā eksperta ziņojumā, kura mērķis ir pierādīt, ka gadījumā, ja nebūtu notikusi prettiesiskā informācijas izpaušana un noplūde, un līdz ar to nebūtu radusies likviditātes krīze 2017. gada jūnija sākumā, *Banco Popular* noregulējums nebūtu nepieciešams vai būtu citāds, ir balstīts uz kļūdainu pieņēmumu.

175 Ciktāl prasības pieteikumam pievienotajā eksperta ziņojumā ietvertie risinājumi balstās uz tīri teorētisku pieņēmumu, saskaņā ar kuru *Banco Popular* nebija jārisina likviditātes krīze, un tie paredz gadījumu, kad *Banco Popular* būtu bijis jārisina kapitāla trūkums, ir jāuzskata, ka šim hipotētiskajam scenārijam nav nozīmes.

176 No tā arī izriet, ka jaunajam pierādījumu piedāvājumam, ko prasītāji saskaņā ar Reglamenta 85. panta 3. punktu Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza 2019. gada 31. oktobrī un kuru veido *Pacific Investment Management Company LLC (PIMCO)* 2017. gada 30. maija vēstule, kas adresēta *Deutsche Bank* un kas attiecas uz noregulējumam alternatīvu risinājumu šī hipotētiskā scenārija ietvaros, nav nozīmes strīda atrisināšanai.

177 Katrā ziņā prasītāji nav pierādījuši konfidencialitātes vai dienesta noslēpuma pienākuma pārkāpumu, kurā būtu vainojama Komisija.

178 Ar pirmo iebildumu prasītāji apgalvo, ka Savienības likumdevējs ir piešķīris VNV nozīmīgas pilnvaras banku noregulējumā un ka jau tikai norāde uz to, ka VNV apsver iespēju piemērot savas pilnvaras attiecībā uz konkrētu vienību, ir būtisks notikums tirgū, kas mudinot ieguldītājus, kreditorus un noguldītājus veikt aizsardzības pasākumus, lai izvairītos no zaudējumiem. Tādēļ esot būtiski, lai VNV stingri ievērotu dienesta noslēpuma principu, un Regulas Nr. 806/2014 88. panta 1. punktā VNV un tās amatpersonām esot noteikts pienākums ievērot dienesta noslēpumu.

179 Šajā ziņā tie norāda, ka VNV priekšsēdētājas 2017. gada 23. maijā sniegtā intervija televīzijas kanālam *Bloomberg*, saskaņā ar kuru VNV "uzrauga" *Banco Popular*, esot uzskatāma par informāciju par to, ka VNV pārbauda banku Regulas Nr. 806/2014 116. apsvēruma izpratnē, un tajā esot vainojama VNV. Tādēļ šis paziņojums esot uzskatāms par VNV pieļautu dienesta noslēpuma un labas pārvaldības pienākumu pārkāpumu.

180 Jānorāda, ka ar šo iebildumu prasītāji norāda uz dienesta noslēpuma un konfidencialitātes pienākumu pārkāpumu, ko esot pieļāvusi VNV, nevis Komisija. Tā kā VNV nav šīs lietas dalībniece, šis iebildums ir jānoraida kā neiedarbīgs.

181 Šajā ziņā prasītāji ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2021. gada 4. jūnijā, iesniedza pierādījumu piedāvājumu attiecībā uz, pirmkārt, *Juzgado Central de Instruccion no 4 de l'Audiencia Nacional* (Valsts mēroga lietu tiesas Izmeklēšanas tiesa Nr. 4, Spānija) 2021. gada 19. maija rīkojumu, kurā paredzēta VNV priekšsēdētājas uzklausīšana saistībā ar viņas paziņojumiem intervijā, kas sniegta *Bloomberg*, un, otrkārt, 2021. gada 27. maija rakstu *elconfidencial*, kurā tika norādīts, ka *FROB* priekšsēdētājs tajā pašā tiesvedībā *Audiencia Nacional* (Valsts mēroga lietu tiesa) sūdzas par šiem pašiem VNV priekšsēdētājas paziņojumiem.

182 Pietiek norādīt, ka šie dokumenti attiecas uz VNV, nevis uz Komisiju, un tāpēc tiem nav nozīmes šī strīda izšķiršanai.

183 Ar otro iebildumu prasītāji apgalvo, ka 2017. gada 31. maijā *Reuters* publicētais raksts, kurā ir citēts "kāds Savienības ierēdnis", saskaņā ar kuru VNV vēroja *Banco Popular*, lai, "iespējams, iejauktos", ir uzskatāms par dienesta noslēpuma pienākuma pārkāpumu, kurā ir vainojama VNV vai citu Savienības iestāžu, piemēram, Komisijas, ierēdņi, un tiesību uz labu pārvaldību pārkāpumu.

184 Šajā ziņā tā paša iemesla dēļ, kas ir izklāstīts šī sprieduma 180. punktā, prasītāju argumenti, kuru mērķis ir piedēvēt VNV šajā rakstā izklāstītos anonīmam Savienības ierēdnim piedēvētos izteikumus un konstatēt, ka tā ir rīkojusies, pārkāpjot Regulas Nr. 806/2014 88. pantu, ir jānoraida kā neiedarbīgi.

185 LESD 339. pantā ir paredzēts:

"Savienības iestāžu darbinieki, komiteju locekļi, ierēdņi un pārējie Savienības darbinieki arī pēc pienākumu izpildes beigām nedrīkst izpaust nekādus dienesta noslēpumus, jo īpaši informāciju par uzņēmumiem, to darījumu attiecībām un izmaksām."

186 Saskaņā ar judikatūru, lai gan šī tiesību norma pirmajām kārtām attiecas uz informāciju, kas iegūta no uzņēmumiem, apstākļa vārda "jo īpaši" lietošana parāda, ka runa ir par vispārēju principu, kurš ir piemērojams arī citai konfidenciālai informācijai (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2011. gada 3. marts, *Siemens*/Komisija, T-110/07, EU:T:2011:68, 400. punkts un tajā minētā judikatūra).

187 Turklāt no Regulas Nr. 806/2014 116. apsvēruma izriet, ka:

"Par noregulējuma darbībām būtu pienācīgi jāziņo un, ievērojot nedaudzos šajā regulā paredzētos izņēmumus, tie būtu jādara zināmi atklātībai. Tomēr, tā kā informācija, ko [VNV], valstu noregulējuma iestādes un to profesionālie padomdevēji iegūst noregulējuma laikā var būt sensitīva, pirms noregulējuma lēmuma publiskošanas šai informācijai būtu jāpiemēro dienesta noslēpuma prasības. Ir jāņem vērā tas, ka informācijai par noregulējuma plānu saturu un sīkāku izklāstu, kā arī par šo plānu izvērtēšanas rezultātiem var būt tālejoša ietekme, jo īpaši uz attiecīgajiem uzņēmumiem. Jebkāda informācija, ko sniedz attiecībā uz lēmumu pirms tā pieņemšanas – vai nu par noregulējuma nosacījumu izpildi, vai par konkrēta instrumenta vai darbības izmantošanu noregulējuma laikā –, ir uzskatāma par tādu, kas ietekmē attiecīgās darbības skartās sabiedriskās un privātās intereses. Tomēr pat informācijai par to, ka [VNV] un valstu noregulējuma iestādes pārbauda konkrētu vienību, varētu būt negatīva ietekme uz attiecīgo

vienību. Tādēļ ir jānodrošina tas, ka pastāv atbilstoši mehānismi šādas informācijas, piemēram, noregulējuma plānu satura un detaļu un jebkādu šajā sakarībā veiktu izvērtēšanu rezultātu, konfidencialitātes saglabāšanai."

188 Jāatgādina 2017. gada 31. maijā *Reuters* publicētā raksta ar nosaukumu "ES tiek brīdināta par *Banco Popular* noregulējuma risku" ("*EU warned of wind-down risk for Spain's Banco Popular*") saturs. Šajā rakstā norādīts, ka, atsaucoties uz Savienības ierēdņa, kurš vēlējās palikt anonīms, sniegto informāciju, kāds no galvenajiem banku uzraugiem Eiropā bija brīdinājis Savienības ierēdņus, ka *Banco Popular* varētu tikt likvidēta, ja tai neizdosies atrast pircēju, un ka VNV priekšsēdētāja esot nesen izteikusi "agrīnu brīdinājumu". Saskaņā ar šo rakstu šis ierēdnis arī norādīja, ka VNV priekšsēdētāja esot paziņojusi, ka VNV īpaši uzmanīgi seko līdzi (*Banco Popular*) procesam, lai, iespējams, tajā iejauktos, un piebilda, ka bankas apvienošanās piedāvājums varētu nebūt veiksmīgs.

189 Šajā *Reuters* rakstā arī ir norādīts, ka saskaņā ar citu avotu, kas arī ir anonīms, notiekot vispārēji sagatavošanās darbi, lai gan vēl nav veikti nekādi konkrēti pasākumi. Saskaņā ar šo rakstu *Banco Popular* oficiālais pārstāvis esot paziņojis, ka banka strādā pie vairākiem plāniem, neizslēdzot apvienošanos, kapitāla palielināšanu un aktīvu pārdošanu.

190 Jānorāda arī, ka šis raksts atsaucas uz VNV tās pašas dienas paziņojumu presei, kurā VNV paziņoja, ka tā nekomentē ar kādu banku saistītas konkrētas grūtības, ka tā nevar apstiprināt tās priekšsēdētājas iespējamu citātu interpretācijas un ka tā nekad neizsaka brīdinājumus par bankām.

191 Ir jāuzskata, ka prasītāji neizvirza nevienu argumentu, lai pierādītu, ka šī raksta pamatā ir dienesta noslēpuma pārkāpums, kurā būtu vainojama Komisija.

192 Pirmām kārtām, šī Savienības ierēdņa komentāri, kas izklāstīti šajā pantā, neattiecās uz konfidenciālu informāciju, kas varēja būt zināma tikai Komisijas locekļiem.

193 Tādējādi, pirmkārt, attiecībā uz šī ierēdņa apgalvojumu, ka viņš bija informēts par to, ka *Banco Popular* varētu tikt likvidēta, ja tā nespētu atrast pircēju, pietiek konstatēt, ka šī informācija jau bija publiska.

194 Kā norādīts šī sprieduma 40.–42. punktā, vairākos rakstos presē jau bija minēts, ka maijā *Banco Popular* bija nonākusi grūtībās un ka tā bija uzsākusi privātas pārdošanas procedūru.

195 It īpaši no 2017. gada 11. maija raksta, kas publicēts tīmekļvietnē *elconfidencial.com*, izriet, ka *Banco Popular* prezidents bija izdevis rīkojumu par bankas steidzamu pārdošanu maksātnespējas riska dēļ. 2017. gada 31. maija rakstā ietvertā atsauce uz to, ka Savienības ierēdņus esot informējis "kāds no galvenajiem banku uzraugiem Eiropā", šķiet, atbilst šajā rakstā sniegtajai informācijai, saskaņā ar kuru, ņemot vērā nopietnu maksātnespējas risku it īpaši pastāvīgas noguldījumu aizplūšanas dēļ, *Banco Popular* prezidentam nācās īstenot pārdošanas procedūru, lai izpildītu ECB prasības. Turklāt 2017. gada 15. maija rakstā, kas publicēts tīmekļvietnē *elconfidencial.com*, bija norādīts, ka *Banco Popular* pārdošanas plānu tās prezidents īstenoja pēc ECB pārbaudes.

196 Otrkārt, ierēdnis esot atsaucies uz VNV priekšsēdētājas izteikto "agrīno brīdinājumu". Pietiek norādīt, ka šis apgalvojums neatbilst VNV kompetencei, par ko VNV turklāt atgādināja savā 2017. gada 31. maija paziņojumā presei.

197 Treškārt, attiecībā uz šī ierēdņa apgalvojumu, ka "VNV priekšsēdētāja esot paziņojusi, ka VNV īpaši uzmanīgi sekojot līdzi (*Banco Popular*) procedūrai, lai, iespējams, iejauktos", pietiek konstatēt, ka šie izteikumi būtībā atkārto to, ko VNV priekšsēdētāja bija publiski paziņojusi savā 2017. gada 23. maija sniegtajā intervijā televīzijas kanālam *Bloomberg*, proti, to, ka *Banco Popular* tiek "uzraudzīta". Turklāt VNV savā paziņojumā presei noliedza šiem izteikumiem sniegto interpretāciju.

198 Turklāt fakts, ka šajā rakstā tiek ziņots par iespējamiem VNV priekšsēdētājas izteikumiem, nav pietiekams, lai pierādītu to autentiskumu, jo īpaši tāpēc, ka nav pat identificēta persona, kura it kā ziņoja par šiem izteikumiem.

199 Ceturtkārt, attiecībā uz šī ierēdņa apgalvojumu, ka bankas apvienošanās piedāvājums varētu būt neveiksmīgs, no šī paša raksta izriet, ka *Banco Popular* pati bija norādījusi, ka tai bija jāpārliek sākotnēji noteiktais datums – 2017. gada 10. jūnijs – piedāvājumu iesniegšanai privātās pārdošanas procedūrā.

200 Tādējādi iespējamība, ka 2017. gada aprīlī uzsāktā privātā pārdošanas procedūra varētu būt neveiksmīga, nevar tikt uzskatīta par konfidenciālu informāciju, bet tā ir jāuzskata par vienkāršu secinājumu, kas izriet no apstākļiem, proti, no tā, ka 2017. gada 31. maijā *Banco Popular* vēl nebija atradusi pircēju šajā procedūrā un ka šīs procedūras noslēgšanas datums tika aizkavēts.

201 No tā izriet, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāji, šajā rakstā minētie Savienības ierēdņa, kurš vēlējās palikt anonīms, izteikumi nesatur konfidenciālu informāciju, kas attiecas uz noregulējuma procedūras īstenošanu attiecībā uz *Banco Popular*, tādu kā tā, kas ir minēta Regulas Nr. 806/2014 116. apsvērumā, un kas varētu būt zināma tikai Komisijas ierēdņiem.

202 Otrām kārtām, prasītāji nav pierādījuši, ka šajā rakstā minētais Savienības ierēdnis būtu Komisijas ierēdnis.

203 Jāuzskata, ka šādus izteikumus varēja paust daudzas citas personas, kas nav VNV locekļi vai Komisijas ierēdņi, jo īpaši ņemot vērā informācijas apmaiņas iespējas, kas tostarp paredzētas Regulas Nr. 806/2014 88. panta 6. punktā.

204 Šajā ziņā ir jānorāda, ka prasītāji atzīst, ka 2017. gada 31. maija informācijas noplūdē ir vainojama VNV vai citu iestāžu, piemēram, Komisijas, ierēdņi, kuri zināja par informāciju, kas saņemta no VNV. Turklāt prasītāji vienīgi apgalvo, ka šajā rakstā iekļauto izteikumu attiecināšana uz Savienības ierēdni ir "ticama". Tādējādi prasītāji nevar pamatoties uz judikatūru, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa informācijas noplūdē vaino Savienības iestādi vai aģentūru, ja bija acīmredzams, ka noplūdes izcelsme varēja būt vienīgi tajā.

205 Tāpat ir jānoraida prasītāju arguments, saskaņā ar kuru tas, ka *Banco Popular* tiks piemērots noregulējums, bija zināms tikai ierobežotam skaitam personu VNV un Komisijā, un vienīgais loģiskais secinājums esot tāds, ka šī informācija nāca no šīm iestādēm. Turklāt pēdējās minētās neesot iesniegušas nekādus pierādījumus, lai pierādītu pretējo.

206 Pieņemot, ka šajā rakstā izklāstīto izteikumu pamatā ir Savienības ierēdņa informācijas noplūde un ka no šī raksta varētu secināt, ka bija paredzēts *Banco Popular* noregulējums, ciktāl nav pierādīts, ka Komisijas dienesti ir atbildīgi par informācijas noplūdi, par ko liecina preses raksts,

uz kuru atsaucas prasītāji, no judikatūras izriet, ka šāda noplūdes izcelsme nevar tikt prezumēta (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 15. marts, *BASF*/Komisija, T-15/02, EU:T:2006:74, 605. punkts).

207 Turklāt, pat ja būtu iespējams, ka Komisija varētu būt šīs informācijas noplūdes pamatā, ar šo iespējamību vien nepietiek, lai, kā to apgalvo prasītāji, uzliktu Komisijai pienākumu pierādīt pretējo (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 5. aprīlis, *Degussa*/Komisija, T-279/02, EU:T:2006:103, 412. punkts).

208 Šajā lietā nav prezumpcijas, ka Komisija būtu izraisījusi apgalvoto informācijas noplūdi, un tai nav jāpierāda, ka tā nav notikusi.

209 Līdz ar to kā neiedarbīgi ir jānoraida prasītāju argumenti par to, ka Komisija nav veikusi pārbaudi par 2017. gada 31. maija informācijas noplūdes izcelsmi, ne arī sniegusi pierādījumus tam, ka tā nav vainojama noplūdē.

210 Pirmkārt, no tā, ka nav veikta iekšējā izmeklēšana, nekādā ziņā nevar secināt pierādījumus par to, ka Komisija nav ievērojusi savu konfidencialitātes pienākumu. Otrkārt, faktam, ka Komisija nav veikusi iekšējo izmeklēšanu, lai noteiktu iespējamās informācijas noplūdes izcelsmi pēc lēmuma par noregulējumu pieņemšanas, nav nozīmes, izvērtējot apstrīdētā lēmuma tiesiskumu.

211 Šajā ziņā ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2020. gada 16. oktobrī, prasītāji iesniedza jaunu pierādījumu piedāvājumu atbilstoši Reglamenta 85. panta 3. punktam. Šis pierādījumu piedāvājums attiecās uz divām VNV 2017. gada 10. un 18. augusta iekšējām elektroniskā pasta vēstulēm par iespējamo informācijas noplūdi, kas bija 2017. gada 31. maija *Reuters* raksta pamatā. Prasītāji apgalvo, ka šie jaunie pierādījumi apstiprina, ka VNV necentās pienācīgi izmeklēt 31. maija noplūdi, bet būtībā tikai apkopoja spēkā esošos konfidencialitātes pasākumus VNV ietvaros.

212 Ciktāl šie jaunie pierādījumi attiecas vienīgi uz VNV un nav tādi, kas varētu pierādīt, ka iespējamajā informācijas noplūdē, kas bija 2017. gada 31. maija *Reuters* raksta pamatā, ir vainojama Komisija, tie ir jāuzskata par strīda izšķiršanai nebūtiskiem.

213 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāji nav pierādījuši, ka Komisija būtu pārkāpusi konfidencialitātes un dienesta noslēpuma principu.

214 Tādēļ trešais pamats ir jānoraida.

Par ceturto pamatu attiecībā uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 14., 18., 20.–22. un 24. pantu

215 Prasītāji apgalvo, ka *Deloitte* veiktais 2. vērtējums nebija "objektīvs, piesardzīgs un reālistisks" Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta izpratnē. Tāpēc tie uzskata, ka 2. vērtējums nevarēja pamatot apstrīdēto lēmumu un ka VNV un Komisija ir pieļāvušas acīmredzamu kļūdu, uzskatot, ka noregulējuma shēma atbilst Regulas Nr. 806/2014 14., 18., 20.–22. un 24. panta prasībām.

216 Replikā prasītāji paskaidro, ka ar šo pamatu tie apgalvo, ka, tā kā 2. vērtējums ir acīmredzami kļūdains, ņemot vērā Regulas Nr. 806/2014 20. pantu, noregulējuma shēma, kas pieņemta, pamatojoties uz šo vērtējumu, nav likumīga.

217 Kā norāda Komisija, prasītāji neizvirza nevienu konkrētu argumentu par acīmredzamām kļūdām, ko tā būtu pieļāvusi Regulas Nr. 806/2014 14., 18., 21., 22. un 24. panta piemērošanā.

218 Līdz ar to ir jāuzskata, ka ar šo pamatu prasītāji vienīgi apgalvo, ka 2. vērtējums nebija "objektīvs, piesardzīgs un reālistisks" Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta izpratnē un ka līdz ar to Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstiprinot noregulējuma shēmu, ciktāl tā ir balstīta uz 2. vērtējumu.

219 Šajā lietā jāatgādina, ka *Banco Popular* vērtējums, kas tika veikts pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas, ietver divus ziņojumus, kas ir pievienoti noregulējuma shēmai.

220 1. vērtējumu, kas datēts ar 2017. gada 5. jūniju, sagatavoja VNV saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta a) apakšpunktu un tā mērķis bija sniegt informāciju, kas ļautu noteikt, vai ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā definētie nosacījumi noregulējuma procedūras uzsākšanai.

221 2017. gada 6. jūnija 2. vērtējumu saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu sagatavoja *Deloitte* kā neatkarīgs eksperts.

222 Noregulējuma shēmā ir norādīts, ka, ņemot vērā steidzamību, saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu veiktā 2. vērtējuma mērķis bija noteikt *Banco Popular* aktīvu un saistību vērtību, sniegt novērtējumu par attieksmi attiecībā uz akcionāriem un kreditoriem, kāda tā būtu bijusi, ja saistībā ar *Banco Popular* būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, kā arī sniegt informāciju, kas ļautu pieņemt lēmumu par pārvedamajām akcijām un īpašumtiesību vērtspapīriem un ļautu VNV noteikt, kas ir komerciāli nosacījumi uzņēmuma pārdošanas instrumenta mērķiem.

223 2. vērtējumā *Deloitte* norādīja, ka tā balstās uz Direktīvas 2014/59 36. panta (kas atbilst Regulas Nr. 806/2014 20. pantam) prasībām un Eiropas Banku iestādes (EBI) 2017. gada 23. maija galīgā projekta attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem Nr. 2017/05 un Nr. 2017/06 par vērtējumu noregulējuma mērķiem un par vērtējumu, lai noteiktu atšķirīgu attieksmi pēc noregulējuma, kas paredzēts Direktīvā 2014/59, 3. nodaļas prasībām.

224 Direktīvas 2014/59 36. panta 15. punktā EBI ir atļauts izstrādāt tādus regulatīvos tehnisko standartu projektus, kuru mērķis ir precizēt kritērijus, pamatojoties uz kuriem ir jāveic novērtējuma procedūrā veiktie vērtējumi.

225 Šī sprieduma 223. punktā minētā EBI regulatīvo tehnisko standartu galīgā projekta 3. nodaļa attiecas uz regulatīvo tehnisko standartu projektu Nr. 2017/05 par vērtējumu noregulējuma mērķiem (turpmāk tekstā – "regulatīvie tehniskie standarti"), un tajā saskaņā ar Direktīvas 2014/59 36. panta 15. punktu tostarp ir ietverts Komisijas deleģētas regulas projekts, ar kuru Direktīvu 2014/59 papildina ar regulatīviem tehniskajiem standartiem, kuros precizēti metodes, kas izmantojamas iestāžu vai vienību aktīvu un saistību vērtības novērtēšanai, kritēriji.

226 Turklāt jānorāda, ka noregulējuma dienā šie regulatīvie tehniskie standarti nebija saistoši, ciktāl Regulas Nr. 806/2014 5. panta 2. punkta otrajā daļā ir paredzēts, ka VNV, Padome un Komisija ievēro saistošus regulatīvos un īstenošanas tehniskos standartus, kurus izstrādājusi EBI, ja tos ir pieņēmusi Komisija. Šie regulatīvie tehniskie standarti tika iekļauti Komisijas Deleģētajā regulā

(ES) 2018/345 (2017. gada 14. novembris), ar ko Direktīvu 2014/59 papildina attiecībā uz regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kuros konkretizēti kritēriji attiecībā uz finanšu iestāžu vai vienību aktīvu un saistību vērtības noteikšanas metodiku (OV 2018, L 67, 8. lpp.).

227 Šajā ziņā jānorāda, ka noregulējuma shēmas 6.3. pantā VNV norādīja, ka, pieņemot lēmumu par *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentu norakstīšanu un konvertāciju, tā balstījās uz 2. vērtējumu, ko papildināja un apstiprināja *FROB* veiktās pārdošanas procedūras rezultāti.

228 Ciktāl 2. vērtējums ietver sarežģītus tehniskus un ekonomiskus vērtējumus, jāatzīst, ka VNV ir plaša rīcības brīvība uzskatīt 2. vērtējumu par derīgu pamatu, lai lemtu par noregulējuma darbībām; tāda ir arī Komisijai, apstiprinot noregulējuma shēmu.

229 Tāpēc, piemērojot šī sprieduma 104.–109. punktā minēto judikatūru, Vispārējās tiesas veiktā pārbaude ir ierobežota pārbaude, ar kuru vienīgi tiek pārbaudīts, vai Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstiprinot noregulējuma shēmu, ciktāl tā bija pamatota ar 2. vērtējumu. Prasītājiem ir jāiesniedz pietiekami pierādījumi, lai atspēkotu 2. vērtējuma ticamību.

230 Lai pamatotu savu argumentāciju ar nolūku pierādīt, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, prasītāji būtībā izvirza trīs iebildumus, lai pierādītu, ka 2. vērtējums nebija "objektīvs, taisnīgs un reālistisks" Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta izpratnē. Ar pirmo iebildumu tie apstrīd 2. vērtējuma ticamību un tā pagaidu raksturu. Ar otro un trešo iebildumu tie apstrīd *Deloitte* veikto novērtējumu, pirmkārt, pamatojoties uz to, ka *Deloitte* veiktie *Banco Popular* bilances pielāgojumi esot bijuši kļūdaini, un, otrkārt, pamatojoties uz to, ka 2. vērtējumā izmantotais diapazons neesot bijis ticams.

Par pirmo iebildumu attiecībā uz 2. vērtējuma ticamību un tā pagaidu raksturu

231 Pirmām kārtām, prasītāji apgalvo, ka *Deloitte* ir norādījusi, ka 2. vērtējums nebija ticams ierobežotā laika tā sagatavošanai dēļ un pieejamās informācijas trūkuma dēļ.

232 Šajā ziņā jānorāda, ka vēstulē VNV, kas pievienota paziņojumam par 2. vērtējumu, *Deloitte* norādīja, ka, ņemot vērā *Banco Popular* sarežģīto likviditātes stāvokli, tai tika lūgts veikt vērtējumu ārkārtīgi īsā laikā. Pamata darbs tika ierobežots ar divpadsmit dienām, sākot no dienas, kad tai bija piekļuve dokumentācijai, lai gan šādam projektam parasti būtu jāaizņem sešas nedēļas. *Deloitte* norādīja, ka pieejamajā informācijā ir vairāki trūkumi un neatbilstības. *Deloitte* minēja, ka vērtēšana ir jāuzskata par ļoti neskaidru un provizorisku saskaņā ar Direktīvas 2014/59 36. pantu un ka atbilstoši Direktīvas 2014/59 36. panta 9. punktam, kas atbilst Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktam, vērtējumā tika iekļautas papildu zaudējumu rezerves.

233 Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktā ir tieši paredzēts gadījums, kad, ņemot vērā situācijas steidzamību, nav iespējams ievērot šī panta 7. un 9. punktā noteiktās prasības, proti, it īpaši gadījumu, kad nav iespējams papildināt vērtējumu ar noteiktu grāmatvedībā un reģistros ietvertu informāciju. Turklāt šajā tiesību normā ir atzīts, ka pastāv nenoteiktība, kas saistīta ar jebkādu provizorisku vērtējumu, tās otrajā daļā paredzot, ka tas ietver papildu zaudējumu rezerves.

234 Tādējādi saskaņā ar šo tiesību normu *Deloitte* vienīgi norādīja, ka, ņemot vērā īso laiku, kas ir pieejams vērtējuma veikšanai, tai bija jāpamatojas uz nepilnīgu informāciju, un precizēja, ka tās veiktais vērtējums ir jāuzskata par provizorisku vērtējumu Direktīvas 2014/59 36. panta 9. punkta izpratnē.

235 Turklāt no Regulas Nr. 806/2014 20. panta 13. punkta izriet, ka, ņemot vērā situācijas steidzamību, VNV, lai pieņemtu noregulējuma shēmu, varēja paļauties uz 2. vērtējumu, kas veikts saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu.

236 Tas, ka *Deloitte* konstatēja, ka, ņemot vērā pieejamo termiņu, daļa informācijas bija nepilnīga, nav pietiekams, lai apšaubītu iespēju paļauties uz 2. vērtējumu, lai pieņemtu noregulējuma shēmu.

237 Papildus ir jānorāda, kā to dara Komisija, ka, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu, 2. vērtējumā, kas tika veikts steidzamības situācijā, 1., 7. un 9. punktā noteiktās prasības bija jāievēro, "ciktāl tas konkrētajos apstākļos ir praktiski iespējams". Pretēji prasītāju norādītajam, ar šo argumentu Komisija nav apstiprinājusi, ka VNV un tā pati varētu pamatoties uz vērtējumu, kas nav "objektīvs, taisnīgs un reālistisks".

238 Turklāt ar 2. vērtējumu saistītā nenoteiktība ir tikusi uzsvērta regulatīvajos tehniskajos standartos, no kuriem izriet, ka, novērtējot un aktualizējot naudas plūsmu, ko vienība var sagaidīt no esošajiem aktīviem un saistībām, vērtētājam ir jāpamatojas uz objektīviem, piesardzīgiem un reālistiskiem pieņēmumiem un jāņem vērā dažādi faktori un apstākļi.

239 It īpaši attiecībā uz atsavināšanas vērtības aprēķiniem regulatīvo tehnisko standartu 12. panta 5. punktā, kas pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 12. panta 5. punktā, ir paredzēts:

"Vērtētājs atsavināšanas vērtību konstatē, balstoties uz naudas plūsmām, no kurām atskaitītas atsavināšanas izmaksas un sniegto galvojumu sagaidāmā vērtība, kuras vienība var pamatoti sagaidīt pašreizējos tirgus apstākļos, veicot aktīvu vai saistību pienācīgu pārdošanu vai nodošanu. Attiecīgā gadījumā, ņemot vērā pasākumus, kas veicami noregulējuma shēmas ietvaros, vērtētājs var konstatēt atsavināšanas vērtību, šajā pārdošanā vai nodošanā novērotajai tirgus vērtībai piemērojot samazinājumu par potenciālu paātrinātas pārdošanas diskontu. Lai konstatētu tādu aktīvu atsavināšanas vērtību, kuriem nav likvīda tirgus, vērtētājs apsver tādos tirgos novērojamās cenas, kuros tiek tirgoti līdzīgi aktīvi, vai paraugaprēķinus, izmantojot novērojamos tirgus parametrus, diskontējot tos par nelikviditāti (ar atbilstošu atspoguļojumu)."

240 Regulatīvo tehnisko standartu 12. panta 6. punktā, kas ir pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 12. panta 6. punktā, ir norādīti dažādi faktori, kurus novērtētājs ņem vērā un kuri var ietekmēt atsavināšanas vērtības un termiņus.

241 No tā izriet, ka 2. vērtējums ir balstīts uz pieņēmumiem un ir atkarīgs no vairākiem faktoriem. Tādējādi saskaņā ar regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, lai noteiktu *Banco Popular* atsavināšanas vērtību noregulējuma dienā, *Deloitte* 2. vērtējumā balstījās uz prognozes aplēsēm un vērtējumiem.

242 Līdz ar to ir jāuzskata, ka, ņemot vērā laika ierobežojumus un pieejamo informāciju, nelielas neskaidrības un tuvinātās vērtības ir raksturīgas jebkuram provizoriskam vērtējumam, kas veikts, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu, un ka *Deloitte* izteiktās atrunas nevar nozīmēt, ka 2. vērtējums nebija "objektīvs, piesardzīgs un reālistisks" Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta izpratnē.

243 No tā izriet, ka, ņemot vērā situācijas steidzamību, Komisija pamatoti uzskatīja, ka VNV, lai pieņemtu noregulējuma shēmu, varēja pamatoties uz 2. vērtējumu, kas veikts saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu.

244 Otrām kārtām, prasītāji apstrīd faktu, ka 2. vērtējums bija provizorisks. Šis fakts esot pretrunā VNV apstiprinājumam, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 11. punktu netiks veikts *ex post* galīgais vērtējums. Turklāt *Deloitte* esot iekļāvusi rezerves papildu zaudējumiem, kas veido neatņemamu vērtējuma daļu. Tā kā 2. vērtējums ir jāuzskata par galīgu, tas nevarot ietvert šādas rezerves.

245 Jāatgādina, pirmkārt, ka Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktā ir tieši paredzēts, ka pagaidu vērtējums ietver rezerves papildu zaudējumiem un, otrkārt, ka, piemērojot šīs pašas regulas 20. panta 13. punktu, tāds provizoriskais vērtējums kā 2. vērtējums ir derīgs pamats noregulējuma shēmas pieņemšanai.

246 Tas, ka pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas VNV norādīja, ka netiks veikts *ex post* galīgais vērtējums, nevar ar atpakaļejošu spēku grozīt prasības attiecībā uz vērtējuma veikšanu, kas ir īstenots, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 20. panta 10. punktu.

247 Visbeidzot, savos apsvērumos par VNV iestāšanās rakstu prasītāji apgalvo, ka VNV procesuālajā vēstulē noteica pārdošanas procedūras parametrus, pamatojoties uz 2. vērtējumu, mudinot pretendentus pieņemt, ka aktīvu vērtība ir mīnus 2 miljardi euro. Piedāvājums 1 EUR apmērā patiesībā esot negatīvs piedāvājums mīnus 2 miljardu euro apmērā.

248 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka šis arguments ir tīri spekulatīvs un ir balstīts uz kļūdu faktos, ciktāl procesuālo vēstuli, uz kuru atsaucas prasītāji, ir sagatavojusi *FROB*.

249 Tādēļ pirmais iebildums ir jānoraida.

Par otro iebildumu attiecībā uz Deloitte *veiktajiem pielāgojumiem*

250 Prasītāji apgalvo, ka *Deloitte* veiktie pielāgojumi uz leju *Banco Popular* bilancē bija kļūdaini, nepamatoti samazinot tās neto aktīvu vērtību. *Deloitte* esot veikusi pielāgojumus, kas ievērojami pārsniedza *Banco Santander* uzkrājumus pēc tās veiktās *Banco Popular* iegādes, un 2. vērtējumā ietvertais novērtējums nevarēja tik ļoti atšķirties no *Banco Santander* izmantotās vērtības. Tie uzskata, ka, ja tiktu izmantota *Banco Santander* pieeja visās jomās, izņemot ienākumus nenesošos aktīvus, un tās ienākumus nenesošo aktīvu novērtējums tiktu aizstāts ar *Deloitte* pamata scenāriju, rastos pozitīvs *Banco Popular* vērtējums 1 miljarda euro apmērā. Tie uzskata, ka *Banco Popular* ekonomiskās vērtības aplēses, kas veiktas to papildu eksperta ziņojumā un kas ir 4,5 līdz 7,3 miljardu euro apmērā, ir uzskatāmas par precīzu vērtējuma apmēra norādi. Atšķirības starp to eksperta norādītajām vērtībām un *Banco Santander* norādītajām vērtībām esot ierobežotas un atspoguļojot faktu, ka tās tika veiktas atšķirīgiem mērķiem, jo prasītāju ekspertu mērķi bija noteikt *Banco Popular* ekonomisko vērtību, savukārt *Banco Santander* vērtējums esot ticis sagatavots grāmatvedības mērķiem.

251 Pamatojoties uz to papildu eksperta ziņojumu, tie apstrīd *Deloitte* veikto *Banco Popular* aktīvu pielāgojumu analīzi attiecībā uz ražošanas aizdevumiem, uzkrājumiem juridiskam riskam, *Banco Popular* atlikto nodokļu aktīviem un *Banco Popular* nebūtiskajiem aktīviem kopuzņēmuma, meitasuzņēmumu un saistīto uzņēmumu veidā. Tie neapstrīd *Banco Popular* ienākumus nenesošo aktīvu pielāgojumus, kas veikti 2. vērtējumā, bet gan *Banco Santander* veikto pielāgojumu līmeni. Tie uzskata, ka *Deloitte* nenoteica pareizu vērtību *Banco Popular* nemateriālajiem aktīviem.

252 Attiecībā uz izmantoto metodoloģiju *Deloitte* 2. vērtējumā norādīja, ka scenārijs, kas izmantots, lai noteiktu ekonomisko vērtību, ir bankas pārdošana atbilstoši uzņēmuma pārdošanas instrumentam. Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 5. punkta f) apakšpunktu vērtēšanas nolūki bija gūt informāciju, lai pieņemtu lēmumu par pārvedamiem aktīviem, tiesībām, saistībām vai īpašumtiesību instrumentiem un vairot VNV izpratni par to, kas veido komerciālus nosacījumus, piemērojot šīs pašas regulas 24. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

253 *Deloitte* paskaidroja, ka "[tās] ekonomiskais vērtējums [bija] vērsts uz to, lai sniegtu vērtības aprēķinu, ko iespējamais pircējs varētu piedāvāt bankai kopumā pēc atklātas, taisnīgas un uz konkurenci balstītas izsoles procedūras ("atsavināšanas vērtība" regulatīvo tehnisko standartu 11. panta izpratnē [..])".

254 No regulatīvo tehnisko standartu 6. apsvēruma izriet, ka vispiemērotākās vērtēšanas bāzes (turēšanas vērtība vai atsavināšanas vērtība) izvēle būtu jāveic, ņemot vērā īpašas noregulējuma darbības, kuras ir paredzējusi noregulējuma iestāde.

255 Attiecībā uz novērtējuma pamata izvēli regulatīvo tehnisko standartu 11. panta 4. punktā, kas pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 11. panta 4. punktā, ir norādīts:

"Ja 10. panta 1. punktā minētās noregulējuma darbības paredz, ka aktīvus un saistības patur vienība, kas joprojām ir darbību turpinoša iestāde, vērtētājs kā atbilstošo novērtēšanas principu izmanto turēšanas vērtību. Ja turēšanas vērtība tiek uzskatīta par taisnīgu, piesardzīgu un reālistisku, ar to var prognozēt tirgus apstākļu normalizāciju.

Turēšanas vērtību kā novērtēšanas principu neizmanto, ja aktīvi tiek nodoti aktīvu pārvaldības struktūrai saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 42. pantu vai pagaidu iestādei saskaņā ar minētās direktīvas 40. pantu, vai ja tiek izmantots uzņēmuma pārdošanas instruments saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 38. pantu."

256 Saskaņā ar regulatīvo tehnisko standartu 12. panta 4. punktu, kas pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 12. panta 4. punktā, "ja vienības stāvoklis liedz tai turēt kādus aktīvus vai turpināt uzņēmuma darbību vai ja noregulējuma iestāde pārdošanu uzskata par citādi nepieciešamu, lai sasniegtu noregulējuma mērķus, sagaidāmās naudas plūsmas pielīdzina atsavināšanas vērtībām, kas sagaidāmas konkrētā atsavināšanas laikposmā".

257 Faktori, kas jāņem vērā, lai noteiktu atsavināšanas vērtību uzņēmuma pārdošanas instrumenta mērķiem, ir definēti regulatīvo tehnisko standartu 12. panta 5.–7. punktā, kas ir pārņemti Deleģētās regulas 2018/345 12. panta 5.–7. punktā.

258 Šajā ziņā ir jānorāda, ka prasītāji neapstrīd VNV lēmumu piemērot uzņēmuma pārdošanas instrumentu *Banco Popular*. Tādējādi, tā kā 2. vērtējums tika veikts, ņemot vērā faktu, ka tiks piemērots uzņēmuma pārdošanas instruments, *Deloitte* izmantotā atsavināšanas vērtība bija pareizā metodoloģija, lai novērtētu *Banco Popular* vērtību 2. vērtējuma ietvaros.

259 Jānorāda, ka, lai apstrīdētu *Banco Popular* aktīvu novērtējumu 2. vērtējumā, prasītāji pamatojas, pirmkārt, uz to papildu eksperta ziņojumu, kas pievienots replikai, un, otrkārt, uz *Banco Santander* izmantoto vērtību.

260 Pirmkārt, attiecībā uz papildu eksperta ziņojumu, kas pievienots replikai, *Banco Santander* apgalvo, ka tas ir balstīts uz kļūdainu metodoloģiju.

261 Šajā ziņā prasības pieteikumam pievienotajā eksperta ziņojumā ir norādīts, ka "gadījumā, ja tiek pārdots viss uzņēmums un ja šie aktīvi netiks pārdoti atsevišķi, uzskatām, ka līdzdalības vērtības bāze ir atbilstoša". Turklāt, kā norāda *Banco Santander*, replikai pievienotajā papildu eksperta ziņojumā ir norādīts:

"Kā norādīts iepriekš, lai noteiktu katra aktīva ekonomisko vērtību, ir jāpārbauda, vai atbilstošā bāze ir "turēšanas vērtība" [..] vai "atsavināšanas vērtība" [..]. Uzskatām, ka *Banco Popular* aprakstītās taisnīgas vērtības izmantošana ir līdzīga tai, kas tiek prasīta, lai izpildītu novērtējumu, kas sagatavots par "turēšanas vērtību", kā tas ir noteikts regulatīvo tehnisko standartu 1. pantā."

262 Prasītāji apgalvo, ka to eksperta ziņojumos ir sniegts *Banco Popular* aktīvu novērtējums atbilstoši regulatīvajos tehniskajos standartos noteiktajām pamatnostādnēm. Tie apgalvo, ka to ekspertu ziņojumos bankas vērtība tika novērtēta atbilstoši parasto situāciju principam, novērtējot naudas plūsmas, ko banka rada, saglabājot vai atsavinot noteiktus aktīvus. Tie norāda, ka atkarībā no pircēja vēlmes dažādas aktīvu kategorijas būtu jāizvērtē atkarībā no tā, vai tās atrodas turējumā vai tiek atsavinātas. Prasītāju papildu eksperta ziņojumā izmantotā pieeja atbilstot regulatīvo tehnisko standartu 11. panta 4. punktam, saskaņā ar kuru, lai pārdotu uzņēmumu parastās situācijās, kā tas ir šajā lietā, novērtētājam ir jāizmanto turēšanas vērtība.

263 Tādējādi, kā atzīst prasītāji, to eksperta ziņojumi bija balstīti uz turēšanas vērtību, nevis uz atsavināšanas vērtību, lai noteiktu dažādo *Banco Popular* aktīvu kategoriju vērtību.

264 Pietiek konstatēt, ka šī sprieduma 255. punktā minētajā regulatīvo tehnisko noteikumu 11. panta 4. punktā ir tieši paredzēts, ka turēšanas vērtība netiek izmantota par novērtēšanas pamatu, ja tiek piemērots uzņēmuma pārdošanas instruments.

265 Turklāt no prasītāju argumentiem, šķiet, izriet, ka, lai pamatotu to eksperta ziņojumā izmantoto metodi, tie ņem vērā vērtību, par kādu pats pircējs būtu gatavs atsavināt visu vai daļu no *Banco Popular* pēc tās iegādes.

266 Tādējādi savos apsvērumos par *Banco Santander* iestāšanās rakstu tie pamato to, ka viņu eksperta ziņojumi ļāva novērtēt *Banco Popular* ekonomisko vērtību, balstoties uz darbības turpināšanu. Tie norāda, ka atkarībā no pircēja vēlmēm un rīcības dažādas aktīvu kategorijas esot jāizvērtē atkarībā no tā, vai tās atrodas turējumā vai tiek atsavinātas. Tie piebilst, ka, piemēram, būtu iespējams sagaidīt, ka pircējs noteiktā termiņā atsavina ienākumus nenesošos aktīvus, bet vēlas iegūt turējumā ienākumus nesošus aizdevumus, kas radītu ienākumus. Katrā gadījumā aktīvi esot jānovērtē atkarībā no atsavināšanas vērtības vai turēšanas vērtības.

267 Šie argumenti ir radušies no neskaidrības. 2. vērtējuma mērķis bija noteikt *Banco Popular* vērtību uzņēmuma pārdošanas instrumenta izmantošanas kontekstā, t.i., lai noteiktu vērtību, par kādu potenciālais pircējs būtu gatavs iegādāties *Banco Popular* noregulējuma dienā. *Deloitte* ziņojumā par 2. vērtējumu norāda, ka tās ekonomiskā vērtējuma mērķis ir sniegt vērtības, ko potenciālais ieguvējs varētu piedāvāt attiecībā uz visu banku, novērtējumu. Runa nav, kā, šķiet, uzskata prasītāji, par *Banco Popular* vērtības noteikšanu pēc tam, kad tā ir tikusi pārdota pircējam, atkarībā no aktīviem, kurus pēdējais minētais vēlētos atsavināt vai paturēt.

268 No tā izriet, ka prasītāju iesniegtajos ekspertu ziņojumos izmantotā metodoloģija neatbilst tai, kas *Deloitte* bija jāizmanto vērtējumā. Turklāt, kā uzsver Komisija, papildu eksperta ziņojums ir balstīts uz datiem, kas radušies pēc tam, kad *Banco Santander* bija iegādājusies *Banco Popular*, kuriem tātad nav nozīmes, novērtējot 2. vērtējumā veikto novērtējumu, kura mērķis bija noteikt atsavināšanas vērtību potenciālajam ieguvējam pirms noregulējuma pieņemšanas.

269 Līdz ar to ir jāuzskata, ka šiem eksperta ziņojumiem nav nozīmes, nosakot, vai 2. vērtējumā ir pareizi novērtēta *Banco Popular* aktīvu vērtība. It īpaši *Banco Popular* ekonomiskās vērtības aprēķins, kas veikts to papildu eksperta ziņojumā un ko veido 4,5 līdz 7,3 miljardi euro, ir balstīts uz kļūdainu metodoloģiju un līdz ar to tam nav nozīmes. Prasītāju veiktais dažādo aktīvu kategoriju novērtējumu rezultātu, kas ietverti, pirmkārt, to papildu eksperta ziņojumā un, otrkārt, 2. vērtējumā, salīdzinājums ir jāuzskata par neiedarbīgu.

270 Otrkārt, prasītāji atsaucas uz pielāgojumiem, ko *Banco Santander* veica pēc *Banco Popular* iegādes, iesniedzot *Banco Popular* bilanci. Tie norāda, ka *Banco Popular* ekonomiskās vērtības novērtējumu 2. vērtējumā nevar uzskatīt par "objektīvu, piesardzīgu un reālistisku", jo tas atšķiras no pircēja izmantotās.

271 Jākonstatē, kā to dara VNV, ka *Banco Santander* iegādes grāmatvedības pārskatus nevar salīdzināt ar 2. vērtējuma rezultātiem, jo tiem nav vienāds mērķis un tajos netiek izmantota viena un tā pati metodoloģija.

272 Šajā ziņā prasītāji replikā atzīst, ka *Banco Santander* veiktais vērtējums atbilda mērķim, kas atšķiras no to ekspertu mērķa, un ka vērtējuma mērķis bija nevis novērtēt *Banco Popular* ekonomisko vērtību, bet gan tās grāmatvedības vērtību.

273 Turklāt 2. vērtējuma mērķis bija noteikt *Banco Popular* atsavināšanas vērtību jebkuram potenciālam pircējam. Kā uzsver VNV, *Banco Santander* grāmatvedībā *Banco Popular* aktīviem un saistībām pēc *Banco Popular* iekļaušanas tās darbībā saskaņā ar grāmatvedības noteikumiem ir piešķirta konkrēta vērtība.

274 Katrā ziņā ir jāuzskata, ka ekonomiskā vērtība, kādu *Banco Santander* piešķīra *Banco Popular* noregulējuma shēmas pieņemšanas dienā, ir vērtība, kas norādīta tās pārņemšanas piedāvājumā, proti, 1 EUR.

275 Turklāt kā neiedarbīgi ir jānoraida prasītāju argumenti, kuru mērķis ir apstrīdēt pielāgojumus saistībā ar ienākumus nenesošiem aktīviem, ko *Banco Santander* veica pēc noregulējuma veikšanas.

276 Pakārtoti prasītāji savos apsvērumos par iestāšanās rakstiem uzskata, ka, pat ja *Banco Popular* aktīvi būtu jānovērtē atbilstoši individuālo aktīvu, kuriem joprojām jābūt *Banco Popular* turējumā darbības turpināšanas situācijā, atsavināšanas vērtībai, *Banco Popular* vērtība būtu no 1,5 līdz 4,3 miljardiem euro.

277 Šajā ziņā prasītāji vienīgi iesniedz skaitļu tabulu, kurā ir ietverts salīdzinājums starp *Banco Popular* vērtībām, kuras ir novērtējusi *Deloitte* 2. vērtējumā, kā arī *Banco Santander*, un kas ir novērtētas to ekspertu ziņojumā, ar un bez pielāgojumiem. Tomēr prasītāju ekspertu aprēķinu rezultātu sniegšana pēc pielāgošanas, nesniedzot citus paskaidrojumus par izmantoto metodi un veikto pielāgojumu raksturu, neļauj Vispārējai tiesai izprast šī argumenta tvērumu.

278 Piemēram, no šīs tabulas izriet, ka rinda, kas atbilst "aktīvu vērtības pielāgojumam" papildu eksperta ziņojumā, izraisīja diapazonu no 5,2 līdz 7,9 miljardiem euro un ka šī pati vērtība "pēc pielāgojuma" ir 8,2 līdz 11 miljardi euro. Prasītāji šīs atšķirības nekādi neskaidro.

279 Treškārt, prasītāji replikā izvirza konkrētus argumentus, lai apstrīdētu *Deloitte* izmantoto metodi noteiktu aktīvu kategoriju vērtēšanai.

280 Attiecībā uz ienākumus nesošiem aizdevumiem prasītāji apgalvo, ka *Deloitte* 2. vērtējumā ir atzinusi, ka tā nav izmantojusi aktualizētās naudas plūsmas metodi (*Discounting Cash Flows*) un ka tā ir izmantojusi nepielāgotu metodi, proti IFRS 9 (*International Financial Reporting Standard* (Starptautiskie finanšu informācijas standarti)) noteikumus, kas regulē finanšu instrumentu iegrāmatošanu.

281 2. vērtējumā attiecībā uz aizdevumiem un prasījumiem *Deloitte* norādīja:

"[..] attiecībā uz šo portfeli nebija iespējams piemērot tādu pilnīgas aktualizētās naudas plūsmas metodi, kas būtu pietiekami stabila. Tā vietā, ņemot vērā pieejamos datus un laiku, mēs paredzējām divas pieejas vērtēšanai:

"augšupējā" pieeja, kas pielāgota atkarībā no sagaidāmajiem zaudējumiem, kurā tiek ņemti vērā dati par bankas riska darījumiem saistību nepildīšanas gadījumā, saistību nepildīšanas iespējamība darbības laikā (ko novērtē atkarībā no konkrētajā brīdī norādītās saistību nepildīšanas varbūtības) un zaudējumi, kas var rasties saistību nepildīšanas gadījumā, un kurā parametri tiek pielāgoti, pamatojoties uz tirgus atsauces rādītājiem, Spānijas Bankas atsauces rādītājiem zaudējumiem, kas var rasties saistību nepildīšanas gadījumā, un *Deloitte* analīzi, un tas viss tiek veikts, pamatojoties uz rūpīgiem pieņēmumiem. Šī pieeja būtībā atspoguļo veidu, kā bankas pircējs nākotnē pārvaldīs portfeļus [..]".

282 *Deloitte* norādīja, ka tās metode aizdevumu un prasījumu ekonomiskās vērtības aprēķināšanai nozīmē, ka tiek novērtēti sagaidāmie kredīta zaudējumi, un izskaidroja parametrus, kas izvēlēti, lai noteiktu saistību nepildīšanas risku un saistību nepildīšanas iespējamību.

283 Jāuzskata, ka šī metode atbilst regulatīvajiem tehniskajiem standartiem.

284 Šajā ziņā ir jānorāda, ka aizdevumu un prasījumu vērtība rada neskaidrības, kas ir izskaidrotas regulatīvo tehnisko noteikumu 8. panta a) punktā, kas ir pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 8. panta a) punktā, saskaņā ar kuru:

"Vērtētājs īpašu uzmanību pievērš jomām, kuras pakļautas ievērojamai vērtēšanas nenoteiktībai, kas ievērojami ietekmē vērtējumu kopumā. Attiecībā uz šīm jomām vērtētājs vērtēšanas rezultātus sniedz labāko iespējamo punktaplēšu veidā un attiecīgā gadījumā 2. panta 3. punktā noteikto vērtības diapazonu veidā. Šīs jomas ietver:

a) aizdevumus vai aizdevumu portfeļus, ar kuriem saistītās, sagaidāmās naudas plūsmas atkarīgas no darījuma partnera spējas, vēlmes vai stimula izpildīt savu pienākumu, ja šīs prognozes ietekmē pieņēmumi attiecībā uz pārkāpumu rādītājiem, saistību neizpildes varbūtību, zaudējumiem saistību neizpildes gadījumā vai instrumenta raksturiezīmēm, it īpaši tad, ja par to liecina ar aizdevumu portfeli saistīto zaudējumu struktūra."

285 Turklāt 2. vērtējuma pielikuma 4.–11. lappusē *Deloitte* izskaidroja pielāgojumus, ko tā bija veikusi saistībā ar aizdevumu un prasījumu vērtēšanu, it īpaši attiecībā uz saistību nepildīšanas risku. Prasītāji neizvirza nevienu argumentu šo pielāgojumu apstrīdēšanai.

286 Turklāt prasītāji atzīst, ka, ņemot vērā *Deloitte* ierobežoto termiņu, tā nevarēja veikt pilnīgu un drošu aktualizētās naudas plūsmas analīzi.

287 Attiecībā uz argumentiem, saskaņā ar kuriem netika pielāgots IFRS 9 noteikums, kas ir grāmatvedības standarts, pietiek norādīt, ka *Deloitte* 2. vērtējumā norādīja, ka, "lai gan mēs saprotam, ka jaunais IFRS 9 noteikums nozīmēs uzkrājumu pieaugumu, tas nemaina šajā gadījumā veiktos aprēķinus". No tā izriet, ka *Deloitte* nav izmantojusi šo metodi un ka prasītāju argumenti nav iedarbīgi.

288 Attiecībā uz uzkrājumu juridiskajiem riskiem pielāgojumu vērtējumu ir jākonstatē, ka prasītāju veiktajam salīdzinājumam starp 2. vērtējumu un 3. vērtējumu, kas veikts pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, nav nozīmes. Pietiek norādīt, ka 3. vērtējums tika veikts, izmantojot metodi un mērķi, kas atšķiras no 2. vērtējuma metodes un mērķiem. Tāpat nav nozīmes salīdzinājumam ar *Bankia* veikto novērtējumu, pamatojoties uz rakstu presē, vēl jo vairāk tāpēc, ka nav precizēts, vai šis novērtējums attiecās uz visiem juridiskajiem riskiem, kas analizēti 2. vērtējumā, ne arī tas, vai rezultāti patiešām ir salīdzināmi.

289 Attiecībā uz atlikto nodokļu aktīvu vērtēšanu prasītāji atzīst, ka tā ir neskaidra un ļoti atkarīga no pircēja. Tie uzskata, ka *Deloitte* izmantotais diapazons ir pārāk šaurs, kas esot bijis jānorāda VNV un Komisijai, ka *Deloitte* pieeja nav piemērota un ka šis diapazons neatbilst *Banco Santander* veiktajam pielāgojumam.

290 *Deloitte* tostarp 2. vērtējuma pielikuma 32. lappusē norādīja, ka neaizsargāto atlikto nodokļu aktīvu vērtēšana ir atkarīga no pircēja, it īpaši no tā, vai runa ir par Spānijas vai ārvalsts vienību, un ka gadījumā, ja pircējs būtu Spānijas banka, to atgūstamība un to iegrāmatošana bilancē būtu atkarīga no *Banco Popular* un pircēja uzņēmējdarbības plāniem. 2. vērtējuma pielikumā minēts, ka *Deloitte* veiktajā novērtēšanā ņemti vērā šie dažādie pieņēmumi.

291 Prasītāji nepaskaidro, kādā veidā *Deloitte* uzsvērtās neskaidrības pamatotu atšķirīgu korekciju veikšanu labākajos un sliktākajos scenārijos. Šajā ziņā papildu eksperta ziņojumā, kas pievienots replikai, eksperts vienīgi norāda uz šī diapazona "pārsteidzošo" raksturu. Turklāt ir jāatgādina, ka salīdzinājumam ar *Banco Santander* veiktajiem pielāgojumiem nav nozīmes.

292 Attiecībā uz nemateriālo aktīvu vērtēšanu prasītāji norāda, ka *Deloitte* nav piešķīrusi nekādu ekonomisko vērtību, pirmkārt, nemateriālajiem aktīviem, kas saistīti ar pamatnoguldījumiem (*Core Deposit Intangibles*), lai gan izņemšana visticamāk attiecās uz mazāk stabiliem noguldījumiem, ne arī, otrkārt, preču zīmei "Banco Popular", lai gan tā preču zīmei "Banco Pastor" esot atzinusi minimālu vērtību. Prasītāji uzskata, ka ar šo pieeju pietiek, lai secinātu, ka 2. vērtējums nebija ticams.

293 Pirmkārt, 2. vērtējumā *Deloitte* attiecībā uz nemateriālajiem aktīviem, kas saistīti ar pamatnoguldījumiem, uzskatīja, ka potenciālais pircējs tiem nepiešķirtu nekādu vērtību sakarā ar būtisku noguldījumu izņemšanu novērtējuma dienā.

294 Jānorāda, ka, ņemot vērā līdzekļu izņemšanas apjomu dienā, kad tika veikts 2. vērtējums, nekas neļauj apgalvot, kā to dara prasītāji, ka vairākums stabilo noguldījumu palika bankā.

295 Otrkārt, *Deloitte* attiecībā uz *Banco Popular* komercfondu paskaidroja, ka potenciālais pircējs nepiešķiršot nekādu vērtību iepriekš pastāvošiem komercfondiem, jo tie neesot aktīvi, kas ir identificējami uzņēmumu apvienošanās kontekstā. Tā norādīja, ka, ņemot vērā preču zīmes "Banco Pastor" spēcīgo ietekmi Galīcijā, šai preču zīmei esot vērtība attiecībā uz trešām personām un ka tā ir novērtējusi vērtības diapazonu, piemērojot maksas metodi, kas ir visvairāk izmantotā metode preču zīmju vērtēšanai.

296 Prasītāji neizvirza nevienu konkrētu argumentu, kas varētu atspēkot šos paskaidrojumus.

297 Attiecībā uz kopuzņēmumu, meitasuzņēmumu un saistīto uzņēmumu vērtēšanu prasītāji vienīgi apgalvo, ka, pamatojoties uz aktuālajiem analīzes ziņojumiem un faktiskajiem vai apgalvotajiem darījumiem, *Deloitte* izmantotā summa ir uzskatāma par pārāk zemu novērtējumu un ka saprātīgas aplēses būtu 1,5 miljardi euro.

298 Pietiek konstatēt, pirmkārt, ka prasītāji nepierāda, uz ko ir balstītas šīs aplēses un, otrkārt, ka šie argumenti neļauj noteikt, kādas kļūdas *Deloitte* esot pieļāvusi 2. vērtējumā.

299 Turklāt ir jāatgādina, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. pantu un Vispārējās tiesas Reglamenta 76. panta d) punktu visās prasībās ir jābūt norādītam strīda priekšmetam un kopsavilkumam par izvirzītajiem pamatiem. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai prasība būtu pieņemama, pamata faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, uz kuriem prasība pamatota, jāizriet – vismaz kopsavilkuma veidā un tomēr saskaņotā un saprotamā veidā – no paša prasības pieteikuma teksta. Kaut arī atsevišķos jautājumos prasības pieteikumu var pamatot un papildināt, atsaucoties uz tam pievienotajiem materiāliem, vispārēja atsauce uz citiem dokumentiem, pat ja tie ir pievienoti prasības pieteikumam, nevar kompensēt galveno juridisko argumentu neesamību, kam atbilstoši iepriekš minētajiem noteikumiem ir jābūt ietvertiem prasības pieteikumā (skat. spriedumus, 2007. gada 17. septembris, *Microsoft*/Komisija, T-201/04, EU:T:2007:289, 94. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2020. gada 5. oktobris, *HeidelbergCement* un *Schwenk Zement* /Komisija, T-380/17, EU:T:2020:471, 92. punkts (nav publicēts) un tajā minētā judikatūra). Turklāt Vispārējai tiesai nav pienākuma pielikumos meklēt un identificēt pamatus un argumentus, ko tā varētu uzskatīt par tādiem, kuri veido prasības pamatojumu, jo pielikumi izmantojami vienīgi pierādījumu sniegšanai un tehniskos nolūkos (skat. spriedumus, 2007. gada 17. septembris, *Microsoft*/Komisija, T-201/04, EU:T:2007:289, 94. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2019. gada 24. septembris, Nīderlande u.c./Komisija, T-760/15 un T-636/16, EU:T:2019:669, 114. punkts un tajā minētā judikatūra; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2014. gada 11. septembris, *MasterCard* u.c./Komisija, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

300 Tā kā replikā nav minēts neviens arguments, prasītāju izdarītās vispārīgās atsauces uz papildu eksperta ziņojumu, kuras ir ietvertas tā pielikumā, nevar tikt izvērtētas.

301 Jānorāda, ka 2. vērtējumā *Deloitte* attiecībā uz katru aktīvu kategoriju paskaidroja to vērtēšanā izmantoto metodi un neskaidrības, kas pamato veiktos pielāgojumus. No iepriekš minētā izriet, ka ar prasītāju argumentiem netiek apšaubīti *Deloitte* veiktie pielāgojumi 2. vērtējumā attiecībā uz dažādām *Banco Popular* aktīvu kategorijām, un tie neļauj secināt, ka 2. vērtējums nebija "objektīvs, piesardzīgs un reālistisks" atbilstoši Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punktam.

302 Pakārtoti prasītāji arī apgalvo, ka *Deloitte* veiktais novērtējums 2. vērtējumā attiecībā uz četriem pamatelementiem, kurus neietekmē piemērojamā vērtēšanas metode, izraisīja *Banco Popular* vērtības pārāk zemo novērtējumu apmērā no 4,8 līdz 5 miljardiem euro. Prasītāji atsaucas uz

atliktā nodokļa aktīvu pielāgošanu, to, ka nav ņemti vērā nemateriālie aktīvi, it īpaši tie, kas saistīti ar pamatnoguldījumiem, uz juridisko neparedzēto izdevumu pārvērtēšanu un kopējo uzņēmumu, meitasuzņēmumu un saistīto uzņēmumu vērtības pārāk zemo novērtējumu, kas ietverts 2. vērtējumā.

303 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka, pirmkārt, prasītāji vienīgi salīdzina 2. vērtējumā ietvertos novērtējumus ar tiem, kas ir ietverti to papildu ekspertīzes ziņojumā. Otrkārt, tie nepaskaidro, kādu iemeslu dēļ šo četru kategoriju aktīvu novērtēšanā neesot nozīmes vērtēšanas metodei.

304 Tādēļ otrais iebildums ir jānoraida.

Par trešo iebildumu attiecībā uz 2. vērtējumā izmantoto diapazonu

305 Prasītāji apgalvo, ka 2. vērtējumā izmantotā diapazona lielumam un faktam, ka tas atšķīrās no nesen veiktajiem *Banco Popular* neto aktīvu vērtējumiem, vajadzējis brīdināt VNV un Komisiju par to, ka šis vērtējums nebija "objektīvs, piesardzīgs un reālistisks" un ka tas nesniedz uzticamu pamatu noregulējuma shēmas pieņemšanai.

306 Šajā ziņā jāatgādina, ka 2. vērtējumā *Deloitte* norādīja, ka tās vērtējuma rezultāts ir diapazonā no 1,3 miljarda euro līdz mīnus 8,2 miljardiem euro, un precīzākais vērtējums šajā diapazonā ir mīnus 2 miljardi euro.

307 Pirmām kārtām, prasītāji apgalvo, ka 2. vērtējumā norādītā diapazona plašums liecinot par to, ka tas nav ticams.

308 Jānorāda, ka diapazona plašums ir pamatots ar 2. vērtējumā izmantoto metodi.

309 Šajā ziņā attiecībā uz 2. vērtējumā izmantoto metodoloģiju *Deloitte* norādīja, ka tā ir izmantojusi pieeju, ņemot vērā katru kategoriju, pielāgojot katras aktīvu un saistību klases uzskaites vērtības, lai aprēķinātu zaudējumus un peļņu, un citas korekcijas, ko jebkurš pircējs piemērotu vērtībai. Tā ir iesniegusi vērtējuma diapazonu katrai aktīvu un saistību klasei.

310 Šī metode atbilst regulatīvo tehnisko standartu 2. panta 3. punktam, kas ir pārņemts Deleģētās regulas 2018/345 2. panta 3. punktā, saskaņā ar kuru:

"Vērtētājs sniedz labāko iespējamo punktaplēsi par konkrētu aktīvu, saistību vai to kombināciju vērtību. Attiecīgā gadījumā vērtēšanas rezultātus sniedz arī vērtību diapazonu veidā."

311 Tādējādi viszemāko vērtību saskaitīšana katrai aktīvu un saistību klasei radīja zemākās diapazona aplēses un visaugstāko vērtību saskaitīšana radīja augstākās diapazona aplēses. Līdz ar to šī metode izskaidro 2. vērtējumam izmantotā diapazona apmēru. Papildus jāatgādina, ka no pirmā iebilduma analīzes izriet, ka atsavināšanas vērtības noteikšanas pamatā ir aplēses, kas ietver zināmas neskaidrības, kas attaisno to, ka rezultāti tiek iesniegti diapazona veidā.

312 Turklāt, kā uzsver Komisija, ņemot vērā *Banco Popular* kopējo bilances apjomu, kas pārsniedz 130 miljardus euro, starpība starp abām diapazona vērtībām veido tikai aptuveni 7 % no bilances.

313 Replikā prasītāji apgalvo, ka šim salīdzinājumam neesot nozīmes un ka diapazona plašums, proti, 9,5 miljardi euro, esot jāsalīdzina ar *Banco Popular* neto aktīvu vērtību, proti, 10,78 miljardiem euro.

314 Šajā ziņā ir jākonstatē, pirmkārt, ka Komisijas izdarītā atsauce uz *Banco Popular* bilances lielumu nav vērsta uz to, lai novērtētu diapazona precizitāti, bet gan vienīgi uz to, lai raksturotu tā plašumu. Otrkārt, atšķirība starp *Deloitte* izmantoto labāko un sliktāko vērtēšanas scenāriju nav dati, kas būtu salīdzināmi ar *Banco Popular* neto aktīvu grāmatvedības vērtību.

315 Otrām kārtām, prasītāji norāda, ka *Banco Popular* 2016. gadā esot izturējusi stresa testu un ka, lai gan *Banco Popular* saskārās ar likviditātes problēmām, 2017. gada 31. martā tās neto aktīvi sasniedza 10,78 miljardus euro un tās pamatdarbība, kas saistīta ar mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), kuri darbojas saskaņā ar franšīzi, joprojām bija rentabla.

316 Šajā ziņā, pirmkārt, pietiek konstatēt, ka *Banco Popular* 2016. gada stresa tests, kas publicēts 2016. gada jūlijā, tātad attiecas uz *Banco Popular* situāciju datumā vairākus mēnešus pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas un nevar tikt uzskatīts par tādu, kas sniedz norādes par *Banco Popular* finansiālo attīstību. Otrkārt, atsaucei uz neto aktīviem nav nozīmes, jo tie atspoguļo vienīgi *Banco Popular* grāmatvedības vērtību, nevis atsavināšanas vērtību noregulējuma brīdī.

317 Tādēļ trešais iebildums ir jānoraida.

318 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasītāji nav pierādījuši, ka 2. vērtējums nebija "objektīvs, taisnīgs un reālistisks" Regulas Nr. 806/2014 20. panta 1. punkta izpratnē.

319 Jāsecina, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstiprinot noregulējuma shēmu, ciktāl tā ir pamatota ar 2. vērtējumu.

320 Tādējādi ceturtais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par sesto pamatu attiecībā uz tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu

321 Prasītāji apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi to tiesības tikt uzklausītiem, pieņemot apstrīdēto lēmumu, tiem nedodot iespēju iesniegt apsvērumus. Tie norāda, ka neesot uzklausīti noregulējuma procedūrā, lai arī apstrīdētais lēmums tieši un individuāli skarot to intereses. Komisijai esot bijis jāuzrauga, lai prasītāji tiktu uzklausīti, atbilstoši Hartas 41. pantam, lai arī tas nav paredzēts Regulā Nr. 806/2014.

322 Tie uzskata, ka, ja VNV un Komisija būtu ievērojušas to tiesības tikt uzklausītiem, tie būtu iesnieguši apsvērumus lietderīgā veidā arī īsā termiņā. Prasītāji būtu varējuši aplūkot jautājumu par pareizu *Banco Popular* vērtēšanu un, ņemot vērā ceturtajā pamatā izvirzītos pierādījumus, ir iespējams, ka VNV vai Komisijai būtu cits viedoklis par *Banco Popular* vērtēšanu, kas būtu izraisījusi tādas noregulējuma shēmas pieņemšanu, kas atšķirtos no shēmas, kas tika apstiprināta ar apstrīdēto lēmumu.

323 Komisija apgalvo, ka Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētās procedūras rezultātā tika veikts vispārpiemērojams pasākums attiecībā uz noregulējamās iestādes akcionāriem un kreditoriem un ka Hartas 41. pants nav piemērojams. Tā pakārtoti uzskata, ka iespējas liegšanu prasītājiem tikt uzklausītiem attaisnojot Hartas 52. panta 1. punkts.

324 Jāatgādina, ka Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka tiesības uz labu pārvaldību ietver ikvienas personas tiesības tikt uzklausītai pirms tiek veikts kāds individuāls pasākums, kas to varētu nelabvēlīgi ietekmēt.

325 Tiesības tikt uzklausītam garantē ikvienai personai iespēju administratīvajā procesā un pirms ikviena lēmuma, kas var nelabvēlīgi ietekmēt tās intereses, pieņemšanas lietderīgi un efektīvi izteikt savu viedokli. Turklāt ir jāprecizē, ka tiesībām tikt uzklausītam ir divējāds mērķis. Pirmkārt, tās palīdz pēc iespējas precīzākai un pareizākai lietas izmeklēšanai un faktu konstatēšanai, un, otrkārt, tās ļauj nodrošināt efektīvu ieinteresētās personas aizsardzību. Tiesību tikt uzklausītam mērķis it īpaši ir garantēt, lai ikviens nelabvēlīgs lēmums tiktu pieņemts, pilnībā pārzinot lietu, un tām it īpaši ir mērķis ļaut kompetentajai iestādei izlabot kļūdu vai ieinteresētajai personai sniegt informāciju par savu personisko situāciju, kas liecinātu par labu tam, lai lēmums tiktu pieņemts vai netiktu pieņemts, vai arī, lai tam būtu noteikts saturs (skat. spriedumu, 2020. gada 4. jūnijs, EĀDD/*De Loecker*, C-187/19 P, EU:C:2020:444, 68. un 69. punkts un tajos minētā judikatūra).

326 Jānorāda, ka Tiesa ir apstiprinājusi tiesību tikt uzklausītam nozīmīgumu un to ļoti plašo piemērojamību Savienības tiesību sistēmā, uzskatot, ka šīs tiesības ir jāpiemēro ikvienā procedūrā, kuras rezultātā var tikt pieņemts nelabvēlīgs akts. Saskaņā ar Tiesas judikatūru tiesības tikt uzklausītam ir jāievēro pat tad, ja piemērojamajā tiesiskajā regulējumā šāda prasība nav tieši paredzēta (skat. spriedumus, 2012. gada 22. novembris, M., C-277/11, EU:C:2012:744, 85. un 86. punkts un tajos minētā judikatūra; 2020. gada 18. jūnijs, Komisija/*RQ*, C-831/18 P, EU:C:2020:481, 67. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2019. gada 7. novembris, *ADDE* /Parlaments, T-48/17, EU:T:2019:780, 89. punkts un tajā minētā judikatūra).

327 Tādējādi, ņemot vērā, ka šīs tiesības ir Savienības tiesību pamatprincips un vispārīgais princips, tiesību uz aizstāvību principa, kurā ietilpst tiesības tikt uzklausītam, piemērošanu nevar nedz izslēgt, nedz ierobežot ar tiesību normu, un tā ievērošana līdz ar to ir jānodrošina gan tad, ja pilnībā nepastāv konkrēts tiesiskais regulējums, gan tad, ja ir tiesiskais regulējums, kurā nav ņemts vērā minētais princips (skat. spriedumu, 2014. gada 18. jūnijs, Spānija/Komisija, T-260/11, EU:T:2014:555, 62. punkts un tajā minētā judikatūra).

328 Vispirms ir jānorāda, ka VNV pieņemtās noregulējuma shēmas priekšmets ir *Banco Popular* noregulējums un tā līdz ar to ir jāuzskata par personu, kurai ir piemērots individuāls pasākums un kuras tiesības tikt uzklausītai tiek garantētas ar Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

329 Tādējādi ir jāņem vērā, ka prasītāji nav ne noregulējuma shēmas adresāti, kas nav attiecībā pret tiem pieņemts individuāls lēmums, ne apstrīdētā lēmuma, ar kuru ir apstiprināta šī noregulējuma shēma, adresāti.

330 Tomēr jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 21. panta 1. punktu VNV īstenoja pilnvaras norakstīt vai konvertēt *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentus.

331 Tādējādi VNV ievērotā procedūra noregulējuma shēmas pieņemšanai, pat ja tā nav individuāla procedūra, kas uzsākta pret prasītājiem, var izraisīt tādas darbības īstenošanu, kas var nelabvēlīgi ietekmēt to kā *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentu turētāju intereses.

332 Šī sprieduma 326. punktā minētajā Tiesas judikatūrā tiesības tikt uzklausītam ir plaši interpretētas kā tādas, kas ir garantētas ikvienai personai procesā, kura rezultātā var tikt pieņemts tai nelabvēlīgs akts.

333 Turklāt, pirmkārt, saskaņā ar tās 121. apsvērumu Regulā Nr. 806/2014 tiek ņemtas vērā pamattiesības un ievērotas tiesības, brīvības un principi, kas jo īpaši atzīti Hartā, tostarp tiesības uz aizstāvību, un tā būtu jāīsteno saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem. Otrkārt, nevienā Regulas Nr. 806/2014 normā nav nedz tieši izslēgtas, nedz ierobežotas attiecīgās vienības akcionāru un kreditoru tiesības tikt uzklausītiem noregulējuma procedūras laikā.

334 Šajā ziņā ir jānorāda, ka prasītāji neizvirza iebildi par Regulas Nr. 806/2014 prettiesiskumu, ciktāl tajā nav paredzēta iepriekšēja pašu kapitāla instrumentu turētāju uzklausīšana pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas. Tie norāda, ka tiesības tikt uzklausītiem tiem ir jāatzīst saistībā ar *Banco Popular* noregulējuma procedūru, piemērojot Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

335 Tomēr gadījumā, ja vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, akcionāri un kreditori varētu atsaukties uz tiesībām tikt uzklausītam noregulējuma procedūrā, šīs tiesības var tikt ierobežotas saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu.

336 Hartas 52. panta 1. punktā ir norādīts:

> "Visiem šajā Hartā atzīto tiesību un brīvību izmantošanas ierobežojumiem ir jābūt noteiktiem tiesību aktos, un tajos jārespektē šo tiesību un brīvību būtība. Ievērojot proporcionalitātes principu, ierobežojumus drīkst uzlikt tikai tad, ja tie ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārējas nozīmes mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības."

337 Tiesa ir uzskatījusi, ka tādas pamattiesības kā tiesības uz aizstāvību nav absolūta priekšrocība, bet var ietvert ierobežojumus ar nosacījumu, ka tie faktiski atbilst vispārējas nozīmes interesēm, uz ko ir vērsts konkrētais pasākums, un attiecībā uz izvirzīto mērķi tie nav pārmērīga un nepieņemama iejaukšanās, kas pašā būtībā aizskar šādi garantētās tiesības (skat. spriedumus, 2013. gada 10. septembris, G. un R., C-383/13 PPU, EU:C:2013:533, 33. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2017. gada 20. decembris, *Prequ'Italia*, C-276/16, EU:C:2017:1010, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).

338 No tā izriet, ka var tikt attaisnota prasītāju kā *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentu turētāju neuzklausīšana noregulējuma procedūras ietvaros neatkarīgi no tā, vai to veic VNV vai Komisija.

339 Jāatgādina, ka noregulējuma shēmas 4.2. pantā VNV uzskatīja, ka *Banco Popular* noregulējums ir sabiedrības interesēs, ciktāl tas ir nepieciešams un samērīgs, lai sasniegtu divus Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punktā minētos mērķus, proti, izvairīties no ievērojami negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti un garantēt *Banco Popular* kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību. Tā norādīja, ka *Banco Popular* likvidācija atbilstoši parastai maksātnespējas procedūrai nebūtu ļāvusi sasniegt šos mērķus tādā pašā mērā. Apstrīdētajā lēmumā Komisija tieši apstiprināja iemeslus, ko VNV norādīja, lai pamatotu noregulējuma darbības nepieciešamu sabiedrības interesēs.

340 Šajā lietā prasītāju tiesību tikt uzklausītiem ierobežojums var tikt pamatots, pirmkārt, ar finanšu tirgu stabilitātes mērķi un, otrkārt, ar nepieciešamību nodrošināt *Banco Popular* noregulējuma efektivitāti, kurš bija jāveic ātri.

341 Pirmām kārtām, ir jānorāda, ka vairākos Regulas Nr. 806/2014 apsvērumos, it īpaši tās 12., 58. un 61. apsvērumā, ir norādīts, ka finanšu tirgu stabilitāte ir viens no ar šo regulu ieviesto noregulējuma mehānismu mērķiem.

342 Turklāt saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 5. punktu noregulējuma darbība tiek uzskatīta par sabiedrības interesēs esošu, ja tā ir vajadzīga, lai ar samērīgiem līdzekļiem sasniegtu vienu vai vairākus šīs pašas regulas 14. pantā minētos noregulējuma mērķus, un ja, veicot vienības likvidāciju saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, minētie noregulējuma mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā. Viens no Regulas Nr. 806/2014 14. pantā paredzētajiem noregulējuma mērķiem ir it īpaši mērķis "izvairīties no ievērojami negatīvas ietekmes uz finanšu stabilitāti, jo īpaši novērst kaitīgas ietekmes izplatīšanos, tostarp tirgus infrastruktūrās, un uzturēt tirgus disciplīnu", kā arī "aizsargāt publiskā sektora līdzekļus, maksimāli samazinot paļaušanos uz ārkārtas finansiālo atbalstu no publiskā sektora līdzekļiem".

343 Šajā ziņā Tiesa ir norādījusi, ka finanšu pakalpojumiem ir centrālā loma Savienības ekonomikā. Bankas un kredītiestādes ir būtisks finansējuma avots uzņēmumiem, kas darbojas dažādos tirgos. Turklāt bankas bieži vien ir savstarpēji cieši saistītas un daudzas no tām darbojas starptautiskā tirgū. Šī iemesla dēļ vienas vai vairāku banku maksātnespēja rada risku, ka tā ātri izplatīsies uz citām bankām – gan attiecīgajā dalībvalstī, gan citās dalībvalstīs. Tas savukārt rada negatīvas ietekmes risku citās tautsaimniecības nozarēs (spriedumi, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 50. punkts; 2016. gada 20. septembris, *Ledra Advertising* u.c./Komisija un ECB, no C-8/15 P līdz C-10/15 P, EU:C:2016:701, 72. punkts, un 2021. gada 25. marts, *Balgarska Narodna Banka*, C-501/18, EU:C:2021:249, 108. punkts).

344 Tiesa ir nolēmusi, ka mērķis nodrošināt finanšu sistēmas stabilitāti, tikmēr izvairoties no lieliem valsts izdevumiem un samazinot konkurences izkropļojumus, pieder pie šāda veida sevišķām sabiedrības interesēm (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 69. punkts).

345 Turklāt Eiropas Cilvēktiesību tiesa (turpmāk tekstā – "ECT") 2004. gada 1. aprīļa lēmumā *Camberrow MM5 AD* pret Bulgāriju (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799, 6. punkts) uzskatīja, ka tādās ekonomiski jutīgās jomās kā banku sistēmas stabilitāte valstīm ir plaša rīcības brīvība un ka līdz ar to tas, ka akcionārs nevar piedalīties bankas pārdošanas procedūrā, nebija nesamērīgi, ņemot vērā leģitīmos mērķus aizsargāt kreditoru tiesības un saglabāt pienācīgu bankas maksātnespējas administrāciju.

346 Jānorāda arī uz 2016. gada 8. novembra spriedumu *Dowling* u.c. (C-41/15, EU:C:2016:836), kas pasludināts sakarā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu par Padomes Otrās direktīvas 77/91/EEK (1976. gada 13. decembris) par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko saistībā ar akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu dalībvalstis prasa no sabiedrībām [LESD 54. panta otrās daļas] nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (OV 1977, L 26, 1. lpp.), 8., 25. un 29. panta interpretāciju. Šī lieta attiecās uz valsts iestāžu ārkārtas pasākumu, kura mērķis bija ar kapitāla palielināšanas palīdzību novērst tādas sabiedrības maksātnespēju, kura – pēc iesniedzējtiesas domām – apdraud Savienības finansiālo stabilitāti. Tiesa uzskatīja, ka aizsardzība, kas ar Otro direktīvu 77/91 ir piešķirta akciju sabiedrības akcionāriem un kreditoriem attiecībā uz tās pamatkapitālu, nav attiecināma uz tādu valsts pasākumu, kas apstiprināts nopietnu dalībvalsts ekonomikas un finanšu sistēmas traucējumu situācijā un kura mērķis ir novērst sistēmisku apdraudējumu Savienības finanšu stabilitātei, kas rodas attiecīgās sabiedrības pašu līdzekļu nepietiekamības dēļ (spriedums, 2016. gada 8. novembris, *Dowling* u.c., C-41/15, EU:C:2016:836, 50. punkts). Tiesa piebilda, ka Otrās direktīvas 77/91 normas neaizliedz tādu ārkārtas pasākumu attiecībā uz akciju sabiedrības pamatkapitālu, kādu bija veikušas valsts iestādes bez šīs sabiedrības kopsapulces apstiprināšanas nopietnu dalībvalsts ekonomikas un finanšu sistēmas traucējumu

situācijā, lai novērstu sistēmisku risku un nodrošinātu Savienības finanšu stabilitāti (skat. spriedumu, 2016. gada 8. novembris, *Dowling* u.c., C-41/15, EU:C:2016:836, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).

347 Šie apsvērumi pēc analoģijas ir piemērojami tādai bankas bijušo pašu kapitāla īpašnieku situācijai, uz kuru attiecas noregulējuma procedūra saskaņā ar Regulu Nr. 806/2014, kādi ir prasītāji.

348 No iepriekš minētā izriet, ka noregulējuma procedūras, kas ieviesta ar Regulu Nr. 806/2014 un aprakstīta tās 18. pantā, mērķis ir vispārējo interešu mērķis Hartas 52. panta 1. punkta izpratnē, proti, mērķis nodrošināt finanšu tirgu stabilitāti, kas var attaisnot tiesību tikt uzklausītam ierobežojumu.

349 Šajā lietā ir jānorāda, ka prasītāji neapstrīd, ka *Banco Popular* noregulējuma procedūra atbilda mērķim garantēt Regulas Nr. 806/2014 14. pantā paredzēto finansiālo stabilitāti.

350 Šajā ziņā noregulējuma shēmas 4.4.2. pantā VNV paskaidroja, ka, pamatojoties uz dažādiem apstākļiem, tā ir secinājusi, ka *Banco Popular* situācija rada pieaugošu risku, ka var tikt ievērojami negatīvi ietekmēta finanšu stabilitāte Spānijā. Šo apstākļu vidū ir, pirmkārt, *Banco Popular*, kas ir sestās lielākās Spānijas banku grupas mātesuzņēmums ar kopējo aktīvu summu 147 miljardu euro apmērā un kuru 2017. gadā Spānijas Banka ir norādījusi kā sistēmiski nozīmīgu iestādi, lielums un nozīmīgums. VNV tostarp norādīja, ka *Banco Popular* bija viens no galvenajiem tirgus dalībniekiem Spānijā, kam bija ievērojama tirgus daļa mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) segmentā, kā arī salīdzinoši liela noguldījumu tirgus daļa (gandrīz 6 %) un liels privātpersonu klientu skaits (aptuveni 1,4 miljoni) visā Spānijā. Otrkārt, VNV ņēma vērā *Banco Popular* darbības būtību, kas balstījās uz komercbanku darbību un galvenokārt bija vērsta uz finansējuma, uzkrājumu pārvaldības un pakalpojumu nodrošināšanu privātpersonām, ģimenēm un uzņēmumiem (īpaši MVU). VNV uzskata, ka *Banco Popular* uzņēmējdarbības modeļa līdzība ar citu Spānijas komercbanku uzņēmējdarbības modeļiem varēja veicināt netiešas ietekmes potenciālu uz šīm bankām, kuru gadījumā varētu tikt uzskatīts, ka tās sastopas ar tādām pašām grūtībām.

351 Turklāt ir jānorāda, ka noregulējuma shēmas otrais mērķis, proti, nodrošināt *Banco Popular* kritiski svarīgo funkciju turpinātību, arī ietilpst vispārējo interešu mērķī aizsargāt finanšu tirgu stabilitāti.

352 Saskaņā ar Direktīvas 2014/59 2. panta 1. punkta 35. apakšpunktu iestādes kritiski svarīgas funkcijas ir definētas kā "darbības, pakalpojumi vai operācijas, kuru pārtraukšana, iespējams, vienā vai vairākās dalībvalstīs izraisīs reālajai ekonomikai būtisku pakalpojumu sniegšanas traucējumus vai izjauks finanšu stabilitāti kādas iestādes vai grupas lieluma, tirgus daļas, ārējās un iekšējās savstarpējās saiknes, sarežģītības vai pārrobežu darbību dēļ, īpaši ņemot vērā šo darbību, pakalpojumu un operāciju aizstājamību".

353 Šajā ziņā Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2016/778 (2016. gada 2. februāris), ar ko papildina Direktīvu 2014/59 attiecībā uz apstākļiem un nosacījumiem, saskaņā ar kuriem pilnībā vai daļēji var atlikt ārkārtas *ex post* maksājumus, un par kritērijiem darbību, pakalpojumu un operāciju noteikšanai attiecībā uz kritiski svarīgajām funkcijām un darbības jomu un saistīto pakalpojumu noteikšanu attiecībā uz galvenajām darbības jomām (OV 2016, L 131, 41. lpp.), 6. panta 1. punktā ir paredzēti kritiski svarīgo funkciju noteikšanas kritēriji. Runa ir par funkciju, ko nodrošina iestāde trešām pusēm, kas nav saistītas ar iestādi vai grupu, un attiecībā uz kuru ir iespējams, ka tās darbības pēkšņa pārtraukšana, visticamāk, radītu būtisku negatīvu ietekmi trešām pusēm,

radītu kaitīgu ietekmi vai apdraudētu tirgus dalībnieku vispārējo uzticēšanos saistībā ar attiecīgās funkcijas sistēmisku nozīmību trešām pusēm un iestādes vai grupas, kas nodrošina šo funkciju, sistēmisku nozīmību.

354 Tādējādi Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētā mērķa garantēt vienības, uz kuru attiecas noregulējuma darbība, kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību nolūks ir izvairīties no šo funkciju pārtraukšanas, kas varētu radīt traucējumus ne tikai attiecīgajā tirgū, bet arī visai Savienības finanšu stabilitātei.

355 Līdz ar to noregulējuma darbība, ņemot vērā, ka tās mērķis ir saglabāt vai atjaunot kredītiestādes finansiālo stāvokli, it īpaši, ciktāl tā ir alternatīva tās likvidācijai, ir jāuzskata par tādu, kas faktiski atbilst Savienības atzītam vispārējo interešu mērķim (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2021. gada 25. marts, *Balgarska Narodna Banka*, C-501/18, EU:C:2021:249, 108. punkts).

356 Šajā ziņā noregulējuma shēmas 4.2. pantā VNV norādīja, ka *Banco Popular* noregulējums bija nepieciešams un samērīgs, lai jo īpaši sasniegtu mērķi nodrošināt *Banco Popular* kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību. Noregulējuma shēmas 4.4. pantā VNV noteica trīs *Banco Popular* kritiski svarīgas funkcijas Deleģētās regulas 2016/778 6. panta izpratnē, proti, noguldījumu iekasēšanu no mājsaimniecībām un nefinanšu uzņēmumiem, aizdevumu izsniegšanu MVU un skaidras naudas maksājumu pakalpojumus.

357 Prasītāji neizvirza nevienu argumentu, lai apstrīdētu šos vērtējumus.

358 No iepriekš minētā izriet, ka *Banco Popular* noregulējuma procedūrai ir vispārējo interešu mērķis Hartas 52. panta 1. punkta izpratnē, proti, mērķis nodrošināt finanšu tirgu stabilitāti, kas var attaisnot tiesību tikt uzklausītam ierobežojumu.

359 Otrām kārtām, Savienības vispārējās interesēs, it īpaši mērķu saglabāt finanšu tirgu stabilitāti un nodrošināt *Banco Popular* kritiski svarīgo funkciju turpinātību, sasniegšana prasa, lai pēc tam, kad ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, pēc iespējas ātrāk tiktu veikta noregulējuma darbība.

360 Šajā ziņā vairāki Regulas Nr. 806/2014 apsvērumi liek domāt, ka tad, kad noregulējuma darbība kļūst nepieciešama, tā ir jāveic ātri. Runa tostarp ir par šīs regulas 26., 31. un 53. apsvērumu, kā arī it īpaši tās 56. apsvērumu, kurā ir paredzēts, ka, lai ierobežotu finanšu tirgu un ekonomikas traucējumus, noregulējuma procedūra būtu jāīsteno īsā laika posmā.

361 Tiesa ir uzskatījusi, ka Regulas Nr. 806/2014 mērķis saskaņā ar tās 8. apsvērumu ir ieviest efektīvākus noregulējuma mehānismus, kuriem būtu jābūt svarīgam instrumentam, lai novērstu kaitējumu, ko iepriekš ir izraisījusi banku kļūšana par maksātnespējīgām, un ka šāds mērķis paredz ātru lēmumu pieņemšanu, kā par to liecina minētās regulas 18. pantā paredzētie īsie termiņi, lai netiktu apdraudēta finanšu stabilitāte (spriedums, 2021. gada 6. maijs, *ABLV Bank* u.c./ECB, C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:369, 55. punkts).

362 Tādējādi Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā tostarp ir noteikts, ka, ja ECB uzskata, ka vienība atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, tā nekavējoties paziņo savu vērtējumu Komisijai un VNV. Saskaņā ar šī paša panta 2. punktu, ja VNV pati veic vērtējumu, par to nekavējoties paziņo ECB. Ja ir izpildīti tā 1. punktā izklāstītie nosacījumi, VNV

pieņem noregulējuma shēmu, kuru saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 7. punktu tūlīt pēc tās pieņemšanas nosūta Komisijai. Tad Komisijai ir 24 stundu termiņš noregulējuma shēmas apstiprināšanai vai iebildumu izteikšanai.

363 No tā izriet, ka, ja vienība atbilst noregulējuma darbības veikšanas nosacījumiem, proti, pirmkārt, tā atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, otrkārt, nepastāv pamatotas izredzes, ka citi privāta rakstura vai uzraudzības pasākumi novērsīs tās maksātnespēju saprātīgā termiņā un treškārt, ka tās noregulējums ir nepieciešams, lai sasniegtu vienu vai vairākus no Regulas Nr. 806/2014 14. pantā minētajiem mērķiem, tās pašas regulas 18. pants paredz, ka lēmums jāpieņem ļoti īsā laikā.

364 Tādējādi šajā gadījumā no brīža, kad ECB konstatēja, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, un VNV uzskatīja, ka Regulas Nr. 806/2014 18. pantā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti, noregulējuma shēma bija jāpieņem pēc iespējas ātrāk.

365 Šāda ātra lēmuma pieņemšana bija pamatota ar nepieciešamību nodrošināt *Banco Popular* kritiski svarīgo funkciju turpinātību un novērst tās situācijas būtisko negatīvo ietekmi uz finanšu tirgiem, it īpaši novēršot negatīvas ietekmes paplašināšanās riskus. Tā kā šajā lietā *Banco Popular* maksātnespēja iestājās darbadienā, procedūra bija jāpabeidz un lēmums bija jāpieņem pirms tirgus atvēršanas 2017. gada 7. jūnija rītā.

366 Kā uzsvēris ģenerāladvokāts M. Kamposs Sančess-Bordona [*M. Campos Sánchez-Bordona*] savu secinājumu apvienotajās lietās *ABLV Bank* u.c./ECB (C-551/19 P un C-552/19 P, EU:C:2021:16) 80. punktā, steidzamība, ar kādu šīm Savienības iestādēm un aģentūrām ir jāpieņem lēmumi, ir vajadzīga, lai novērstu bankas iestādes noregulējuma negatīvo ietekmi uz finanšu tirgiem, un šīs steidzamības dēļ to lēmumam ir *de facto* jābūt "sagatavotam" jau pirms procedūras uzsākšanas, izmantojot izdevību, ka vērtspapīru tirgi ir slēgti.

367 Tādējādi lēmuma pieņemšanas ātrums ir uzskatāms par tā efektivitātes nosacījumu.

368 Tādējādi Tiesa jau ir nolēmusi, ka steidzamība, kas prasa tūlītēju kompetentās iestādes rīcību, attaisno tiesību tikt uzklausītām ierobežošanu personām, kuras skar veiktie pasākumi vides atbildības jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 9. marts, *ERG* u.c., C-379/08 un C-380/08, EU:C:2010:127, 67. punkts) un lauksaimniecības jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 15. jūnijs, *Dokter* u.c., C-28/05, EU:C:2006:408, 76. punkts).

369 Turklāt līdzekļu iesaldēšanas pasākumu jomā Tiesa ir nospriedusi, ka pamatojuma, uz kuru ir balstīta personas vārda vai organizācijas nosaukuma sākotnējā iekļaušana to personu sarakstā, pret kurām vērsti ierobežojoši pasākumi, paziņošana pirms šīs iekļaušanas varētu apdraudēt Savienības tiesībās noteikto līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanas pasākumu efektivitāti. Lai sasniegtu piemērojamās regulas mērķi, šiem pasākumiem jau pēc to dabas ir jāpiemīt pārsteiguma momentam un tie ir jāpiemēro nekavējoties (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 3. septembris, *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, 338.–340. punkts; 2011. gada 21. decembris, Francija/*People's Mojahedin Organization of Iran*, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 61. punkts, un 2020. gada 12. februāris, *Amisi Kumba*/Padome, T-163/18, EU:T:2020:57, 51. punkts).

370 Iemeslu, kas ir saistīti arī ar Savienības tiesībās izvirzīto mērķi un tajās paredzēto pasākumu efektivitāti, dēļ Savienības iestādēm nav arī pienākuma uzklausīt prasītājus pirms to sākotnējās iekļaušanas to personu sarakstā, pret kurām vērsti ierobežojoši pasākumi (šajā nozīmē skat.

spriedumus, 2008. gada 3. septembris, *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, 341. punkts, un 2013. gada 25. aprīlis, *Gbagbo*/Padome, T-119/11, nav publicēts, EU:T:2013:216, 103. punkts).

371 Tas tā ir vēl jo vairāk gadījumos, kad tiesību tikt uzklausītam ierobežojums skar nevis vienību, uz kuru attiecas noregulējuma procedūra, proti, *Banco Popular*, bet gan prasītājus tās pašu kapitāla instrumentu turētāju statusā.

372 Tāpat ir jānorāda, ka savā 2004. gada 1. aprīļa lēmumā *Camberrow MM5 AD* pret Bulgāriju (CE:ECHR:2004:0401DEC005035799) ECT konstatēja, ka maksātnespējīgas bankas kā uzņēmuma, kurš turpina darboties, pārdošana ir veikta, lai panāktu ātru un skaidrāku tās kreditoru prasījumu apmierināšanu, kuri to gaidīja jau vairākus gadus, un maksātnespējas procedūras ātru pabeigšanu. Līdz ar to bankas pārdošanai paredzētajā procedūrā vienkāršība un ātrums bija ļoti nepieciešami. Ja tiesību aktā būtu paredzēts, ka maksātnespējas tiesai ir pienākums konsultēties ar visiem bankas akcionāriem un kreditoriem, tas izraisītu procedūras būtisku palēninášanos un līdz ar to kreditoriem izmaksājamo summu un maksātnespējas procedūras pabeigšanas papildu kavēšanos.

373 2005. gada 24. novembra spriedumā *Capital Bank AD* pret Bulgāriju (CE:ECHR:2005:1124JUD004942999, 136. punkts) ECT nosprieda, ka tādā ekonomiski jutīgā jomā kā banku sistēmas stabilitāte un noteiktās situācijās var pastāvēt primāra nepieciešamība rīkoties ar vislielāko rūpību un bez brīdinājuma, lai novērstu neatgriezenisku kaitējumu bankai, tās noguldītājiem un citiem kreditoriem vai banku un finanšu sistēmai kopumā.

374 Turklāt tas, ka noregulējuma shēma var radīt iejaukšanos prasītāju tiesībās uz īpašumu, nevar attaisnot pienākumu piešķirt tiem tiesības tikt uzklausītiem pirms tās veikšanas.

375 Šajā ziņā Vispārējā tiesa 2018. gada 13. jūlija sprieduma *K. Chrysostomides & Co*. u.c./Padome u.c. (T-680/13, EU:T:2018:486) 282. punktā jau uzsvēra, ka piemērojamām procedūrām ir jāsniedz konkrētajai personai pienācīga iespēja aizstāvēt savas intereses kompetentajās iestādēs. Lai nodrošinātu šīs prasības, kas ir Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas, kas parakstīta Romā 1950. gada 4. novembrī, 1. protokola 1. pantam raksturīga prasība, ievērošanu, jāaplūko piemērojamās procedūras vispārīgi (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 3. septembris, *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, 368. punkts un tajā minētā judikatūra; 2013. gada 25. aprīlis, *Gbagbo*/Padome, T-119/11, nav publicēts, EU:T:2013:216, 119. punkts, un ECT, 2004. gada 20. jūlijs, *Bäck* pret Somiju, CE:ECHR:2004:0720JUD003759897, 56. punkts). Tātad minēto prasību nevar interpretēt tādējādi, ka ieinteresētajai personai ir jāvar visos gadījumos aizstāvēt kompetentajās iestādēs savas intereses, pirms tiek veikti pasākumi, ar ko tiek aizskartas tās tiesības uz īpašumu (šajā nozīmē skat. ECT, 2006. gada 19. septembris, *Maupas* un citi pret Franciju, CE:ECHR:2006:0919JUD001384402, 20. un 21. punkts).

376 Vispārējā tiesa uzskatīja, ka tas tā ir it īpaši tad, ja, kā tas ir šajā gadījumā, attiecīgie pasākumi nav uzskatāmi par sankciju un ietilpst īpašā steidzamības kontekstā. Šajā pēdējā minētajā ziņā Vispārējā tiesa norādīja, ka runa ir par to, lai novērstu konkrēto banku neizbēgamā sabrukuma risku, lai saglabātu dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti, kā arī, lai izvairītos no kaitējuma citām eurozonas dalībvalstīm. Iepriekšējas apspriešanas procedūras īstenošana, kuras ietvaros vairāki tūkstoši konkrēto banku noguldītāju un akcionāru būtu varējuši lietderīgi aizstāvēt savas intereses, pirms tiek pieņemtas kaitējumu radošās tiesību normas, būtu nenovēršami novilcinājusi pasākumu, kuru mērķis bija novērst šādu sabrukumu, piemērošanu. Tādējādi tiktu būtiski

apdraudēts mērķis saglabāt šīs dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti un izvairīties no kaitējuma pārējām eurozonas dalībvalstīm (skat. spriedumu, 2018. gada 13. jūlijs, *K. Chrysostomides & Co*. u.c./Padome u.c., T-680/13, EU:T:2018:486, 282. punkts un tajā minētā judikatūra).

377 Šo vērtējumu apstiprināja Tiesa, kura uzskatīja, ka Vispārējā tiesa savu argumentāciju pamatoti balstīja uz ECT 2016. gada 21. jūlija spriedumu lietā *Mamatas* un citi pret Grieķiju (EC:ECHR:2016:0721JUD006306614), no kura izriet, ka prasība, saskaņā ar kuru ikvienam tiesību uz īpašumu ierobežojumam ir jābūt noteiktam likumā, nevar tikt interpretēta tādējādi, ka pirms šī likuma pieņemšanas būtu jāapspriežas ar attiecīgajām personām, it īpaši tad, ja šāda iepriekšēja apspriešanās būtu nenovēršami novilcinājusi to pasākumu piemērošanu, kuru mērķis ir novērst attiecīgo banku sabrukumu (spriedums, 2020. gada 16. decembris, Padome u.c./ *K. Chrysostomides & Co*. u.c., C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P un C-604/18 P, EU:C:2020:1028, 159. punkts).

378 Turklāt ir jāuzskata, ka nepieciešamība rīkoties ātri, neinformējot vienības akcionārus un kreditorus par to skarošās noregulējuma procedūras neizbēgamību, ir vērsta uz to, lai novērstu šīs vienības situācijas pasliktināšanos, kas kaitētu noregulējuma darbības efektivitātei. Proti, ja bankas akcionāri vai obligāciju turētāji tiktu informēti par to, ka tā varētu tikt pakļauta noregulējuma procedūrai un ka tādējādi tā ir tikusi uzskatīta par tādu, kura atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, tas varētu tos mudināt pārdot savus vērtspapīrus tirgos un izraisīt masveida noguldījumu izņemšanu, kā rezultātā tiktu pasliktināta bankas finansiālā situācija un tiktu apgrūtināta vai pat padarīta neiespējama tāda risinājuma pieņemšana, kas varētu kavēt tās likvidāciju.

379 Šajā ziņā, kā tas izriet no Regulas Nr. 806/2014 116. apsvēruma, kas minēts šī sprieduma 187. punktā, jebkāda informācija, ko sniedz attiecībā uz lēmumu pirms tā pieņemšanas – vai nu par noregulējuma nosacījumu izpildi, vai par konkrēta instrumenta vai darbības izmantošanu noregulējuma laikā –, ir uzskatāma par tādu, kas var ietekmēt attiecīgās darbības skartās sabiedriskās un privātās intereses.

380 Jānorāda, ka prasības pieteikumā prasītāji piekrīt, ka jau tikai norāde uz to, ka VNV apsver iespēju, vai tai būtu jāpiemēro savas pilnvaras attiecībā uz konkrētu vienību, esot būtisks notikums tirgū, kas mudinot ieguldītājus, kreditorus un noguldītājus veikt aizsardzības pasākumus, lai izvairītos no zaudējumiem.

381 Tādējādi ir jāuzskata, ka prasītāju uzklausīšana pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas vai pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas būtu izraisījusi būtisku procedūras palēninášanos un līdz ar to būtu apdraudējusi gan pasākuma mērķu sasniegšanu, gan tā efektivitāti.

382 Šajā ziņā prasītāji norāda, ka Komisija un VNV ir izvērtējušas potenciālo nepieciešamību veikt noregulējuma darbību vairākas nedēļas pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, kas Komisijai esot devis pietiekami daudz laika prasītāju uzklausīšanai.

383 Pietiek konstatēt, ka līdz 2017. gada 6. jūnijam, kas ir diena, kurā ECB konstatēja, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, un pirms VNV lēmuma īstenot noregulējuma procedūru, *Banco Popular* noregulējums bija tikai iespējamība. Turklāt prasītāji neizskaidro, sākot no kura brīža Komisijai būtu bijis jāapspriežas ar *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentu turētājiem, turklāt jāņem vērā fakts, ka to identitāte ar mainīties, ņemot vērā, ka pašu kapitāla instrumenti ir apgrozāmi tirgos.

384 No tā izriet, pirmkārt, ka prasītāju iepriekšēja uzklausīšana, tos informējot par tūlītēju noregulējuma pasākumu, būtu radījusi risku, ka tie rīkosies tirgū veidā, kas pasliktinās *Banco Popular* finansiālo situāciju. Šāda uzklausīšana tādējādi būtu varējusi kaitēt paredzētās noregulējuma darbības efektivitātei.

385 Otrkārt, ņemot vērā noregulējuma shēmas pieņemšanas steidzamību, neesot bijis iespējams iepriekš apspriesties ar prasītājiem tāpat kā citiem *Banco Popular* akcionāriem vai pašu kapitāla instrumentu turētājiem ne tikai grūtību, kas saistītas ar to identificēšanu, dēļ, bet arī tādēļ, ka nebija iespējams efektīvi analizēt viņu apsvērumus pirms noregulējuma shēmas vai apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.

386 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasītāju uzklausīšana pirms noregulējuma shēmas vai apstrīdētā lēmuma pieņemšanas būtu apdraudējusi finanšu tirgu stabilitātes un vienības kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktības aizsardzības mērķus, kā arī noregulējuma procedūras ātruma un efektivitātes prasības.

387 Tādējādi prasītāju neuzklausīšana *Banco Popular* noregulējuma procedūrā ir uzskatāma par tiesību tikt uzklausītam ierobežojumu, kas ir pamatots un nepieciešams, lai izpildītu vispārējo interešu mērķi, un ar to tiek ievērots samērīguma princips atbilstoši Hartas 52. panta 1. punktam.

388 Tādēļ sestais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par piekto pamatu attiecībā uz tiesību uz īpašumu pārkāpumu

389 Prasītāji norāda, ka ar apstrīdēto lēmumu apstiprinātā noregulējuma shēma pārkāpj to Hartas 17. panta 1. punktā noteiktās tiesības uz īpašumu. Tie apgalvo, ka ar apstrīdēto lēmumu apstiprinātā noregulējuma shēma tiem ir ekspropriējusi to pašu kapitāla instrumentus. Noregulējuma shēmā pieņemtais lēmums norakstīt pašu kapitāla instrumentus esot uzskatāms par prettiesisku ekspropriāciju, kas neatbilstot Hartas 17. panta 1. punkta prasībām, ciktāl tas neatbilstot nosacījumam "paredzēti tiesību aktos" un ciktāl neesot paredzēta taisnīga atlīdzība.

390 Hartas 17. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Ikvienai personai ir tiesības uz īpašumu, kas iegūts likumīgi, tiesības to lietot un atsavināt, kā arī tiesības attiecībā uz to dot rīkojumu savas nāves gadījumam. Nevienam nedrīkst atņemt īpašumu, ja vien tas nav jādara sabiedrības interesēs, kā arī gadījumos un apstākļos, kuri ir paredzēti tiesību aktos, ar noteikumu, ka par zaudējumiem laikus izmaksā taisnīgu kompensāciju. Īpašuma izmantošanu var noteikt ar tiesību aktiem, ciktāl tas nepieciešams vispārējās interesēs."

391 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Hartas 17. panta 1. punktā garantētās tiesības uz īpašumu nav absolūta prerogatīva un to īstenošana var tikt ierobežota, pamatojoties uz Savienības vispārējo interešu mērķiem. Līdz ar to, kā izriet no Hartas 52. panta 1. punkta, tiesību uz īpašumu izmantošanu var ierobežot ar nosacījumu, ka šie ierobežojumi tiešām atbilst sasniedzamajiem vispārējo interešu mērķiem un attiecībā uz sasniedzamo mērķi nav pārmērīga un nepieļaujama iejaukšanās, kas skar šādi garantēto tiesību pašu būtību (skat. spriedumu, 2016. gada 20. septembris, *Ledra Advertising* u.c./Komisija un ECB, no C-8/15 P līdz C-10/15 P, EU:C:2016:701, 69. un 70. punkts un tajos minētā judikatūra; spriedumi, 2020. gada 16. jūlijs, *Adusbef* u.c., C-686/18, EU:C:2020:567, 85. punkts, un 2019. gada 23. maijs, *Steinhoff* u.c./ECB, T-107/17, EU:T:2019:353, 100. punkts).

392 No tā izriet, ka tiesības uz īpašumu nav absolūtas tiesības, bet saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu, kas minēts šī sprieduma 336. punktā, tās var tikt pakļautas ierobežojumiem, ja tie ir paredzēti piemērojamos tiesību aktos, nepieciešami vispārēja mērķa sasniegšanai un samērīgi ar šo mērķi.

393 Jāatgādina, ka noregulējuma shēmas 6. pantā VNV, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 21. pantu, nolēma norakstīt un konvertēt *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentus veidā, kas precizēts šī sprieduma 73. punktā.

394 Turklāt no Regulas Nr. 806/2014 61. apsvēruma izriet, ka akcionāru un kreditoru tiesību ierobežojumiem jāatbilst Hartas 52. panta 1. punktā izklāstītajiem principiem un, otrkārt, no tās pašas regulas 62. apsvēruma izriet, ka tiesību uz īpašumu pārkāpumi nedrīkst būt nesamērīgi.

395 Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 15. panta par vispārējiem noregulējuma principiem 1. punkta a) apakšpunktu zaudējumus pirmie sedz noregulējamās iestādes akcionāri.

396 Šajā ziņā attiecībā uz banku akcionāriem Tiesa ir nospriedusi, ka saskaņā ar akciju sabiedrību akcionāru statusam piemērojamo vispārējo sistēmu tie pilnībā uzņemas savu ieguldījumu risku (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 73. punkts).

397 Valsts atbalsta jomā Tiesa ir uzskatījusi, ka, tā kā akcionāri ir atbildīgi par bankas parādiem tās pamatkapitāla apmērā, nevar uzskatīt, ka tas, ka Komisijas paziņojuma par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu no 2013. gada 1. augusta atbalsta pasākumiem banku labā saistībā ar finanšu krīzi ("Banku darbības paziņojums") (OV 2013, C 216, 1. lpp.) 40.–46. punktā, lai novērstu bankas pašu kapitāla iztrūkumu, tiek pieprasīts, lai pirms valsts atbalsta piešķiršanas šie akcionāri veiktu ieguldījumu bankas zaudējumu izlīdzināšanai tikpat lielā mērā, kā tas tiktu darīts, ja šāda valsts atbalsta nebūtu, ietekmētu to tiesības uz īpašumu (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 74. punkts).

398 Pēc analoģijas jāuzskata, ka lēmums noregulējuma shēmā norakstīt un konvertēt *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentus, kas ir prasītāju īpašumā, ir jāuzskata par sekām tam, ka vienības akcionāriem ir jāuzņemas ar viņu ieguldījumiem saistītie riski un ka, tā kā šai vienībai ir piemērojama noregulējuma darbība tās maksātnespējas dēļ, tiem ir jāuzņemas tās ekonomiskās sekas.

399 Šajā ziņā Vispārējā tiesa jau ir nospriedusi, ka pasākums, kas izpaužas kā Kipras bankas akciju nominālvērtības samazināšana, ir samērīgs ar šī pasākuma mērķi. Vispirms tā norādīja, ka šī pasākuma mērķis ir veicināt bankas rekapitalizāciju un ka tas ir piemērots, lai veicinātu Kipras un eurozonas finanšu sistēmas stabilitāti kopumā. Turpinājumā tā konstatēja, ka šis pasākums nepārsniedz to, kas ir piemērots un nepieciešams šī mērķa sasniegšanai, ņemot vērā, ka mazāk ierobežojošas alternatīvas nebija īstenojamas vai nebūtu ļāvušas sasniegt gaidītos rezultātus. Visbeidzot, tā uzskatīja, ka, ņemot vērā arī sasniedzamā mērķa svarīgumu, pasākums nerada pārmērīgus apgrūtinājumus. Šajā ziņā tā atgādināja, ka banku akcionāri pilnībā uzņemas savu ieguldījumu risku (spriedums, 2018. gada 13. jūlijs, *K. Chrysostomides & Co*. u.c./Padome u.c., T-680/13, EU:T:2018:486, 330. punkts).

400 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa secināja, ka nevar tikt uzskatīts, ka šīs bankas akciju nominālvērtības samazināšana būtu pārmērīga un nepieņemama iejaukšanās, kas apdraud akcionāru tiesību uz īpašumu pašu būtību (spriedums, 2018. gada 13. jūlijs, *K. Chrysostomides & Co*. u.c./Padome u.c., T-680/13, EU:T:2018:486, 331. punkts).

401 Turklāt jāatgādina, ka no šī sprieduma 343. punktā minētās judikatūras izriet, ka finanšu pakalpojumiem ir būtiska nozīme Savienības ekonomikā un ka vienas vai vairāku banku maksātnespēja var ātri izplatīties uz citām bankām vai nu attiecīgajā dalībvalstī, vai citās dalībvalstīs.

402 Tiesa jau ir nospriedusi, ka, ņemot vērā mērķi nodrošināt banku sistēmas stabilitāti eurozonā un nenovēršamo finansiālo zaudējumu risku, kāds konkrēto banku noguldītājiem draudētu to maksātnespējas gadījumā, atsevišķi tiesību uz īpašumu ierobežojumi var tikt pamatoti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 20. septembris, *Ledra Advertising* u.c./Komisija un ECB, no C-8/15 P līdz C-10/15 P, EU:C:2016:701, 74. punkts).

403 Tiesa arī ir nolēmusi, ka, lai gan pastāv skaidra vispārējā interese visā Savienībā nodrošināt investoru stingru un konsekventu aizsardzību, nevar tikt uzskatīts, ka šī interese visos gadījumos dominē pār vispārējo interesi nodrošināt finanšu sistēmas stabilitāti (spriedumi, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 91. punkts, un 2016. gada 8. novembris, *Dowling* u.c., C-41/15, EU:C:2016:836, 54. punkts).

404 Jāatgādina, ka noregulējuma shēmas 4.2. pantā VNV uzskatīja, ka noregulējums ir nepieciešams un samērīgs ar Regulas Nr. 806/2014 14. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētajiem mērķiem, proti, nodrošināt kritiski svarīgo funkciju nepārtrauktību un novērst būtisku negatīvu ietekmi uz finanšu stabilitāti, tostarp novēršot kaitīgas ietekmes izplatīšanos – arī uz tirgus infrastruktūru –, un uzturot tirgus disciplīnu. Tā norādīja, ka, likvidējot *Banco Popular* saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, šie mērķi netiktu sasniegti tādā pašā mērā. Apstrīdētajā lēmumā Komisija tieši piekrita VNV izvirzītajiem iemesliem, lai pamatotu noregulējuma darbības nepieciešamību sabiedrības interesēs.

405 Tādējādi noregulējuma shēma, ciktāl tās mērķis bija saglabāt vai atjaunot *Banco Popular* finanšu stāvokli un jo īpaši ciktāl tā bija alternatīva tās likvidācijai, atbilda vispārējo interešu mērķim Hartas 52. panta 1. punkta izpratnē, proti, garantēt finanšu tirgu stabilitāti.

406 Prasītāji norāda, ka tie neapstrīd Regulas Nr. 806/2014 paredzētā vienotā noregulējuma mehānisma saderību ar Hartu un ka tie piekrīt, ka maksātnespējīgas bankas noregulējumam, kas saskaņā ar šīs regulas noteikumiem ir paredzēts tam, lai aizsargātu banku sistēmas stabilitāti, likumīgi ir sabiedrības intereses.

407 Pirmām kārtām, prasītāji norāda, ka lēmums norakstīt un konvertēt tiem piederošos *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentus ir pretrunā Hartas 17. panta 1. punkta prasībām, jo tajā nav ievēroti tiesību aktos paredzētie nosacījumi. To motīvu dēļ, kas norādīti citos pamatos, noregulējuma shēmā un apstrīdētajā lēmumā neesot ievēroti vispārējie Savienības tiesību principi, nedz arī Regulas Nr. 806/2014 noteikumi.

408 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka no citu pamatu analīzes izriet, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 noteikumus, nedz arī pārkāpusi vispārējos tiesību principus.

409 Turklāt, pirmkārt, jākonstatē, ka citos pamatos prasītāji neapstrīd to, ka ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. pantā paredzētie nosacījumi, kas pamato noregulējuma shēmas pieņemšanu. Otrkārt, prasītāji neizvirza konkrētus argumentus, lai pierādītu, ka VNV lēmums par pašu

kapitāla instrumentu norakstīšanu un konvertāciju, kas ir pasākums, kas var apdraudēt to tiesības uz īpašumu, nav saderīgs ar Regulas Nr. 806/2014 21. panta noteikumiem un ka Komisijai līdz ar to neesot vajadzējis to apstiprināt.

410 No tā izriet, ka prasītāji nav izvirzījuši nevienu argumentu, kas varētu likt apstrīdēt, pirmkārt, to, ka VNV lēmums norakstīt un konvertēt *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentus ir saderīgs ar Regulā Nr. 806/2014 paredzētajiem nosacījumiem un, otrkārt, ka šis lēmums bija nepieciešams, lai sasniegtu vispārējo mērķi, kas var attaisnot tiesību uz īpašumu ierobežojumus.

411 Otrām kārtām, prasītāji norāda, ka noregulējuma shēma un apstrīdētais lēmums pārkāpj Hartas 17. panta 1. punktu un ka tajos nav paredzēts tiem izmaksāt kompensāciju.

412 Jānorāda, ka Regulas Nr. 806/2014 15. panta 1. punkta g) apakšpunktā ir noteikts, ka neviens kreditors necieš lielākus zaudējumus nekā tos, kas viņam būtu radušies, ja noregulējamā vienība būtu likvidēta atbilstoši parastajai maksātnespējas procedūrai.

413 Lai noteiktu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu labvēlīgāka, ja attiecīgajai vienībai būtu piemērota parastā maksātnespējas procedūra, Regulas Nr. 806/2014 20. panta 16. punktā ir paredzēts, ka vērtēšana notiek pēc noregulējuma. Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 20. panta 17. punktu šī vērtēšana pierāda, vai pastāv atšķirība starp attieksmi pret akcionāriem un kreditoriem, iestādei piemērojot parasto maksātnespējas procedūru brīdī, kad tika pieņemts lēmums par noregulējuma darbību, un faktisko attieksmi pret tiem noregulējuma ietvaros.

414 Ja pēc šīs novērtēšanas tiek konstatēts, ka akcionāri vai kreditori noregulējuma ietvaros ir cietuši lielākus zaudējumus nekā tie, kas tiem būtu radušies likvidācijas laikā saskaņā ar parasto maksātnespējas procedūru, Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punktā ir paredzēts, ka VNV var izmantot VNF, lai tiem atlīdzinātu zaudējumus.

415 No tā izriet, ka ar Regulu Nr. 806/2014 ir izveidots mehānisms, lai nodrošinātu, ka noregulējamās vienības akcionāriem vai kreditoriem tiek piešķirta taisnīga kompensācija atbilstoši Hartas 17. panta 1. punkta prasībām.

416 Turklāt pretēji tam, ko norāda prasītāji, ar to, ka viņi nav saņēmuši kompensāciju noregulējuma shēmas dienā, nepietiek, lai konstatētu viņu tiesību uz īpašumu pārkāpumu, jo Hartas 17. panta 1. punktā nav paredzēta kompensācijas izmaksa vienlaikus ar tiesību uz īpašumu ierobežojumu, bet gan izmaksa laikus.

417 Turklāt attiecībā uz replikā izvirzītajiem prasītāju argumentiem ar nolūku apstrīdēt 3. vērtējumu, kas attiecas uz *Deloitte* neatkarības trūkumu un to tiesību piekļūt lietas materiāliem pārkāpumu, pietiek konstatēt, ka tie nav iedarbīgi. Šie argumenti attiecas uz 3. vērtējumu, kas tika veikts pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, turklāt atsevišķā procedūrā, tādējādi tie nevar likt apšaubīt apstrīdētā lēmuma likumību.

418 Trešām kārtām, replikā prasītāji apgalvo, ka kompensācija, kas noteikta, pamatojoties uz atšķirīgu attieksmi pret kreditoriem noregulējuma darbības ietvaros un parastajā maksātnespējas procedūrā, nav uzskatāma par taisnīgu kompensāciju Hartas 17. panta 1. punkta izpratnē. Tie norāda, ka tad, ja Komisija būtu ievērojusi Savienības tiesības, apstrīdētais lēmums nebūtu pieņemts vai arī noregulējuma shēma atšķirtos, un tādēļ zaudējumu atlīdzība, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 76. panta 1. punktu, neesot uzskatāma par taisnīgu kompensāciju. Faktiskā

prasītāju zaudējumu atlīdzība esot jānosaka, pamatojoties uz pareizu hipotētisku scenāriju, kas esot noregulējuma neesamība, kam seko privāts risinājums vai, pakārtoti, noregulējums, kas pamatots ar pareizu *Banco Popular* vērtējumu.

419 Jāatgādina, ka Regulas Nr. 806/2014 15. panta 1. punkta g) apakšpunktā norādītā principa, saskaņā ar kuru neviens kreditors netiek nostādīts sliktākā situācijā, mērķis ir nodrošināt to, ka, ja prasītāju tiesību uz īpašumu aizskārums, kas izriet no noregulējuma shēmas, ir lielāks par to, kāds tām būtu nodarīts, ja *Banco Popular* tiktu likvidēta parastā maksātnespējas procedūrā, tie varētu saņemt kompensāciju.

420 Šajā lietā noregulējuma shēmā VNV konstatēja, ka ir izpildīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi, proti, ka *Banco Popular* atrodas maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā, ka neviens cits prudenciāls vai privātā sektora pasākums, ņemot vērā noteiktos termiņus, nevar novērst tās saistību neizpildi un ka noregulējuma darbība ir nepieciešama sabiedrības interesēs. Jāatgādina, ka prasītāji neapstrīd to, ka šajā gadījumā šie nosacījumi ir izpildīti.

421 No tā izriet, ka gadījumā, ja noregulējuma shēma nebūtu pieņemta, alternatīva bija *Banco Popular* likvidācija parastā maksātnespējas procedūrā, un prasītāji to atzina tiesas sēdē.

422 Turklāt no trešā pamata analīzes izriet, ka prasītāju norādītajam hipotētiskajam scenārijam, kas ietverts to papildu eksperta ziņojumā un kas izpaužas kā *Banco Popular* noregulējuma neesamība, kam seko privāts risinājums, nav nozīmes.

423 Papildus, pretēji prasītāju norādītajam, to investīciju vērtība nav aprēķināma, ņemot vērā situāciju pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas, bet gan tā atbilst pieņēmumam, ka noregulējuma shēma nav pieņemta, kas atbilst *Banco Popular* likvidācijas situācijai atbilstoši parastai maksātnespējas procedūrai.

424 Šajā ziņā valsts atbalsta jomā Tiesa ir nospriedusi, ka banku, kas nonākušas grūtībās, akcionāriem katrā ziņā būs tāda paša mēroga grūtības neatkarīgi no tā, vai to iemesls ir spriedums, ar kuru atzīta maksātnespēja valsts atbalsta nesaņemšanas dēļ, vai šāda atbalsta piešķiršanas procedūra, kurš ir pakārtots nosacījumam par iepriekšēju sloga sadalījumu (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 75. punkts).

425 Tiesa norādīja, ka Banku darbības paziņojuma 46. punktā ir paredzēts, ka "ir jāievēro princips "neviens kreditors nav sliktāks par citiem"" un ka "pakārtotajiem kreditoriem ekonomiskā ziņā nebūtu jāsaņem mazāka summa par to, kādu tie būtu saņēmuši, ja valsts atbalsts nebūtu piešķirts" (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 77. punkts).

426 Tiesa uzskata, ka no šī punkta izriet, ka sloga sadalījuma pasākumi, kas ir noteikti kā priekšnosacījums valsts atbalsta piešķiršanai bankai, kurā konstatēts iztrūkums, nevar apdraudēt pakārtoto kreditoru tiesības uz īpašumu tādā apmērā, kādā tās tiktu apdraudētas maksātnespējas procedūras laikā, ja šāds atbalsts netiktu piešķirts. Šādos apstākļos nav pamata apgalvot, ka Banku darbības paziņojumā paredzētie sloga sadalījuma pasākumi būtu uzskatāmi par iejaukšanos akcionāru un pakārtoto kreditoru tiesībās uz īpašumu (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Kotnik* u.c., C-526/14, EU:C:2016:570, 78. un 79. punkts).

427 Turklāt, runājot par akcijas vērtību, maksājamā atlīdzības summa tiek noteikta attiecībā pret šīs akcijas patieso tirgus vērtību strīdīgo normatīvo aktu pieņemšanas brīdī, nevis attiecībā pret tās nominālo vērtību vai summu, kādu tās turētājs cerēja saņemt, iegādājoties akciju (skat. spriedumu, 2018. gada 13. jūlijs, *K. Chrysostomides & Co*. u.c./Padome u.c., T-680/13, EU:T:2018:486, 314. punkts un tajā minētā judikatūra).

428 Līdz ar to pēc analoģijas ir jāuzskata, ka Regulas Nr. 806/2014 15. panta 1. punkta g) apakšpunktā paredzētā principa, saskaņā ar kuru pret nevienu kreditoru nevar izturēties sliktāk, piemērošana šajā gadījumā prasītājiem garantē taisnīgu kompensāciju, kas atbilst Hartas 17. panta 1. punkta prasībām.

429 No visa iepriekš minētā izriet, ka, pirmkārt, *Banco Popular* atradās maksātnespējas vai iespējamas maksātnespējas situācijā un ka nebija alternatīvu pasākumu, kas varētu novērst šo situāciju, otrkārt, ja noregulējums netiktu īstenots, pret *Banco Popular* būtu uzsākta parastā maksātnespējas procedūra un, treškārt, *Banco Popular* akcionāriem bija jāuzņemas risks par saviem ieguldījumiem, un ka Regulā Nr. 806/2014 ir paredzēta iespējama kompensācijas izmaksa, piemērojot principu, ka neviens kreditors netiek nostādīts sliktākā situācijā. Tādēļ ir jāsecina, ka lēmums norakstīt un konvertēt *Banco Popular* pašu kapitāla instrumentus noregulējuma shēmā nav nesamērīga un nepieļaujama iejaukšanās, kas skar pašu prasītāju tiesību uz īpašumu būtību, bet ir uzskatāms par pamatotu un samērīgu prasītāju tiesību uz īpašumu ierobežojumu saskaņā ar Hartas 17. panta 1. punkta un 52. panta 1. punkta noteikumiem.

430 Turklāt ir jānorāda, ka prasītāji apgalvo, ka attieksme parastā maksātnespējas procedūrā ir pareizais kritērijs, lai noteiktu kompensāciju gadījumā, kad bankas noregulējums ir veikts likumīgi. Tie apgalvo, ka, tā kā šajā gadījumā noregulējuma shēma neatbilst Regulas Nr. 806/2014 noteikumiem, tiem izmaksājamā kompensācija ir jāpamato ar situāciju, kurā tie atrastos, ja prettiesiskie akti nebūtu pieņemti.

431 Jākonstatē, ka šādas argumentācijas mērķis nav pierādīt tiesību uz īpašumu pārkāpumu, bet gan tā faktiski ir prasība atlīdzināt kaitējumu, kas nodarīts Savienības iestādes pieļautas prettiesiskas rīcības dēļ un kas var tikt noteikts saistībā ar prasību par zaudējumu atlīdzību.

432 Tādēļ piektais pamats ir jānoraida.

Par pieteikumiem par procesa organizatoriskajiem pasākumiem

433 Prasības pieteikumā prasītāji iesniedz pieteikumus par procesa organizatoriskajiem pasākumiem, lūdzot Vispārējo tiesu uzdot Komisijai, VNV un ECB iesniegt atsevišķus dokumentus.

434 Jānorāda, ka Vispārējā tiesa ar 2021. gada 21. maija rīkojumu par pierādījumu savākšanas pasākumiem saskaņā ar Reglamenta 91. panta b) punktu, 92. panta 3. punktu un 103. pantu uzdeva Komisijai un VNV iesniegt atsevišķus šī sprieduma 93. punktā minētos dokumentus. Ar 2021. gada 16. jūnija rīkojumu Vispārējā tiesa uzskatīja, ka Komisijas un VNV iesniegtie dokumenti to konfidenciālajā versijā nav būtiski strīda izšķiršanai. Turpretī *Banco Popular* 2017. gada 6. jūnija vēstule ECB bez tās pielikuma tika paziņota pārējiem lietas dalībniekiem.

435 Attiecībā uz procesa organizatorisko pasākumu vai pierādījumu savākšanas pasākumu pieteikumiem, ko iesniedzis tiesvedības dalībnieks, jāatgādina, ka Vispārējā tiesa vienīgā var spriest par iespējamo nepieciešamību papildināt informāciju, kas ir tās rīcībā par lietām, kuras tā

izskata (skat. spriedumu, 2017. gada 26. janvāris, *Mamoli Robinetteria*/Komisija, C-619/13 P, EU:C:2017:50, 117. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2020. gada 12. novembris, *Fleig* /EĀDD, C-446/19 P, nav publicēts, EU:C:2020:918, 53. punkts).

436 Šajā lietā ir jānorāda, ka lietas materiālos ietvertā informācija, kā arī tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi ir pietiekami, lai ļautu Vispārējai tiesai pieņemt nolēmumu, jo tā varēja lietderīgi lemt, pamatojoties uz tiesvedības laikā izvirzītajiem prasījumiem, pamatiem un argumentiem un, ņemot vērā lietas dalībnieku iesniegtos dokumentus.

437 No tā izriet, ka prasītāju pieteikumi par procesa organizatoriskajiem pasākumiem ir jānoraida.

438 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasība ir pilnībā jānoraida un nav nepieciešams lemt par prasītāju pakārtoti izvirzīto prasījumu ar nolūku atcelt apstrīdētā lēmuma 1. pantu pieņemamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

439 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājiem spriedums ir nelabvēlīgs, tiem ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt Komisijas un *Banco Santander* tiesāšanās izdevumus atbilstoši to prasījumiem.

440 Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 1. punktu dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas. Saskaņā ar Reglamenta 1. panta 2. punkta f) apakšpunktu "iestādes" ir Savienības iestādes, kas ir minētas LES 13. panta 1. punktā, kā arī struktūras, kas ir izveidotas ar Līgumiem vai ar to īstenošanai pieņemtu aktu un kas var būt lietas dalībnieki Vispārējā tiesā. Saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 42. panta 1. punktu VNV ir Savienības aģentūra. Tādējādi VNV savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) *Algebris (UK) Ltd* un *Anchorage Capital Group LLC* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas un *Banco Santander, SA* tiesāšanās izdevumus.

3) Vienotā noregulējuma valde (VNV) savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Van der Woude Jaeger Kreuschitz

De Baere Steinfatt

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2022. gada 1. jūnijā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesiskais regulējums 2

Tiesvedības priekšvēsture un fakti pēc prasības celšanas 5

Par *Banco Popular* situāciju pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas 5

Par citiem faktiem pirms noregulējuma shēmas pieņemšanas 8

Par 2017. gada 7. jūnija *Banco Popular* noregulējuma shēmu 11

Par faktiem pēc noregulējuma lēmuma pieņemšanas 12

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi 13

Juridiskais pamatojums 14

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz to, ka Komisija nav izvērtējusi noregulējuma shēmu pirms tās apstiprināšanas 16

Par otro pamatu saistībā ar pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu 20

Par trešo pamatu, kas attiecas uz dienesta noslēpuma un labas pārvaldības pienākumu pārkāpumu 22

Par ceturto pamatu attiecībā uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā, piemērojot Regulas Nr. 806/2014 14., 18., 20.–22. un 24. pantu 28

Par pirmo iebildumu saistībā ar 2. vērtējuma ticamību un tā pagaidu raksturu 30

Par otro iebildumu saistībā ar *Deloitte* veiktajiem pielāgojumiem 32

Par trešo iebildumu saistībā ar 2. vērtējumā izmantoto diapazonu 39

Par sesto pamatu attiecībā uz tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu 40

Par piekto pamatu attiecībā uz tiesību uz īpašumu pārkāpumu 49

Par pieteikumiem par procesa organizatoriskajiem pasākumiem 54

Par tiesāšanās izdevumiem 55